

České vydání

Právní předpisy

Svazek 58

3. března 2015

Obsah

II Nelegislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Rady (EU) 2015/322 ze dne 2. března 2015 o provádění 11. Evropského rozvojového fondu 1
- ★ Nařízení Rady (EU) 2015/323 ze dne 2. března 2015 o finančním nařízení pro 11. Evropský rozvojový fond 17
- ★ Prováděcí nařízení Rady (EU) 2015/324 ze dne 2. března 2015, kterým se provádí čl. 17 odst. 3 nařízení (EU) č. 224/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci ve Středoafrické republice 39
- ★ Prováděcí nařízení Rady (EU) 2015/325 ze dne 2. března 2015, kterým se provádí článek 13 nařízení (EU) č. 356/2010 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým fyzickým a právnickým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci v Somálsku 41
- ★ Nařízení Komise (EU) 2015/326 ze dne 2. března 2015, kterým se mění příloha XVII nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, pokud jde o polycyklické aromatické uhlovodíky a ftaláty ⁽¹⁾ 43
- ★ Nařízení Komise (EU) 2015/327 ze dne 2. března 2015, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003, pokud jde o požadavky pro uvádění na trh a podmínky použití doplňkových látek skládajících se z přípravků ⁽¹⁾ 46
- ★ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/328 ze dne 2. března 2015, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 322/2014, pokud jde o vstupní doklad, který má být použit pro potraviny a krmiva živočišného původu ⁽¹⁾ 50

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

★ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/329 ze dne 2. března 2015, kterým se stanoví odchylka od veterinárních a hygienických předpisů Unie, pokud jde o dovoz potravin živočišného původu určených pro výstavu EXPO Miláno 2015 v Miláně (Itálie) do Evropské unie ⁽¹⁾	52
Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/330 ze dne 2. března 2015 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny	64

ROZHODNUTÍ

★ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/331 ze dne 2. března 2015 o prodloužení mandátu zvláštního zástupce Evropské unie pro Afghánistán	66
★ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/332 ze dne 2. března 2015 o prodloužení mandátu zvláštního zástupce Evropské unie pro jižní Kavkaz a krizi v Gruzii	70
★ Rozhodnutí Rady (EU) 2015/333 ze dne 2. března 2015 o jmenování jedné italské členky Evropského hospodářského a sociálního výboru	74
★ Rozhodnutí Rady (EU) 2015/334 ze dne 2. března 2015, kterým se mění Vnitřní dohoda mezi zástupci vlád členských států Evropské unie zasedajícími v Radě o financování pomoci Evropské unie v rámci víceletého finančního rámce na období 2014–2020 podle dohody o partnerství AKT-EU a o přidělení finanční pomoci zámořským zemím a územím, na které se vztahuje čtvrtá část Smlouvy o fungování Evropské unie	75
★ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/335 ze dne 2. března 2015, kterým se mění rozhodnutí 2010/231/SZBP o omezujících opatřeních vůči Somálsku	77
★ Prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/336 ze dne 2. března 2015, kterým se provádí rozhodnutí 2013/798/SZBP o omezujících opatřeních vůči Středoafričké republice	79
★ Prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/337 ze dne 2. března 2015, kterým se provádí rozhodnutí 2010/231/SZBP o omezujících opatřeních vůči Somálsku	81
★ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2015/338 ze dne 27. února 2015 o určitých dočasných ochranných opatřeních v souvislosti s vysoce patogenní influencí ptáků podtypu H5N8 v Maďarsku ⁽¹⁾	83

Opravy

★ Oprava rozhodnutí Rady 2014/401/SZBP ze dne 26. června 2014 o satelitním středisku Evropské unie a o zrušení společné akce 2001/555/SZBP o zřízení satelitního střediska Evropské unie (Úř. věst. L 188, 27.6.2014)	86
--	----

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ RADY (EU) 2015/322

ze dne 2. března 2015

o provádění 11. Evropského rozvojového fondu

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii a Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na Dohodu o partnerství mezi členy skupiny afrických, karibských a tichomořských států na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé ⁽¹⁾, v platném znění (dále jen „dohoda o partnerství AKT–EU“),

s ohledem na Vnitřní dohodu mezi zástupci vlád členských států Evropské unie zasedajícími v Radě o financování pomoci Evropské unie v rámci víceletého finančního rámce na období 2014–2020 podle dohody o partnerství AKT–EU a o přidělení finanční pomoci zámořským zemím a územím, na které se vztahuje čtvrtá část Smlouvy o fungování Evropské unie ⁽²⁾ (dále jen „vnitřní dohoda“), a zejména na čl. 10 odst. 1 uvedené dohody,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropské investiční banky,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rozhodnutí Rady ministrů AKT–EU č. 1/2013 ⁽³⁾ stanoví víceletý finanční rámec pro spolupráci s africkými, karibskými a tichomořskými zeměmi na období 2014–2020 vložím nové přílohy Ic k dohodě o partnerství AKT–EU.
- (2) Vnitřní dohoda vymezuje jednotlivé přidělené finanční prostředky pro 11. Evropský rozvojový fond (ERF), stanoví klíč k rozdělování příspěvků členských států a příspěvkům do 11. ERF, zřizuje Výbor ERF a Výbor pro investiční facilitu a stanoví vážení hlasů a zásadu rozhodování kvalifikovanou většinou v těchto výborech.
- (3) Vnitřní dohoda dále stanoví úhrnnou částku pomoci Unie skupině afrických, karibských a tichomořských států (dále jen „státy AKT“) (mimo Jihoafrickou republiku) a zámořským zemím a územím během období sedmi let od 2014 do 2020 ve výši 30 506 milionů EUR, kterou přispějí členské státy. Z této částky je 29 089 milionů EUR přiděleno státům AKT, jak je uvedeno ve víceletém finančním rámci na období 2014–2020 obsaženém v příloze Ic dohody o partnerství AKT–EU, 364,5 milionu EUR je přiděleno zámořským zemím a územím a 1 052,5 milionu EUR je přiděleno Komisi na podpůrné výdaje spojené s programováním ERF a jeho prováděním Komisí, z čehož nejméně 76,3 milionu EUR má být přiděleno Komisi na opatření ke zlepšení dopadu programů ERF podle čl. 6 odst. 3 vnitřní dohody.
- (4) Příděl prostředků z 11. ERF zámořským zemím a územím se řídí rozhodnutím Rady 2013/755/EU ⁽⁴⁾ a jeho prováděcími pravidly a následnými změnami.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 317, 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ Úř. věst. L 210, 6.8.2013, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 173, 26.6.2013, s. 67.

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady 2013/755/EU ze dne 25. listopadu 2013 o přidružení zámořských zemí a území k Evropské unii („rozhodnutí o přidružení zámoří“) (Úř. věst. L 344, 19.12.2013, s. 1).

- (5) Opatření, na která se vztahuje financování podle nařízení Rady (ES) č. 1257/96 ⁽¹⁾ a která jsou způsobilá pro takové financování, by měla být z 11. ERF financována jen ve výjimečných případech, kdy je taková pomoc nezbytná k zajištění kontinuity spolupráce od období krize po stabilní podmínky pro rozvoj a kdy tato opatření nelze financovat ze souhrnného rozpočtu Unie.
- (6) Dne 11. dubna 2006 přijala Rada zásadu, že Africký mírový projekt bude financován z ERF, a dohodla se na budoucích postupech a koncepci projektu.
- (7) Země AKT budou také způsobilé pro pomoc Unie v rámci tematických programů stanovených nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 233/2014 ⁽²⁾, nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 234/2014 ⁽³⁾, nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 230/2014 ⁽⁴⁾ a nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 235/2014 ⁽⁵⁾. Tyto programy by měly dodat přidanou hodnotu programům financovaným z 11. ERF a ve vztahu k těmto programům by měl být zajištěn jejich soulad, subsidiarita a doplňkovost.
- (8) Jak je uvedeno v 8. bodu odůvodnění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1288/2013 ⁽⁶⁾, v zájmu posílení mezinárodního rozměru vysokoškolského vzdělávání lze dát k dispozici financování z Evropského rozvojového fondu v souladu s postupy, kterými se tento fond řídí, na akce v oblasti vzdělávací mobility do třetích zemí nebo ze třetích zemí a na spolupráci a politický dialog s orgány, institucemi a organizacemi z těchto zemí. Na použití těchto finančních prostředků se použijí ustanovení nařízení (EU) č. 1288/2013.
- (9) Měla by být dále podporována regionální spolupráce mezi státy AKT, zámořskými zeměmi a územími a nejvzdálenějšími regiony Unie. V souladu s čl. 10 odst. 1 vnitřní dohody by mělo prováděcí nařízení obsahovat vhodná opatření umožňující poskytnout odpovídající prostředky na financování úvěrů z 11. ERF a Evropského fondu pro regionální rozvoj určených na projekty spolupráce mezi nejvzdálenějšími regiony EU a zeměmi AKT, jakož i zámořskými zeměmi a územími v Karibiku, západní Africe a Indickém oceánu, a to zejména zjednodušené mechanismy pro společné řízení těchto projektů.
- (10) Pro provádění 11. ERF je nezbytné stanovit postup pro programování, přezkum a schvalování pomoci a rovněž podrobná pravidla pro dohled nad jejím použitím.
- (11) Obecný politický rámec pro programování a provádění 11. ERF by měly poskytnout „Evropský konsensus o rozvoji“ ze dne 22. prosince 2005 a závěry Rady ze dne 14. května 2012 o „Zvýšení dopadu rozvojové politiky EU: Agendě pro změnu“, včetně mezinárodně dohodnutých zásad o účinnosti pomoci, jako jsou zásady stanovené v Pařížské deklaraci o účinnosti pomoci (2005), v Kodexu pravidel EU, pokud jde o dělbu práce v oblasti rozvojové politiky (2007), v pokynech EU pro akční program z Akkry (2008), ve společném postoji EU, týkajícím se mimo jiné záruky transparentnosti poskytované Evropskou unií a dalších aspektů transparentnosti a odpovědnosti, pro čtvrté fórum na vysoké úrovni o účinnosti pomoci, které se konalo v Busanu a jež vyústilo mimo jiné ve výsledný dokument jednání z Busanu (2011), a dále v akčním plánu pro rovnost žen a mužů v rámci vnější činnosti (2010) a v Úmluvě Organizace spojených národů o právech osob se zdravotním postižením, již je Unie smluvní stranou.
- (12) Dne 14. května 2012 přijala Rada závěry o „budoucím přístupu k rozpočtové podpoře EU poskytované třetím zemím“. V těchto závěrech Rada uvedla, že se zavazuje využívat rozpočtovou podporu efektivně s cílem podpořit snižování chudoby a využívání systémů jednotlivých zemí, učinit pomoc více předvídatelnou a posílit odpovědnost partnerských zemí, pokud jde o rozvojové politiky a reformy, v souladu s Evropským konsensem o rozvoji a Agendou pro změnu, jakož i s mezinárodním programem zaměřeným na účinnost pomoci.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1257/96 ze dne 20. června 1996 o humanitární pomoci (Úř. věst. L 163, 2.7.1996, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 233/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se zřizuje finanční nástroj pro rozvojovou spolupráci na období 2014–2020 (Úř. věst. L 77, 15.3.2014, s. 44).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 234/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se zřizuje nástroj partnerství pro spolupráci s třetími zeměmi (Úř. věst. L 77, 15.3.2014, s. 77).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 230/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se zřizuje nástroj přispívající ke stabilitě a míru (Úř. věst. L 77, 15.3.2014, s. 1).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 235/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se zřizuje finanční nástroj pro demokracii a lidská práva ve světě (Úř. věst. L 77, 15.3.2014, s. 85).

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1288/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí program „Erasmus+“: program Unie pro vzdělávání, odbornou přípravu, mládež a sport a zrušují rozhodnutí č. 1719/2006/ES, č. 1720/2006/ES a č. 1298/2008/ES (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 50).

- (13) Unie by měla podporovat komplexní přístup při odezvě na krize a katastrofy a na konfliktní či nestabilní situace včetně situací během přechodného období. Tento přístup by měl především vycházet ze závěrů Rady o bezpečnosti a rozvoji, o reakci EU na nestabilní situace, o předcházení konfliktům, jakož i z jakýchkoli příslušných následných závěrů. Unie by měla uplatňovat přístup a zásady Nové dohody o angažovanosti v nestabilních státech. To by mělo rovněž přispět k zajištění vhodné rovnováhy mezi přístupy k bezpečnostní, diplomatické, rozvojové a humanitární problematice a k propojení krátkodobé reakce s dlouhodobou institucionální podporou.
- (14) Ve svých závěrech ze dne 12. prosince 2013 o zprávě Komise o tom, jak Unie podporuje demokratickou správu věcí veřejných, se zaměřením na iniciativu v oblasti správy věcí veřejných, Rada konstatovala, že bez ohledu na potřeby partnerských zemí a závazek Unie poskytnout předvídatelné financování mohou prvky přístupu založeného na pobídkách při plánování podněcovat pokrok a výsledky v oblasti demokratické správy věcí veřejných a měly by dynamickým způsobem reagovat na úroveň odhodlání a pokroku, pokud jde o lidská práva, demokracii, právní stát a řádnou správu věcí veřejných. Rada rovněž konstatovala, že zatímco finanční pobídky nejsou dostačující, aby stimulovaly demokratické reformy, funguje přístup založený na pobídkách nejlépe tehdy, pokud je k dispozici kritické množství finančních prostředků k vytvoření významných dopadů a výsledků, a pokud jsou příspěvky součástí širší strategie zapojení Unie. Přístup založený na pobídkách by měl zohlednit dosavadní zkušenosti a poznatky získané v souvislosti s mechanismy založenými na výsledcích, jako je například iniciativa v oblasti správy věcí veřejných v rámci 10. ERF.
- (15) V průběhu roku 2013 uspořádal Výbor ERF zřízený podle vnitřní dohody o 10. ERF ⁽¹⁾ několik počátečních výměn názorů ohledně způsobu stanovení víceletých orientačních přidělů 11. ERF. Tato jednání vytvořila základ pro konečné schválení národních orientačních přidělů.
- (16) Unie by měla usilovat o co nejúčinnější využití dostupných zdrojů k optimalizaci dopadu své vnější činnosti. Toho by mělo být dosaženo prostřednictvím soudržnosti a vzájemné doplňkovosti nástrojů Unie pro vnější činnost a ve vhodných případech také využíváním finančních nástrojů, které mají pákový efekt. Unie by se měla rovněž snažit zajistit soudržnost s dalšími oblastmi své vnější činnosti při utváření politiky rozvojové spolupráce Unie a jejím strategickém plánování i při plánování a provádění jednotlivých opatření.
- (17) Boj proti změně klimatu a ochrana životního prostředí patří mezi velké výzvy, jimž Unie čelí a u nichž existuje naléhavá potřeba společného mezinárodního postupu. V souladu se záměrem uvedeným ve sdělení Komise ze dne 29. června 2011 s názvem „Rozpočet – Evropa 2020“, v němž je zdůrazněno odhodlání Unie podporovat ve své vnitřní i vnější politice inteligentní, udržitelný růst podporující začlenění, který v sobě spojuje hospodářský, sociální a environmentální pilíř, by toto nařízení mělo v co největší možné míře přispět k dosažení cíle vynaložit alespoň 20 % financování Unie na cíle týkající se změny klimatu, přičemž by se měla dodržovat zásada partnerství se zeměmi AKT stanovená dohodou o partnerství AKT–EU. Opatření za účelem vytvoření nízkouhlíkové společnosti odolné vůči změně klimatu by se měla v mezích možností vzájemně podporovat, aby se posílily jejich dopady.
- (18) Unie a členské státy by měly zlepšit jednotnost a doplňkovost svých politik v oblasti rozvojové spolupráce, a to zejména tím, že budou reagovat na priority partnerských zemí a regionů na úrovni jednotlivých zemí a regionů. K zajištění toho, že se politiky rozvojové spolupráce Unie a členských států doplňují a vzájemně posilují, je vhodné usilovat o společné víceleté programování a jeho navazující kroky na místní úrovni, zejména pak společnou analýzu, společnou reakci, dělbu práce, orientační finanční přiděly a případně společný rámec pro výsledky.
- (19) Na summitu EU–Afrika v prosinci 2007 bylo přijato Strategické partnerství mezi Afrikou a EU, potvrzené na summitu EU–Afrika v listopadu 2010. Rada také dne 19. listopadu 2012 přijala závěry o společné strategii partnerství mezi EU a Karibikem, nahrazující závěry Rady o partnerství mezi EU a Karibikem ze dne 11. dubna 2006. Pro oblast Tichomoří přijala Rada závěry o obnoveném rozvojovém partnerství dne 14. května 2012, které aktualizují a doplňují strategii přijatou v roce 2006 (závěry Rady ze dne 17. července 2006).
- (20) Finanční zájmy Unie by měly být chráněny prostřednictvím přiměřených opatření v celém výdajovém cyklu, včetně předcházení, odhalování a vyšetřování nesrovnalostí, vymáhání ztracených, neoprávněně vyplacených nebo nesprávně použitých finančních prostředků a případných sankcí. Tato opatření by měla být prováděna v souladu s platnými dohodami uzavřenými s mezinárodními organizacemi a třetími zeměmi.

⁽¹⁾ Vnitřní dohoda mezi zástupci vlád členských států, zasedajícími v Radě, o financování pomoci Společenství v rámci víceletého finančního rámce pro období 2008–2013 v souladu s dohodou o partnerství AKT–ES a o přidělu finanční pomoci zámořským zemím a územím, na které se vztahuje část čtvrtá Smlouvy o ES (Úř. věst. L 247, 9.9.2006, s. 32).

(21) Organizace a fungování Evropské služby pro vnější činnost jsou upraveny v rozhodnutí Rady 2010/427/EU ⁽¹⁾,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

CÍLE A OBECNÉ ZÁSADY

Článek 1

Cíle a kritéria způsobilosti

1. Zeměpisná spolupráce se zeměmi a regiony AKT v rámci 11. ERF je založena na cílech, základních zásadách a hodnotách vyjádřených v obecných ustanoveních dohody o partnerství AKT–EU.

2. Především a v rámci zásad a cílů vnější činnosti Unie, Evropského konsensu o rozvoji a Agendy pro změnu a následných změn a dodatků:

a) hlavním cílem spolupráce podle tohoto nařízení je snížení a v dlouhodobém výhledu vymýcení chudoby;

b) spolupráce podle tohoto nařízení rovněž přispěje k:

i) podpoře udržitelného hospodářského, sociálního a environmentálního rozvoje podporujícího začlenění a

ii) posílení a podpoře demokracie, právního státu, řádné správy věcí veřejných, lidských práv a příslušných zásad mezinárodního práva a

iii) uplatňování přístupu založeného na právech a zahrnujícího všechna lidská práva.

Dosažení cílů uvedených v prvním pododstavci se měří pomocí příslušných ukazatelů, včetně ukazatelů lidského rozvoje, zejména rozvojového cíle tisíciletí 1 v případě písmene a) uvedeného pododstavce a rozvojových cílů tisíciletí 1 až 8 v případě písmene b) uvedeného pododstavce, a po roce 2015 dalších ukazatelů dohodnutých na úrovni Unie a jejích členských států.

3. Programování musí být koncipováno tak, aby v co největší možné míře splňovalo kritéria pro oficiální rozvojovou pomoc stanovená Výborem pro rozvojovou pomoc Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD), a to s přihlédnutím k cíli Unie zajistit v období let 2014 až 2020, aby bylo nejméně 90 % její celkové vnější pomoci započítáno jako oficiální rozvojová pomoc.

4. Akce, na které se vztahuje nařízení (ES) č. 1257/96 a které jsou způsobilé pro financování podle uvedeného nařízení, nejsou v zásadě financovány podle tohoto nařízení, aniž je dotčena potřeba zajistit kontinuitu spolupráce od krizové situace až do dosažení stabilních podmínek pro rozvoj. V těchto případech je kladen zvláštní důraz na to, aby byly humanitární pomoc, obnova a rozvojová pomoci účinně propojeny se snižováním rizika katastrof a zvyšováním odolnosti a aby k plnění těchto cílů přispívaly.

Článek 2

Obecné zásady

1. Při provádění tohoto nařízení je nutno zajistit soudržnost s ostatními oblastmi vnější činnosti Unie a s dalšími příslušnými politikami Unie a soudržnost rozvojových politik v souladu s článkem 208 Smlouvy o fungování Evropské unie. Za tímto účelem vycházejí opatření financovaná podle tohoto nařízení, včetně těch, jež řídí Evropská investiční banka (EIB), z politiky spolupráce stanovené v takových dokumentech, jako jsou dohody, prohlášení a akční plány sjednané mezi Uní a dotýčnými třetími zeměmi a regiony, a z rozhodnutí, zvláštních zájmů, politických priorit a strategií Unie.

2. Unie a členské státy pracují na společném víceletém programování založeném na strategiích partnerských zemí pro snižování chudoby nebo obdobných rozvojových strategiích. Mohou provádět společnou činnost zahrnující sdílenou analýzu těchto strategií a společnou reakci na ně zjišťováním prioritních odvětví pro intervenci a dělbou práce v rámci dané země, prováděním společných misí více dárců a využíváním režimů spolufinancování a delegované spolupráce.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2010/427/EU ze dne 26. července 2010 o organizaci a fungování Evropské služby pro vnější činnost (Úř. věst. L 201, 3.8.2010, s. 30).

3. Unie prosazuje mnohostranný přístup ke globálním výzvám a v tomto ohledu spolupracuje s členskými státy a s partnerskými zeměmi. Tam, kde je to vhodné, podporuje spolupráci s mezinárodními organizacemi a orgány i s dalšími bilaterálními dárci.

4. Vztahy mezi Unií a jejími členskými státy a partnerskými zeměmi jsou založeny na sdílených hodnotách lidských práv, demokracie a právního státu, jakož i na zásadách vlastní a vzájemné odpovědnosti, a tyto hodnoty a zásady podporují. Podpora poskytovaná partnerům se přizpůsobí jejich situaci z hlediska rozvoje a jejich angažovanosti a pokroku v oblasti lidských práv, demokracie, právního státu a řádné správy věcí veřejných.

Ve vztazích s partnerskými zeměmi jsou dále zohledňovány jejich angažovanost a dosažené výsledky při provádění mezinárodních dohod a smluvních vztahů s Unií, a to i v oblasti migrace, jak je stanoveno v dohodě o partnerství AKT-EU.

5. Unie prosazuje účinnou spolupráci s partnerskými zeměmi a regiony v souladu s osvědčenými mezinárodními postupy. Kdekoli je to možné, přizpůsobuje svou podporu rozvojovým strategiím, reformním politikám a postupům partnerských zemí nebo regionů a podněcuje demokratickou, vnitrostátní a vzájemnou odpovědnost. Za tímto účelem podporuje:

- a) proces rozvoje, který je transparentní, řídí ho partnerská země nebo region a nese za něj odpovědnost, včetně podpory místní odborné základny;
- b) přístup založený na právech a zahrnující všechna lidská práva, ať už občanská a politická, ekonomická, sociální či kulturní, s cílem začlenit do provádění tohoto nařízení zásady v oblasti lidských práv, napomoci partnerským zemím při plnění jejich mezinárodních závazků v oblasti lidských práv a podpořit držitele práv, a to zejména chudé a zranitelné skupiny, při vymáhání jejich nároků;
- c) zlepšování postavení obyvatel partnerských zemí a přístupy k rozvoji, které podporují začleňování, účast a široké zapojení všech částí společnosti do procesu rozvoje a do vnitrostátního a regionálního dialogu, včetně dialogu politického. Zvláštní pozornost je věnována vzájemné roli parlamentů, místních orgánů a občanské společnosti, mimo jiné z hlediska účasti, dohledu a odpovědnosti;
- d) účinné způsoby a nástroje spolupráce v souladu s osvědčenými postupy Výboru pro rozvojovou pomoc OECD, včetně používání inovativních nástrojů, jako je kombinování grantů a půjček a dalších mechanismů sdílení rizik ve vybraných odvětvích a zemích a zapojení soukromého sektoru, s řádným přihlédnutím k otázkám udržitelnosti dluhu a počtu uvedených mechanismů, a požadavek systematického posuzování dopadu v souladu s cíli tohoto nařízení, zejména s cílem snižování chudoby, jakož i specifické mechanismy rozpočtové podpory, jako jsou např. dohody o budování státu. Všechny programy, zásahy a způsoby a nástroje spolupráce je nutno přizpůsobovat konkrétním okolnostem v jednotlivých partnerských zemích nebo regionech se zaměřením na přístupy založené na programech, na poskytování předvídatelného financování pomoci, na využití soukromých zdrojů, včetně zdrojů z místního soukromého sektoru, na všeobecný a nediskriminační přístup k základním službám a na vývoj a používání systémů jednotlivých zemí;
- e) využití domácích příjmů a posílení daňové politiky partnerských zemí s cílem snížit chudobu a závislost na pomoci;
- f) lepší dopad politik a programování prostřednictvím koordinace, souladu a harmonizace mezi dárci, aby se vytvořila součinnost, omezilo se překrývání a zdvojení, zlepšila se doplňkovost a podpořily se iniciativy více dárců, a prostřednictvím koordinace v partnerských zemích a regionech za použití dohodnutých směrů a zásad osvědčených postupů v oblasti koordinace a účinnosti pomoci;
- g) přístupy k rozvoji založené na výsledcích, i za pomoci transparentních rámců pro výsledky specifických pro jednotlivé země, popřípadě včetně mezinárodně dohodnutých cílových hodnot a porovnatelných a sčitatelných ukazatelů, například ukazatelů týkajících se rozvojových cílů tisíciletí, aby bylo možné posuzovat a oznamovat výsledky, včetně výstupů, výsledků a dopadu rozvojové pomoci.

6. Unie podle potřeby podporuje realizaci dvoustranné, regionální a mnohostranné spolupráce a dialogu, rozvojový rozměr smluv o partnerství a třístrannou spolupráci. Unie podporuje spolupráci mezi jižními zeměmi navzájem.

7. Ve svých činnostech spojených s rozvojovou spoluprací Unie podle potřeby vychází ze zkušeností, které členské státy získaly při reformách a transformaci, a ze získaných poznatků a tyto zkušenosti a poznatky sdílí.

8. Unie usiluje o pravidelnou výměnu informací s aktéry partnerství v souladu s článkem 4 dohody o partnerství AKT-EU.

HLAVA II

PROGRAMOVÁNÍ A PŘIDĚLOVÁNÍ FINANČNÍCH PROSTŘEDKŮ*Článek 3***Obecný rámec pro přidělování finančních prostředků**

1. Komise rozhodne o víceletých orientačních přidělech pro každou zemi a každý region AKT a pro spolupráci v rámci AKT na základě kritérií stanovených v článcích 3, 9 a 12c přílohy IV dohody o partnerství AKT–EU, a to v mezích finančních limitů stanovených v článku 2 vnitřní dohody.

2. Při rozhodování o víceletých vnitrostátních orientačních přidělech je prosazován přístup založený na diferenciaci mezi partnerskými zeměmi, aby jim byla poskytována konkrétní, na míru uzpůsobená spolupráce, která vychází z jejich:

- a) potřeb;
- b) schopnosti vytvářet finanční zdroje a mít k nim přístup a na jejich schopnosti využít pomoc;
- c) závazků a jejich plnění a
- d) potenciálního dopadu pomoci Unie.

Nejpotřebnější země, zejména nejméně rozvinuté země, země s nízkými příjmy a země v krizi, po skončení krize a nestabilní a zranitelné země mají při přidělování zdrojů přednost.

Unie svou pomoc přizpůsobí prostřednictvím dynamických opatření pro konkrétní země zaměřených na výsledky podle čl. 7 odst. 2 v souladu se situací dané země a s její angažovaností a pokrokem, pokud jde o otázky, jako je řádná správa věcí veřejných, lidská práva, demokracie, právní stát a schopnost dané země provádět reformy a uspokojovat požadavky a potřeby svých obyvatel.

3. Výbor ERF uskuteční výměnu názorů ohledně způsobu stanovení víceletých orientačních přidělů podle odstavce 1.

*Článek 4***Obecný rámec programování**

1. Proces programování pomoci pro země a regiony AKT v rámci dohody o partnerství AKT–EU je veden v souladu s obecnými zásadami uvedenými v článcích 1 až 14 přílohy IV uvedené dohody a v článcích 1 a 2 tohoto nařízení.

2. S výjimkou případů stanovených v odstavci 3 se programování provádí společně s dotyčnou partnerskou zemí nebo regionem a v rostoucí míře odpovídá strategii partnerské země nebo regionu pro snižování chudoby nebo obdobným strategiím.

V počáteční fázi programování a v jeho průběhu vedou Unie a její členské státy vzájemné konzultace, aby posílily soudržnost, doplňkovost a jednotnost svých činností v oblasti spolupráce. Tyto konzultace mohou vést ke společnému programování se členskými státy, které jsou na daném místě zastoupeny. Společné programování by mělo vycházet z komparativních výhod všech dárců Unie. Další členské státy jsou vyzvány k zapojení za účelem posílení společné vnější činnosti Unie.

Finanční operace EIB přispívají k naplňování obecných zásad Unie, a to zejména zásad vymezených v článku 21 Smlouvy o Evropské unii, a cílů dohody o partnerství AKT–EU, jako je snižování chudoby prostřednictvím udržitelného růstu podporujícího začlenění a hospodářského, environmentálního a sociálního rozvoje. Při programování v rámci 11. ERF by EIB a Komise měly ve vhodných případech usilovat o co největší součinnost. V zájmu zvýšení soudržnosti vnější činnosti Unie je EIB v počáteční fázi konzultována ohledně záležitostí týkajících se jejich odborných znalostí a operací.

Konzultování jsou rovněž další dárci a aktéři v oblasti rozvoje, včetně zástupců občanské společnosti a regionálních a místních orgánů.

3. Za okolností, jaké jsou uvedeny v čl. 3 odst. 3 a čl. 4 odst. 5 přílohy IV dohody o partnerství AKT-EU, může Komise zavést zvláštní ustanovení pro programování a provádění rozvojové pomoci spočívající v tom, že zdroje přidělené dotyčnému státu řídí sama, a to v souladu s příslušnými politikami Unie.

4. Unie v zásadě soustředí svou dvoustrannou pomoc nanejvýš do tří odvětví, na nichž se dohodne s partnerskými zeměmi.

Článek 5

Programové dokumenty

1. Strategické dokumenty jsou dokumenty, které Unie a partnerská země nebo region vypracovávají, aby poskytly soudržný rámec pro rozvojovou spolupráci v souladu s celkovým účelem a oblastí působnosti, cíli a obecnými zásadami dohody o partnerství AKT-EU a v souladu s články 2, 8 a 12a přílohy IV této dohody.

Při přípravě a provádění strategických dokumentů se uplatňují zásady účinnosti pomoci: zásady vlastní odpovědnosti dotyčné země, partnerství, koordinace, harmonizace, přizpůsobení se systémům přijímající země nebo regionu, transparentnosti, vzájemné odpovědnosti a zaměření na výsledky, jak stanoví článek 2 tohoto nařízení. Programové období musí být v zásadě souběžné se strategickými cykly partnerské země.

2. Strategický dokument není nutný, pokud s tím partnerská země nebo region souhlasí, v případě:

- a) zemí nebo regionů, které mají rozvojovou strategii ve formě rozvojového plánu nebo podobného rozvojového dokumentu schváleného Komisí jako základ pro příslušný víceletý orientační program při přijímání tohoto programu;
- b) zemí nebo regionů, pro které byl mezi Unií a členskými státy sjednán společný víceletý programový dokument;
- c) zemí nebo regionů, pro které již existuje společný rámcový dokument, jenž stanoví komplexní přístup Unie ke vztahům s partnerskou zemí nebo regionem, včetně rozvojové politiky Unie;
- d) regionů, které mají strategii společně sjednanou s Unií;
- e) zemí, kde má Unie v úmyslu uvést svou strategii do souladu s novým vnitrostátním cyklem, který začíná před 1. lednem 2017; v těchto případech bude víceletý orientační program pro přechodné období mezi rokem 2014 a začátkem nového vnitrostátního cyklu obsahovat opatření Unie pro tuto zemi.

3. Strategické dokumenty se nevyžadují v případě zemí nebo regionů přijímajících finanční prostředky Unie přidělené původně podle tohoto nařízení, jejichž výše pro období 2014–2020 nepřesahuje 50 milionů EUR. V těchto případech obsahují víceleté orientační programy strategii Unie pro tyto země nebo regiony.

Pokud možnosti uvedené v odstavcích 2 a 3 nejsou pro partnerskou zemi nebo region přijatelné, vypracuje se strategický dokument.

4. S výjimkou okolností uvedených v čl. 4 odst. 3 vycházejí víceleté orientační programy z dialogu s partnerskou zemí nebo regionem, jsou koncipovány na základě strategických nebo podobných dokumentů uvedených v tomto článku a budou předmětem dohody s dotyčnou zemí nebo regionem.

Pro účely tohoto nařízení lze společný víceletý programový dokument uvedený v odst. 2 písm. b) tohoto článku se souhlasem dotyčné země nebo regionu považovat za víceletý orientační program, pokud je dotyčný programový dokument v souladu se zásadami a podmínkami stanovenými v tomto odstavci, včetně orientačního přidělu finančních prostředků, a v souladu s postupem uvedeným v článku 14.

5. Víceleté orientační programy stanoví zvolená prioritní odvětví pro financování z prostředků Unie, specifické cíle, očekávané výsledky, ukazatele výkonnosti a orientační finanční přiděly, a to jak celkové, tak i pro jednotlivé prioritní oblasti. Vysvětlují rovněž, jak navrhované programy přispívají k celkové strategii pro danou zemi uvedené v tomto článku a jak napomohou k realizaci Agendy pro změnu.

V souladu se zásadami účinnosti pomoci nesmí strategie pro spolupráci v rámci skupiny států AKT vést k roztržiténosti a musí zajistit doplňkovost s programy pro danou zemi a region a přinášet ve vztahu k těmto programům skutečnou přidanou hodnotu.

6. Vedle programových dokumentů pro jednotlivé země a regiony Komise společně se státy AKT prostřednictvím sekretariátu států AKT připraví strategický dokument pro spolupráci v rámci skupiny států AKT a související víceletý orientační program, a to v souladu se zásadami stanovenými v člancích 12 až 14 přílohy IV dohody o partnerství AKT-EU.

7. Zvláštní ustanovení uvedená v čl. 4 odst. 3 tohoto nařízení mohou mít podobu zvláštních programů podpory a zohledňovat zvláštní okolnosti uvedené v čl. 6 odst. 1.

Článek 6

Programování pro země a regiony v krizi, po krizi nebo v nestabilní situaci

1. Při přípravě programových dokumentů pro země a regiony v krizi, po krizi nebo v nestabilní situaci nebo pro země a regiony, jež často zasahují přírodní katastrofy, je třeba náležitě zohlednit zranitelnost, zvláštní potřeby a okolnosti dotyčného obyvatelstva, zemí nebo regionů.

Unie je i nadále plně odhodlána provádět Novou dohodu o angažovanosti v nestabilních zemích a uplatňovat její zásady, a to i kladením důrazu na pět stanovených cílů v oblasti budování míru a státu, zajištěním místní odpovědnosti a zabezpečením těsného souladu s plány jednotlivých zemí vypracovanými v rámci provádění uvedené dohody.

Náležitá pozornost bude věnována předcházení konfliktům a jejich řešení, budování státu a míru, usmíření po ukončení konfliktu a opatřením na obnovu země tím, že zvláštní důraz bude kladen na inkluzivní a legitimní politiky, bezpečnost, spravedlnost, ekonomické základy a budování kapacit pro odpovědné a spravedlivé poskytování služeb. Zvláštní pozornost bude věnována úloze žen a aspektům týkajícím se dětí v rámci uvedených procesů.

V případech, kdy jsou partnerské země nebo regiony přímo účastny krize, situace po krizi nebo nestabilní situace nebo kdy jsou těmito situacemi postiženy, se klade zvláštní důraz na zlepšení koordinace okamžité pomoci, obnovy a rozvoje mezi všemi příslušnými aktéry, a to i v případě politických iniciativ, aby byla těmto zemím poskytnuta pomoc při přechodu z mimořádné situace do fáze rozvoje. U nestabilních zemí a regionů nebo zemí a regionů, jež pravidelně zasahují přírodní katastrofy, obsahují programy ustanovení, která se týkají připravenosti na katastrofy, předcházení jejich vzniku a zvládání jejich důsledků, a řeší problém zranitelnosti v mimořádných situacích a posilují odolnost obyvatel.

2. V případě zemí nebo regionů, které se nacházejí v krizi, v situaci po krizi nebo v nestabilní situaci, lze vypracovat *ad hoc* přezkum strategie spolupráce pro dotyčnou zemi nebo region. Takovýto přezkum může navrhnout konkrétní přizpůsobenou strategii, která zajistí přechod k dlouhodobé spolupráci a rozvoji a podpoří lepší koordinaci a přechod od nástrojů humanitární pomoci k nástrojům rozvojové politiky.

Článek 7

Schvalování a změny programových dokumentů

1. Programové dokumenty včetně orientačních přidělů jsou schvalovány Komisí v souladu s postupem stanoveným v článku 14.

Ve stejné době, kdy jsou programové dokumenty předány Výboru ERF, je Komise předá pro informaci také Smíšenému parlamentnímu shromáždění, přičemž plně dodrží rozhodovací postup podle hlavy IV tohoto nařízení.

Programové dokumenty následně potvrdí dotyčný stát nebo region AKT, jak je stanoveno v příloze IV dohody o partnerství AKT-EU. Země nebo regiony bez podepsaného programového dokumentu zůstávají způsobilé pro financování za podmínek stanovených v čl. 4 odst. 3 tohoto nařízení.

2. Strategické dokumenty a víceleté orientační programy, včetně orientačních přidělů, lze upravovat s ohledem na přezkumy uvedené v člancích 5, 11 a 14 přílohy IV dohody o partnerství AKT-EU.

V souladu s ustanoveními čl. 2 odst. 4 a čl. 3 odst. 2 tohoto nařízení a na základě předchozích ERF a dalších zkušeností nabytých v souvislosti s pobídkami, včetně získaných poznatků, je možno orientační přiděly pro jednotlivé země doplnit mimo jiné prostřednictvím mechanismu založeného na výsledcích. V této souvislosti a při vědomí skutečnosti, že nestabilním a zranitelným státům je nutno poskytnout zvláštní zacházení s cílem zajistit řádné zohlednění jejich specifických potřeb, je třeba dát k dispozici zdroje, pokud možno až do výše pobídkové tranše v oblasti správy věcí veřejných podle 10. ERF, s cílem poskytnout pobídky k reformám zaměřeným na výsledky v souladu s Agendou pro změnu a k plnění závazků stanovených v dohodě o partnerství AKT-EU. Výbor ERF uskuteční v souladu s čl. 14 odst. 2 výměnu názorů ohledně mechanismu založeného na výsledcích.

3. Postup stanovený v článku 14 se vztahuje také na podstatné změny s výrazným dopadem na strategii, její programové dokumenty nebo její programovatelný příděl finančních prostředků. Dotyčný stát nebo region AKT popřípadě následně potvrdí odpovídající dodatek k programovým dokumentům.

4. V řádně odůvodněných zvláště naléhavých případech, jako jsou krize nebo bezprostřední ohrožení demokracie, právního státu nebo základních svobod, včetně případů uvedených v čl. 6 odst. 2, může být ke změně programových dokumentů uvedených v článku 5 použit postup uvedený v čl. 14 odst. 4.

HLAVA III

PROVÁDĚNÍ

Článek 8

Obecný rámec provádění

Provádění pomoci poskytované zemím a regionům AKT a řízení Komisí a EIB v rámci dohody o partnerství AKT–EU se uskutečňuje v souladu s finančním nařízením uvedeným v čl. 10 odst. 2 vnitřní dohody (dále jen „finanční nařízení pro ERF“).

Článek 9

Přijímání akčních programů, individuálních opatření a zvláštních opatření

1. Komise přijme roční akční programy vycházející z orientačních programových dokumentů uvedených v článku 5.

V případě opakovaných akcí může Komise přijmout také víceleté akční programy až na tříleté období.

V nezbytných a řádně odůvodněných případech lze přijmout určitou akci jako individuální opatření před nebo po přijetí ročních nebo víceletých akčních programů.

2. Akční programy a individuální opatření připravuje Komise s partnerskou zemí nebo regionem, přičemž do příprav zapojí členské státy, které jsou zastoupeny na místě, a koordinuje je případně s ostatními dárci, zejména v případech společného programování, a s EIB. Členské státy, které na místě nejsou zastoupeny, jsou o činnostech probíhajících na místní úrovni informovány.

Akční programy obsahují konkrétní popis jednotlivých zamýšlených operací. Tento popis upřesňuje sledované cíle, očekávané výsledky a hlavní činnosti.

V popisu jsou stanoveny očekávané výsledky z hlediska výstupů, výsledků a dopadů spolu s kvantifikovanými či kvalitativně vymezenými cíli spolu s vysvětlením jejich vzájemných vazeb, jakož i jejich vazeb s cíli vytyčenými ve víceletém orientačním programu. Pro výstupy a v zásadě i pro výsledky se stanoví konkrétní, měřitelné a realistické ukazatele spolu s výchozími úrovněmi a časově vázanými referenčními hodnotami, a to v co největším souladu s výstupy a referenčními hodnotami partnerské země či regionu. V případě potřeby se provede analýza nákladů a přínosů.

V popisu jsou uvedena rizika, případně spolu s návrhy na jejich zmírnění, analýza konkrétních odvětvových souvislostí a hlavní zúčastněné subjekty, způsoby provádění, rozpočet a orientační harmonogram a v případě rozpočtové podpory kritéria vyplácení, včetně případných proměnlivých splátek. Jsou v něm vymezena rovněž veškerá související podpůrná opatření a ujednání o monitorování, auditu a hodnocení.

V příslušných případech vyznačí popis doplňkovost se stávajícími či plánovanými činnostmi EIB v partnerské zemi či regionu.

3. V případech uvedených v čl. 4 odst. 3 a v případě neočekávaných a řádně odůvodněných potřeb či výjimečných okolností může Komise přijmout zvláštní opatření, včetně opatření s cílem usnadnit přechod od pomoci při mimořádných událostech k operacím zaměřeným na dlouhodobý rozvoj nebo opatření s cílem zajistit lepší připravenost obyvatelstva na zvládání opakujících se krizí.

4. Akční programy a individuální opatření uvedené v odstavci 1, pro které finanční pomoc Unie přesáhne 5 milionů EUR, a zvláštní opatření, pro něž finanční pomoc Unie přesáhne 10 milionů EUR, přijímá Komise v souladu s postupem uvedeným v článku 14 tohoto nařízení. Tento postup se nevyžaduje u akčních programů a opatření, jejichž hodnota je nižší než výše uvedené hodnoty, a dále u nepodstatných změn. Nepodstatnými změnami se rozumí technické úpravy jako prodloužení prováděcího období, přerozdělování prostředků v rámci rozpočtového výhledu nebo zvýšení či snížení velikosti rozpočtu o méně než 20 % původního rozpočtu, které však nepřekračuje částku 10 milionů EUR, pokud tyto změny nemají podstatný vliv na cíle původního akčního programu nebo opatření. V takovém případě akční programy a opatření a jejich nepodstatné změny přijímá Komise, která o nich informuje Výbor ERF ve lhůtě jednoho měsíce od jejich přijetí.

Každý členský stát může požádat o vyjmutí projektu či programu z akčního programu předloženého Výboru ERF v souladu s postupem stanoveným v článku 14 tohoto nařízení. Pokud tuto žádost podporuje blokační menšina členských států stanovená v čl. 8 odst. 3 ve spojení s čl. 8 odst. 2 vnitřní dohody, přijme Komise roční akční program bez dotyčného projektu nebo programu. S výjimkou případů, kdy Komise v souladu s názory členských států ve Výboru ERF nehodlá pokračovat ve vyňatém projektu nebo programu, se tento projekt nebo program později znovu předloží Výboru ERF mimo rámec akčního programu ve formě individuálního opatření, které poté přijme Komise v souladu s postupem stanoveným v článku 14 tohoto nařízení.

V řádně odůvodněných a naléhavých případech, jako jsou krize, přírodní nebo člověkem způsobené katastrofy či bezprostřední ohrožení demokracie, právního státu, lidských práv nebo základních svobod, může Komise v souladu s postupem uvedeným v čl. 14 odst. 4 tohoto nařízení přijmout individuální nebo zvláštní opatření nebo pozměňovací návrhy stávajících akčních programů a opatření.

5. Komise přijímá zvláštní akční programy pro podpůrné výdaje uvedené v článku 6 vnitřní dohody v souladu s postupem stanoveným v článku 14 tohoto nařízení. Všechny změny v akčních programech pro podpůrné výdaje jsou přijímány v souladu s tímž postupem.

6. U projektů citlivých z hlediska životního prostředí, zejména pokud je pravděpodobné, že budou mít značné nepříznivé environmentální nebo sociální dopady citlivé, různorodé či bezprecedentní povahy, se na úrovni projektu provede vhodné prověření z hlediska životního prostředí, a to i z hlediska dopadů na změnu klimatu a biologickou rozmanitost a souvisejících sociálních dopadů, a popřípadě se posoudí i vliv na životní prostředí (EIA). Toto prověření se řídí mezinárodně uznávanými postupy. Strategické posuzování vlivů na životní prostředí (SEA) se případně použije při provádění odvětvových programů. Zajistí se zapojení zúčastněných osob do hodnocení a posuzování vlivů na životní prostředí a přístup veřejnosti k výsledkům.

Článek 10

Dodatečné příspěvky členských států

1. Členské státy mohou z vlastního podnětu poskytnout Komisi nebo EIB dobrovolné příspěvky v souladu s čl. 1 odst. 9 vnitřní dohody, aby napomohly dosažení cílů dohody o partnerství AKT–EU mimo sdílené spolufinancování. Tyto příspěvky neovlivňují celkový příděl finančních prostředků v rámci 11. ERF. Nakládá se s nimi stejně jako s pravidelnými příspěvky členských států podle čl. 1 odst. 2 vnitřní dohody s výjimkou článků 6 a 7 vnitřní dohody, pro něž mohou být v dvoustranné dohodě o příspěvcích stanovena zvláštní ustanovení.

2. Tyto prostředky jsou účelově vyčleněné pouze v řádně odůvodněných případech, například v reakci na výjimečné okolnosti uvedené v čl. 4 odst. 3. V tomto případě se s dobrovolnými příspěvky svěřenými Komisi nakládá jako s účelově vázaným příjmem v souladu s finančním nařízením pro ERF.

3. Dodatečné finanční prostředky se začleňují do programování a přezkumu a do ročních akčních programů, individuálních a zvláštních opatření podle tohoto nařízení a zohledňují vlastní odpovědnost partnerské země nebo regionu.

4. Veškeré z toho vyplývající změny akčních programů, individuálních a zvláštních opatření přijímá Komise v souladu s článkem 9.

5. Členské státy, které svěří Komisi nebo EIB dodatečné dobrovolné příspěvky, aby napomohly dosažení cílů dohody o partnerství AKT–EU, předem uvědomí o těchto příspěvcích Radu, Výbor ERF a Výbor pro investiční facilitu.

Článek 11

Daně, cla a poplatky

Na pomoc Unie se nevztahují zvláštní daně, cla ani poplatky a poskytnutí této pomoci nevede k jejich výběru.

Aniž je dotčen článek 31 přílohy IV dohody o partnerství AKT–EU, mohou být takové daně, cla a poplatky způsobilé podle podmínek stanovených ve finančním nařízení pro ERF.

Článek 12

Ochrana finančních zájmů Unie

1. Komise přijme vhodná opatření, aby zajistila, že při provádění činností financovaných podle tohoto nařízení jsou chráněny finanční zájmy Unie uplatňováním preventivních opatření proti podvodům, korupci a jakýmkoli jiným protiprávním činnostem, prostřednictvím účinných kontrol a v případě zjištěných nesrovnalostí prostřednictvím znovuzískání neoprávněně vyplacených částek, nebo popřípadě prostřednictvím restituce těchto částek, a je-li to vhodné, použitím účinných, přiměřených a odrazujících správních a finančních sankcí.

2. Komise nebo její zástupci a Účetní dvůr mají pravomoc provádět audit a ověřování u všech příjemců grantů, zhotovitelů, dodavatelů nebo poskytovatelů a subdodavatelů, kteří obdrželi finanční prostředky Unie podle tohoto nařízení, nebo v případě mezinárodních organizací pravomoc provádět ověřování v souladu s dohodami, které s těmito organizacemi byly uzavřeny, a to na základě dokumentů a inspekci na místě.

3. Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) může provádět šetření, včetně kontrol a inspekci na místě v souladu s ustanoveními a postupy stanovenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ⁽¹⁾ a v nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ⁽²⁾, s cílem zjistit, zda v souvislosti s grantovou dohodou či rozhodnutím o grantu nebo smlouvou financovanými podle tohoto nařízení nedošlo k podvodu, korupci či jiné nezákonné činnosti poškozující finanční zájmy Unie.

4. Aniž jsou dotčeny odstavce 1, 2 a 3, dohody o spolupráci s třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi, smlouvy, dohody o grantech a rozhodnutí o přidělení grantu vyplývající z provádění tohoto nařízení obsahují ustanovení, která výslovně zmocňují Komisi, Účetní dvůr a úřad OLAF k provádění těchto auditů, kontrol a inspekci na místě v souladu s jejich pravomocemi.

Článek 13

Pravidla o státní příslušnosti a původu použitelná pro zadávání veřejných zakázek, grantů a jiných zadávacích řízení

Pravidla o státní příslušnosti a původu použitelná pro zadávání veřejných zakázek, grantů a jiných zadávacích řízení stanoví článek 20 přílohy IV dohody o partnerství AKT–EU.

HLAVA IV

ROZHODOVACÍ POSTUPY

Článek 14

Povinnosti Výboru ERF

1. Výbor ERF zřízený článkem 8 vnitřní dohody zaujímá stanoviska v souladu s postupem stanoveným v odstavcích 3 a 4 tohoto článku.

Jednání Výboru ERF, na nichž jsou projednávány otázky týkající se EIB, se účastní pozorovatel z EIB.

2. Úkoly Výboru ERF zahrnují povinnosti stanovené v hlavách II a III tohoto nařízení:

- a) programování pomoci Unie v rámci 11. ERF a přezkumy programování, zejména se zaměřením na celostátní a regionální strategie a strategie spolupráce uvnitř skupiny států AKT, a
- b) sledování provádění pomoci Unie a hodnocení této pomoci, zahrnující mimo jiné dopad pomoci na snižování chudoby, odvětvové aspekty, průřezová témata, fungování koordinace s členskými státy a jinými dárci na místní úrovni a pokrok, pokud jde o zásady účinnosti pomoci uvedené v článku 2.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. prosince 1996 o kontrolách a inspekci na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

V případě programů rozpočtové podpory, k nimž Výbor ERF vyjádřil kladné stanovisko, ale které jsou během provádění pozastaveny, Komise předem informuje výbor o pozastavení a následném rozhodnutí o obnovení plateb.

Každý členský stát může Komisi kdykoli vyzvat, aby Výboru ERF poskytla informace a uspořádala výměnu názorů o otázkách týkajících se úkolů popsaných v tomto odstavci. Na základě této výměny názorů mohou členské státy vydat doporučení, jež Komise vezme v úvahu.

3. Pokud je Výbor ERF vyzván, aby zaujal stanovisko, předloží zástupce Komise Výboru ERF návrh opatření, která mají být přijata, ve lhůtách stanovených v rozhodnutí Rady o jednacím řádu Výboru ERF uvedeném v čl. 8 odst. 5 vnitřní dohody. Výbor ERF zaujme stanovisko ve lhůtě, kterou může předseda stanovit s ohledem na naléhavost věci, tato lhůta však nepřesáhne 30 dní. EIB se účastní výměny názorů. Stanovisko se přijímá kvalifikovanou většinou uvedenou v čl. 8 odst. 3 vnitřní dohody, přičemž hlasům členských států je přidělena váha způsobem stanoveným v čl. 8 odst. 2 vnitřní dohody.

Po zaujetí stanoviska Výboru ERF přijme Komise opatření, která jsou okamžitě použitelná.

Pokud však tato opatření nejsou v souladu se stanoviskem Výboru ERF, sdělí je Komise neprodleně Radě. V tomto případě Komise odloží použitelnost opatření o dobu nepřesahující v zásadě 30 dní ode dne jejího sdělení, která však může být za výjimečných okolností prodloužena až o 30 dní. Během tohoto období může Rada stejnou kvalifikovanou většinou jako Výbor ERF přijmout jiné rozhodnutí.

4. V řádně odůvodněných a naléhavých případech podle čl. 7 odst. 4 a čl. 9 odst. 4 přijme Komise opatření, která jsou okamžitě použitelná, aniž by byla předtím předložena Výboru ERF, a zůstávají v platnosti po dobu trvání přijatého nebo změněného dokumentu, akčního programu nebo opatření.

Předseda předloží opatření nejpozději 14 dní po jeho přijetí Výboru ERF k vyjádření stanoviska.

Pokud Výbor ERF zaujme záporné stanovisko v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, Komise opatření přijatá v souladu s prvním pododstavcem tohoto odstavce okamžitě zruší.

Článek 15

Africký mírový projekt

Finanční prostředky na Africký mírový projekt se vyčleňují v rámci orientačních programů pro spolupráci uvnitř skupiny států AKT. Tyto finanční prostředky mohou být doplněny regionálními orientačními programy. Použijí se tyto zvláštní postupy:

- a) na žádost Africké unie, potvrzenou Výborem velvyslanců AKT, připraví Komise víceleté akční programy, které podrobněji stanoví sledované cíle, rozsah a povahu možných zásahů a prováděcí opatření; dohodnutý formát pro podávání zpráv se upřesní na úrovni jednotlivých zásahů. Příloha akčního programu popisuje zvláštní rozhodovací postupy pro každý možný druh zásahu s ohledem na jeho povahu, rozsah a naléhavost;
- b) tento akční program, včetně přílohy uvedené v písmenu a), a veškeré jeho změny jsou projednány v příslušných přípravných pracovních skupinách Rady a v Politickém a bezpečnostním výboru a schváleny Výborem stálých zástupců kvalifikovanou většinou stanovenou v čl. 8 odst. 3 vnitřní dohody a poté přijaty Komisí;
- c) akční program, s výjimkou přílohy uvedené v písmenu a), je základem pro finanční dohodu, která se uzavírá mezi Komisí a Africkou unií;
- d) každý zásah, který má být podle dohody o financování proveden, podléhá předchozímu schválení Politickým a bezpečnostním výborem; příslušné přípravné pracovní skupiny Rady jsou informovány nebo, alespoň pokud mají být financovány nové operace na podporu míru, konzultovány včas před předložením zásahů Politickému a bezpečnostnímu výboru v souladu se zvláštními rozhodovacími postupy podle písmene a), aby se zajistilo, že vedle vojenského a bezpečnostního rozměru budou zohledněny rovněž aspekty plánovaných opatření týkající se rozvoje a financování. Aniž je dotčeno financování operací na podporu míru, zvláštní pozornost je přitom věnována činnostem uznávaným jako oficiální rozvojová pomoc;

- e) Komise každoročně a na žádost Rady nebo Výboru ERF připraví pro informaci Rady a Výboru ERF zprávu o činnosti týkající se použití finančních prostředků, v níž rozliší závazky a platby v souvislosti s oficiální a jinou rozvojovou pomocí.

Na konci prvního víceletého akčního programu přezkoumají Unie a její členské státy výsledky a postupy Afrického mírového projektu a projednají možné varianty financování v budoucnosti. V této souvislosti a s cílem zajistit pro Africký mírový projekt pevnější základ povede Unie a její členské státy diskuse zabývající se otázkou finančních prostředků pro operace na podporu míru, včetně operací financovaných z ERF, a otázkou udržitelné podpory ze strany Unie pro operace na podporu míru vedené africkými státy v období po roce 2020. Kromě toho Komise nejpozději v roce 2018 provede hodnocení projektu.

Článek 16

Výbor pro investiční facilitu

1. Výbor pro investiční facilitu zřízený pod záštitou EIB článkem 9 vnitřní dohody se skládá ze zástupců vlád členských států a zástupce Komise. K účasti jsou přizváni pozorovatel z generálního sekretariátu Rady a pozorovatel z Evropské služby pro vnější činnost. Každý členský stát, stejně jako Komise, jmenuje jednoho zástupce a určí jednoho náhradníka. S cílem zajistit kontinuitu práce výboru volí členové Výboru pro investiční facilitu ze svých řad předsedu tohoto výboru na období dvou let. EIB zajišťuje sekretariát výboru a podpůrné služby. Oprávnění hlasovat jsou pouze členové Výboru pro investiční facilitu jmenovaní členskými státy nebo jejich náhradníci.

Rada přijme jednomyslně jednací řád Výboru pro investiční facilitu na základě návrhu vypracovaného EIB po konzultaci s Komisí.

Výbor pro investiční facilitu rozhoduje kvalifikovanou většinou. Hlasům je přidělena váha způsobem stanoveným v článku 8 vnitřní dohody.

Výbor pro investiční facilitu se schází nejméně čtyřikrát ročně. Další zasedání mohou být svolána na žádost EIB nebo členů výboru v souladu s jeho jednacím řádem. Výbor pro investiční facilitu může navíc zaujmout stanovisko písemným postupem v souladu se svým jednacím řádem.

2. Výbor pro investiční facilitu schvaluje:

- a) operační pokyny pro provádění investiční facility;
- b) investiční strategie a plány činnosti investiční facility včetně ukazatelů výkonnosti, a to na základě cílů dohody o partnerství AKT-EU a obecných zásad rozvojové politiky Unie;
- c) výroční zprávy investiční facility;
- d) veškeré dokumenty týkající se obecné politiky investiční facility, včetně hodnotících zpráv.

3. Výbor pro investiční facilitu zaujímá stanoviska:

- a) k návrhům na poskytnutí úrokového příspěvku podle čl. 2 odst. 7 a čl. 4 odst. 2 písm. b) přílohy II dohody o partnerství AKT-EU. V těchto případech zaujme Výbor pro investiční facilitu rovněž stanovisko k použití tohoto úrokového příspěvku;
- b) k návrhům na investice prostřednictvím investiční facility do jakéhokoli projektu, k němuž Komise zaujala záporné stanovisko;
- c) k jiným návrhům týkajícím se investiční facility na základě obecných zásad stanovených v operačních pokynech pro investiční facilitu;
- d) k návrhům týkajícím se vytvoření rámce EIB pro měření výsledků v míře, v jaké lze tento rámec použít na operace podle dohody o partnerství AKT-EU.

S cílem urychlit schvalovací postup pro malé operace může Výbor pro investiční facilitu zaujmout kladné stanovisko k návrhům EIB na celkový příděl (úrokové příspěvky, technická pomoc) nebo celkový souhlas (poskytování půjček, vlastní kapitál), které EIB následně, bez dalšího stanoviska Výboru pro investiční facilitu nebo Komise, přidělí jednotlivým projektům podle kritérií stanovených v rámci celkového přidělu/schválení, včetně maximální výše dílčího přidělu úrokového příspěvku pro jednotlivé projekty.

Kromě toho mohou řídicí orgány EIB čas od času požádat Výbor pro investiční facilitu, aby zaujal stanovisko ke všem návrhům financování nebo k určitým kategoriím návrhů financování.

4. EIB odpovídá za to, že Výboru pro investiční facilitu jsou včas předloženy veškeré záležitosti, jež vyžadují jeho schválení nebo stanovisko podle odstavců 2 a 3. Každý návrh, který je Výboru pro investiční facilitu předložen za účelem vyjádření stanoviska, musí splňovat příslušná kritéria a zásady stanovené v operačních pokynech pro investiční facilitu.

5. EIB úzce spolupracuje s Komisí a případně koordinuje svou činnost s dalšími dárci. EIB zejména:

- a) připravuje nebo reviduje společně s Komisí operační pokyny pro provádění investiční facility uvedené v odst. 2 písm. a). EIB odpovídá za dodržování pokynů a zajišťuje, aby projekty, které podporuje, splňovaly mezinárodní sociální a environmentální normy a byly v souladu s cíli dohody o partnerství AKT-EU, s obecnými zásadami rozvojové politiky Unie a s příslušnými strategiemi spolupráce s danou zemí nebo regionem;
- b) žádá Komisi o stanovisko při přípravě investičních strategií, plánů činnosti a dokumentů týkajících se obecné politiky;
- c) informuje Komisi o projektech, které spravuje, v souladu s čl. 18 odst. 1. EIB žádá Komisi ve fázi posuzování projektů o stanovisko ke shodě projektů s příslušnou strategií spolupráce s určitou zemí či regionem nebo případně s obecnými cíli investiční facility;
- d) s výjimkou úrokových příspěvků spadajících pod celkový přiděl podle odst. 3 písm. a) žádá ve fázi posuzování projektů Komisi o souhlas s jakýmkoli návrhem na úrokový příspěvek předloženým Výboru pro investiční facilitu, pokud jde o jeho soulad s čl. 2 odst. 7 a čl. 4 odst. 2 přílohy II dohody o partnerství AKT-EU a s kritérii stanovenými v operačních pokynech pro investiční facilitu.

Pokud Komise do tří týdnů od předložení návrhu neoznámí záporné stanovisko k návrhu, má se za to, že k návrhu zaujala kladné stanovisko nebo že s návrhem souhlasí. Pokud jde o stanoviska k projektům finančního nebo veřejného sektoru a o souhlas s úrokovými příspěvky, může Komise požádat, aby jí byl konečný návrh projektu předložen k vyjádření stanoviska nebo ke schválení dva týdny předtím, než je zaslán Výboru pro investiční facilitu.

6. EIB nepřikročí k žádnému opatření podle odst. 3 písm. a), b) nebo c), pokud Výbor pro investiční facilitu nezaujme kladné stanovisko.

Pokud Výbor pro investiční facilitu zaujme kladné stanovisko, rozhodne EIB o návrhu v souladu s vlastními postupy. Zejména může rozhodnout, že návrh nebude uskutečněn. EIB pravidelně informuje Výbor pro investiční facilitu a Komisi o případech, kdy se rozhodla návrhy neuskutečnit.

O půjčkách z vlastních zdrojů a o investicích v rámci investiční facility, pro které není vyžadováno stanovisko Výboru pro investiční facilitu, rozhoduje EIB v souladu s vlastními postupy a v případě investiční facility v souladu s operačními pokyny pro investiční facilitu a investičními strategiemi schválenými Výborem pro investiční facilitu.

Bez ohledu na záporné stanovisko Výboru pro investiční facilitu k návrhu na poskytnutí úrokového příspěvku může EIB poskytnout danou půjčku bez přiznání úrokového příspěvku. EIB pravidelně informuje Výbor pro investiční facilitu a Komisi o každém případě, kdy se rozhodne takto postupovat.

EIB může za podmínek stanovených v operačních pokynech pro investiční facilitu a za podmínky, že základní účel půjčky nebo investice v rámci investiční facility zůstane nezměněn, rozhodnout o změně podmínek půjčky nebo investice v rámci investiční facility, k níž Výbor pro investiční facilitu zaujal kladné stanovisko podle odstavce 3, nebo každé půjčky, k níž Výbor pro investiční facilitu zaujal kladné stanovisko, pokud jde o úrokové příspěvky. EIB může zejména rozhodnout o zvýšení objemu půjčky nebo investice v rámci investiční facility až o 20 %.

Toto zvýšení může mít u projektů s úrokovými příspěvky podle čl. 2 odst. 7 přílohy II dohody o partnerství AKT-EU za následek poměrný nárůst úrokového příspěvku. EIB pravidelně informuje Výbor pro investiční facilitu a Komisi o každém případě, kdy se rozhodne takto postupovat. U projektů spadajících pod čl. 2 odst. 7 přílohy II dohody o partnerství AKT-EU, u kterých bylo požádáno o zvýšení úrokového příspěvku, je Výbor pro investiční facilitu požádán o stanovisko předtím, než EIB učiní další kroky.

7. EIB spravuje investice prostřednictvím investiční facility a veškeré prostředky držené na účet investiční facility v souladu s cíli dohody o partnerství AKT–EU. Může se zejména podílet na činnosti řídicích a dozorčích orgánů právnických osob, v nichž investiční facility investuje, a může v souladu s operačními pokyny pro investiční facility uzavírat vyrovnání, udílet absolutorium a měnit práva, která má na účet investiční facility.

HLAVA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 17

Účast třetí země nebo regionu

Za účelem zajištění soudržnosti a účinnosti pomoci Unie může Komise rozhodnout, že rozvojové země, které nepatří mezi státy AKT, a subjekty pro regionální integraci s účastí států AKT, které podporují regionální spolupráci a integraci a jsou způsobilé pro pomoc Unie podle jiných finančních nástrojů Unie pro vnější činnost, a pokud je příslušný projekt nebo program regionální nebo přeshraniční povahy v souladu s článkem 6 přílohy IV dohody o partnerství AKT–EU, jsou způsobilé k financování podle čl. 1 odst. 2 písm. a) bodu i) vnitřní dohody. Zámořské země a území způsobilé pro pomoc Unie podle rozhodnutí 2013/755/EU a nejvzdálenější regiony Unie se mohou také účastnit projektů nebo programů regionální spolupráce, přičemž finančními prostředky umožňující účast těchto území nebo nejvzdálenějších regionů se doplňují finančními prostředky podle čl. 1 odst. 2 písm. a) bodu i) vnitřní dohody. Měl by být zohledněn cíl posílené spolupráce mezi členskými státy, nejvzdálenějšími regiony Unie, zámořskými zeměmi a územími a státy AKT a popřípadě by měly být zřízeny koordinační mechanismy. Ustanovení týkající se tohoto financování a typů financování uvedených v nařízení Rady (EU) 2015/323 ⁽¹⁾ je možné zahrnout do strategických dokumentů a víceletých orientačních programů a do akčních programů a opatření uvedených v článku 9 tohoto nařízení.

Článek 18

Sledování a hodnocení pomoci z ERF a podávání zpráv o ní

1. Komise a EIB pravidelně monitorují své akce a financovaná opatření a přezkoumávají pokrok v dosahování očekávaných výsledků. Komise vyhodnotí také dopad a účinnost svých odvětvových politik a akcí a účinnost programování, případně prostřednictvím nezávislých externích hodnocení. Návrhy Rady na nezávislá externí hodnocení se náležitě zohlední. Hodnocení by měla vycházet ze zásad osvědčených postupů stanovených Výborem pro rozvojovou pomoc OECD, aby se Komise přesvědčila, zda jsou plněny konkrétní cíle s přihlédnutím k rovnosti pohlaví, a aby v zájmu zlepšení budoucích operací zformulovala doporučení a poskytla podklady s cílem usnadnit učení. Tato hodnocení se provádí na základě předem vymezených, jasných a transparentních ukazatelů, které jsou případně vypracovány pro konkrétní zemi a jsou měřitelné.

EIB prostřednictvím postupů stanovených v operačních pokynech pro investiční facility pravidelně informuje Komisi a členské státy o provádění projektů financovaných ze zdrojů 11. ERF, které spravuje.

2. Komise své hodnotící zprávy společně s reakcí svých útvarů na hlavní doporučení zasílá pro informaci členským státům prostřednictvím Výboru ERF a EIB. Veškerá hodnocení, včetně doporučení a následných opatření, je možno na žádost členského státu projednat ve Výboru ERF. V takových případech Komise podá o rok později Výboru ERF zprávu o provádění dohodnutých následných opatření. Výsledky se použijí jako zpětná vazba pro sestavování programů a přidělování zdrojů.

3. Do fáze hodnocení pomoci Unie poskytované na základě tohoto nařízení zapojí Komise ve vhodné míře příslušné zúčastněné subjekty a může případně usilovat o provádění společných hodnocení s členskými státy, ostatními dárci a partnery v rámci rozvojové spolupráce.

4. Komise přezkoumává pokrok dosažený při provádění 11. ERF, včetně víceletých orientačních programů, a počínaje rokem 2016 každoročně předkládá Radě zprávu o provádění. Zpráva obsahuje analýzu hlavních výstupů a výsledků, a pokud možno i podíl finanční pomoci Unie na dopadech. Za tímto účelem se vytvoří rámec pro výsledky. Zpráva Komise se zasílá rovněž Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/323 ze dne 2. března 2015 o finančním nařízení pro 11. Evropský rozvojový fond (viz strana 17 v tomto čísle Úředního věstníku).

5. Výroční zpráva obsahuje rovněž informace za předchozí rok týkající se financovaných opatření, výsledků monitorování a hodnocení, zapojení příslušných partnerů v rámci rozvojové spolupráce a provádění závazků a prostředků na platby v členění podle jednotlivých zemí, regionů a oblastí spolupráce. Obsahuje rovněž kvalitativní analýzu původně předpokládaných a dosažených výsledků, založenou mimo jiné na údajích z monitorovacích systémů, a kroky navazující na získané poznatky.
6. Zpráva v maximální míře využívá konkrétní a měřitelné ukazatele týkající se úlohy pomoci při naplňování cílů dohody o partnerství AKT–EU. Zpráva odráží hlavní ponaučení a naplňování doporučení z hodnocení z předešlých let. Ve vhodných případech zpráva rovněž pokud možno posoudí dodržování zásad účinnosti pomoci, včetně zásad týkajících se inovativních finančních nástrojů.
7. Unie a její členské státy nejpozději do konce roku 2018 provedou přezkum výkonnosti, v jehož rámci prostřednictvím ukazatelů výstupů, výsledků a dopadu měřících účinnost využití zdrojů a účinnost ERF posoudí stupeň realizace závazků a plateb a výsledky a dopad poskytované pomoci. Uvedený přezkum se zaměří rovněž na přispění financovaných opatření k dosahování cílů dohody o partnerství AKT–EU a k plnění priorit Unie, jak jsou stanoveny v Agendě pro změnu. Přezkum se uskutečňuje na základě návrhu Komise.
8. EIB poskytuje Výboru pro finanční facilitu informace o pokroku dosaženém při naplňování cílů investiční facility. Podle článku 6b přílohy II dohody o partnerství AKT–EU se v polovině období a na konci doby trvání 11. ERF provede společný přezkum celkové výkonnosti investiční facility. Přezkum v polovině období provede nezávislý externí odborník ve spolupráci s EIB a tento přezkum je zpřístupněn Výboru pro investiční facilitu.

Článek 19

Výdaje na opatření v oblasti změny klimatu a biologické rozmanitosti

Odhad celkových ročních výdajů na opatření v oblasti změny klimatu a biologické rozmanitosti se provede na základě přijatých orientačních programových dokumentů. Finanční prostředky přidělené v rámci ERF jsou předmětem každoročního systému sledování založeného na metodice OECD („ukazatele z Ria“), aniž by bylo vyloučeno použití přesnějších metodik, jsou-li dostupné; tento systém je začleněn do stávající metodiky řízení výkonnosti programů EU, aby bylo možné vyčíslit výdaje vztahující se k opatřením v oblasti změny klimatu a biologické rozmanitosti na úrovni akčních programů, individuálních a zvláštních opatření uvedených v článku 9 a zaznamenaných do hodnocení a výročních zpráv.

Článek 20

Evropská služba pro vnější činnost

Toto nařízení se uplatňuje v souladu s rozhodnutím 2010/427/EU.

Článek 21

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 2. března 2015.

Za Radu

předsedkyně

D. REIZNIECE-OZOLA

NAŘÍZENÍ RADY (EU) 2015/323
ze dne 2. března 2015
o finančním nařízení pro 11. Evropský rozvojový fond

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii a Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na Dohodu o partnerství mezi členy skupiny afrických, karibských a tichomořských států na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé ⁽¹⁾, v platném znění (dále jen „dohoda o partnerství AKT–EU“),

s ohledem na Vnitřní dohodu mezi zástupci vlád členských států Evropské unie zasedajícími v Radě o financování pomoci Evropské unie v rámci víceletého finančního rámce na období 2014–2020 podle dohody o partnerství AKT–EU a o přidělení finanční pomoci zámořským zemím a územím, na které se vztahuje část čtvrtá Smlouvy o fungování Evropské unie ⁽²⁾ (dále jen „vnitřní dohoda“), a zejména na čl. 10 odst. 2 uvedené dohody,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Účetního dvora ⁽³⁾,

s ohledem na stanovisko Evropské investiční banky,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Je třeba vymezit podrobná pravidla pro platby příspěvků členských států do 11. Evropského rozvojového fondu (ERF), jenž byl zřízen vnitřní dohodou.
- (2) Ve vztahu k 11. ERF je třeba stanovit podmínky výkonu pravomocí Účetního dvora.
- (3) Je třeba vymezit podrobná pravidla, jimiž se bude řídit čerpání 11. ERF, zejména pokud jde o použitelné zásady, o vytváření jeho zdrojů, účastníky finančních operací a subjekty pověřené úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu, dále pokud jde o rozhodnutí o financování, závazky a platby, druhy financování včetně zadávání veřejných zakázek, grantů, finančních nástrojů a svěřenských fondů Unie, dále pokud jde o předkládání účetní závěrky a účetnictví, o externí audit Účetního dvora a absolutorium udělované Evropským parlamentem, jakož i o investiční facilitu spravovanou Evropskou investiční bankou (EIB).
- (4) V zájmu zjednodušení a jednotnosti by mělo být toto nařízení v maximální možné míře sladěno s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ⁽⁴⁾ a nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 ⁽⁵⁾. Toto sladění, jehož by mělo být dosaženo pomocí přímých odkazů na uvedená nařízení, by mělo na straně jedné umožnit snadno identifikovat specifika čerpání 11. ERF a na druhé straně by mělo omezit různorodost pravidel financování Unie v oblasti vnější činnosti, která vytváří zbytečnou zátěž pro příjemce, Komisi i další zúčastněné aktéry.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 317, 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ Úř. věst. L 210, 6.8.2013, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. C 370, 17.12.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽⁵⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 ze dne 29. října 2012 o prováděcích pravidlech k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie (Úř. věst. L 362, 31.12.2012, s. 1).

- (5) Je třeba připomenout, že rámec čerpání 11. ERF tvoří kromě tohoto nařízení i další nástroje, totiž dohoda o partnerství AKT–EU, a zejména její příloha IV, vnitřní dohoda, rozhodnutí Rady 2013/755/EU ⁽¹⁾ (dále jen „rozhodnutí o přidružení zámoří“) a nařízení Rady (EU) 2015/322 ⁽²⁾ (dále jen „prováděcí nařízení“).
- (6) Čerpání 11. ERF by se mělo řídit zásadami jednotnosti a správnosti rozpočtu, zúčtovací jednotky, univerzálnosti, specifikace, řádného finančního řízení a transparentnosti. S ohledem na víceletý charakter 11. ERF by se na tento fond neměla použít zásada ročního rozpočtu.
- (7) Za účelem zlepšení finančního řízení a prognózování 11. ERF by měly být použity rovněž zdroje na podpůrná opatření zaměřená na zlepšení dopadu programů 11. ERF podle článku 6 vnitřní dohody.
- (8) Pravidla o účastnících finančních operací, tedy o schvalující osobě a účetním, o pověření jiných osob plněním jejich úkolů a o jejich odpovědnosti by měla být sladěna s nařízením (EU, Euratom) č. 966/2012, neboť Komise je při čerpání 11. ERF svěřena tatáž výkonná pravomoc.
- (9) Je třeba stanovit podrobná pravidla, podle nichž pověřená schvalující osoba na straně Komise uzavře se skupinou afrických, karibských a tichomořských států (dále jen „státy AKT“) a se zámořskými zeměmi a územími potřebná ujednání, tak aby bylo zajištěno řádné provádění operací, a to v úzké spolupráci se schvalujícími osobami, které na celostátní, regionální, teritoriální či v rámci AKT vymezené úrovni určí daný stát AKT či daná zámořská země nebo území.
- (10) Pravidla nepřímého řízení, která se týkají i pověřování subjektů a osob úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu a příslušných podmínek a omezení, by měla být sladěna s nařízením (EU, Euratom) č. 966/2012. V zájmu jednotného přístupu k financování vnější činnosti by mělo být stanoveno též ustanovení o dalším pověřování osob úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu, které by bylo obdobou úpravy v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ⁽³⁾. Toto nařízení by však mělo obsahovat zvláštní ustanovení o aktérech, kteří by dočasně jednali jako schvalující osoby na vnitrostátní úrovni, dále o pověření určitého poskytovatele služeb ze strany států AKT a zámořských zemí a území a o posílení ochrany finančních zájmů Unie v případě nepřímého řízení se státy AKT a se zámořskými zeměmi a územími.
- (11) Zdroje ERF sice nebudou spravovány v rámci sdíleného řízení, avšak toto nařízení by mělo umožnit, aby v rámci regionální spolupráce mezi státy AKT a zámořskými zeměmi a územími na straně jedné a nejvzdálenějšími regiony Unie na straně druhé mohl zdroj ERF a podporu z Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR) určenou pro nejvzdálenější regiony Unie spravovat tentýž subjekt, a to v souladu s tímto nařízením, pokud jde o zdroj ERF, a v rámci sdíleného řízení, pokud jde o EFRR.
- (12) V případech, kdy má čerpání 11. ERF provádět Komise, by měla být úprava rozhodnutí o financování sladěna s úpravou v nařízením (EU, Euratom) č. 966/2012.
- (13) Pravidla o závazcích by měla být sladěna s úpravou v nařízením (EU, Euratom) č. 966/2012, s výjimkou předběžných závazků, které nejsou v rámci 11. ERF k dispozici. Dále by měly být prodlouženy lhůty, budou-li si to žádat akce prováděné v režimu nepřímého řízení ze strany států AKT nebo zámořských zemí a území.
- (14) Platební lhůty by měly odpovídat platebním lhůtám podle nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012. Pro případ, že státy AKT a zámořské země a území nebudou v režimu nepřímého řízení pověřeny prováděním plateb a že v důsledku toho bude platby příjemcům provádět nadále Komise, měla by být stanovena zvláštní ustanovení.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2013/755/EU ze dne 25. listopadu 2013 o přidružení zámořských zemí a území k Evropské unii („rozhodnutí o přidružení zámoří“) (Úř. věst. L 344, 19.12.2013, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/322 ze dne 2. března 2015 o provádění 11. Evropského rozvojového fondu (viz strana 1 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 320).

- (15) Různá prováděcí ustanovení o interním auditorovi, řádné správě a opravných prostředcích, systému informačních technologií, elektronickém předávání dokumentů, elektronické správě (e-Government), správních a finančních sankcích a o využívání ústřední databáze vyloučených zájemců a uchazečů by měla být sladěna s úpravou v nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012. Ochrana finančních zájmů Unie prostřednictvím správních sankcí by dále měla být posílena a upřesněna pro případy, kdy bude čerpání 11. ERF probíhat v režimu nepřímého řízení se státy AKT a se zámořskými zeměmi a územími.
- (16) Pravidla o zadávání veřejných zakázek, grantech, cenách a odbornících by měla být sladěna s úpravou v nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012. Pravidla o finančních nástrojích a o svěřenských fondech Unie by měla být s uvedeným nařízením sladěna tak, aby zohledňovala povahu 11. ERF. Rozpočtová podpora poskytovaná zámořským zemím a územím by měla zohledňovat jejich institucionální vazby s příslušnými členskými státy.
- (17) Státy AKT a zámořské země a území by ve vhodných případech měly mít přístup ke krátkodobé technické pomoci a poradenství, jež členské státy, které přistoupily k Unii v návaznosti na proces transformace, obdržely v rámci programu TALEX a s nimiž měly pozitivní zkušenost. Za účelem dlouhodobého využívání výhod této pomoci a poradenství by mělo být možné poskytnout vhodnou podporu střediskům znalostí a excelence, která se zabývají správou a reformami ve veřejném sektoru.
- (18) Pravidla pro předkládání účetní závěrky, účetnictví, externí audit a absolutorium by měla být obdobou úpravy v nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, tak aby čerpání a podávání zpráv mohlo probíhat v jednotném rámci.
- (19) Je třeba stanovit podmínky, v souladu s nimiž bude některé zdroje 11. ERF spravovat EIB.
- (20) Ustanovení o kontrole, kterou bude nad zdroji 11. ERF spravovanými ze strany EIB vykonávat Účetní dvůr, by měla odrážet trojstrannou dohodu mezi Účetním dvorem, EIB a Komisí podle čl. 287 odst. 3 Smlouvy o fungování EU.
- (21) Přejícná ustanovení by měla stanovit pravidla pro způsob, jakým má být naloženo se zůstatky a výnosy z předchozích Evropských rozvojových fondů a jakým má být toto nařízení uplatňováno na zbývající operace, které v jejich rámci dosud probíhají.
- (22) V zájmu včasného naplánování a provedení programů 11. ERF by toto nařízení mělo vstoupit v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

ČÁST PRVNÍ

HLAVNÍ USTANOVENÍ

HLAVA I

Předmět a oblast působnosti a obecná ustanovení

Článek 1

Oblast působnosti

Toto nařízení stanoví pravidla, jimiž se řídí finanční správa zdrojů 11. Evropského rozvojového fondu a předkládání a audit jeho účetní závěrky.

Článek 2

Vztah k nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012

1. Není-li výslovně stanoveno jinak, má se za to, že přímé odkazy na ustanovení nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, které jsou v tomto nařízení uvedeny, zahrnují též odkazy na související ustanovení nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012.

2. U odkazů na použitelná ustanovení nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, které jsou uvedeny v tomto nařízení, se nemá za to, že zahrnují i procesní ustanovení, která nejsou pro 11. ERF relevantní, zejména ta, která se týkají zmocnění přijímat akty v přenesené pravomoci.

3. Vnitřní odkazy v nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 ani v nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 nezakládají nepřímou použitelnost ustanovení, na něž je odkazováno, na 11. ERF.

4. Pojmy používané v tomto nařízení mají tentýž význam, jaký mají podle nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, s výjimkou definic uvedených v čl. 2 písm. a) až e) uvedeného nařízení.

Pro účely tohoto nařízení jsou však následující pojmy nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 vymezeny takto:

- a) „rozpočtem“ se rozumí „11. ERF“ a „rozpočtovým“ se rozumí „vztahující se k 11. ERF“;
- b) „rozpočtovým závazkem“ se rozumí „finanční závazek“;
- c) „orgánem“ se rozumí „Komise“;
- d) „prostředky“ či „operačními prostředky“ se rozumí „zdroje 11. ERF“;
- e) „rozpočtovou položkou“ se rozumí „příděl“;
- f) „základním právním aktem“ se v závislosti na kontextu rozumí vnitřní dohoda, rozhodnutí o přidružení zámoří nebo prováděcí nařízení;
- g) „třetí zemí“ se rozumí přijímající země či území, které spadají do oblasti zeměpisné působnosti 11. ERF.

5. Výklad tohoto nařízení musí sledovat účel zachování vnitřní provázanosti s nařízením (EU, Euratom) č. 966/2012, není-li takový výklad neslučitelný se specifiky 11. ERF, která stanoví dohoda o partnerství AKT–EU, vnitřní dohoda, rozhodnutí o přidružení zámoří nebo prováděcí nařízení.

Článek 3

Lhůty, data a termíny

Na lhůty stanovené v tomto nařízení se použije nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71 ⁽¹⁾, není-li stanoveno jinak.

Článek 4

Ochrana osobních údajů

Tímto nařízením nejsou dotčeny požadavky směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ⁽²⁾ ani požadavky nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ⁽³⁾.

Použije se článek 29 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 týkající se informací o předávání osobních údajů pro účely auditu.

HLAVA II

Finanční zásady

Článek 5

Finanční zásady

Správa zdrojů 11. ERF se řídí níže uvedenými zásadami:

- a) jednotnost a správnost rozpočtu;
- b) zúčtovací jednotka;

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71 ze dne 3. června 1971, kterým se určují pravidla pro lhůty, data a termíny (Úř. věst. L 124, 8.6.1971, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

- c) univerzálnost;
- d) specifikace;
- e) řádné finanční řízení;
- f) transparentnost.

Rozpočtový rok začíná 1. ledna a končí 31. prosince.

Článek 6

Zásada jednotnosti a správnosti rozpočtu

Příjem lze vybrat nebo výdaj uskutečnit pouze tehdy, je-li u ERF zúčtován.

Použije se čl. 8 odst. 2 a 3 a čl. 8 odst. 4 první pododstavec nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

Článek 7

Zásada zúčtovací jednotky

Článek 19 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 týkající se používání eura se použije obdobně.

Článek 8

Zásada univerzálnosti

Aniž je dotčen článek 9 tohoto nařízení, celkové příjmy pokrývají celkové odhadované platby.

Všechny příjmy a výdaje se vykazují v plné výši bez jakýchkoli vzájemných zápočtů; tím není dotčeno použití článku 23 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, který se týká pravidel pro odečty a úpravy v důsledku kurzových rozdílů.

O příjmy uvedené v čl. 9 odst. 2 písm. c) tohoto nařízení se však automaticky sníží platby provedené na základě závazku, z něž tyto příjmy plynou.

Unie si nesmí brát půjčky v rámci 11. ERF.

Článek 9

Účelově vázané příjmy

1. Na financování specifických výdajů se použijí účelově vázané příjmy.
2. Účelově vázané příjmy jsou tyto:
 - a) finanční příspěvky členských států a třetích zemí, v obou případech včetně jejich veřejných agentur, finanční příspěvky právnických a fyzických osob a finanční příspěvky mezinárodních organizací, které jsou určeny na vymezené projekty a programy vnější pomoci financované Unií a spravované Komisí nebo EIB jejich jménem v souladu s článkem 10 prováděcího nařízení;
 - b) příjmy určené na zvláštní účely, například příjmy z nadací, podpor, darů a odkazů;
 - c) příjmy plynoucí ze zpětného získání neoprávněně vyplacených částek v návaznosti na jejich inkaso;
 - d) příjmy z úrokových výnosů z plateb předběžného financování, s výhradou čl. 8 odst. 4 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012;
 - e) splátky a příjmy z finančních nástrojů podle čl. 140 odst. 6 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012;
 - f) příjmy z následné úhrady daní podle čl. 23 odst. 3 písm. b) nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.
3. Z účelově vázaných příjmů uvedených v odst. 2 písm. a) a b) jsou financovány výdaje, které určí dárce, za předpokladu, že Komise tyto příjmy akceptuje.

Z účelově vázaných příjmů uvedených v odst. 2 písm. e) a f) jsou financovány výdaje podobné výdajům, s jejichž pomocí byly tyto příjmy generovány.

4. Ustanovení čl. 184 odst. 3 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 se použije obdobně.

5. Na účelově vázané příjmy uvedené v odst. 2 písm. b) tohoto článku se použije čl. 22 odst. 1 a 2 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 týkající se darovaných částek. Pokud jde o čl. 22 odst. 2 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, přijetí darované částky podléhá schválení Rady.

6. Jakmile Komise účelově vázané příjmy obdrží, jsou jim odpovídající zdroje 11. ERF poskytovány automaticky. V případě účelově vázaných příjmů podle odst. 2 písm. a) má však stejný účinek jako poskytnutí zdrojů 11. ERF též odhad pohledávek, je-li dohoda s členským státem vyjádřena v eurech; platby lze na základě těchto příjmů provádět až poté, co byly tyto příjmy obdrženy.

Článek 10

Zásada specifikace

Zdroje 11. ERF jsou určeny na zvláštní účely příslušných států AKT a zámořských zemí a území a podle hlavních nástrojů spolupráce.

Pro státy AKT jsou tyto nástroje vymezeny ve finančním protokolu v příloze Ic dohody o partnerství AKT–EU. Při určování účelu použití zdrojů (orientačních přidělů) se vychází též z ustanovení vnitřní dohody a prováděcího nařízení a přihlíží se ke zdrojům vyhrazeným na podpůrné výdaje spojené s programováním a plněním podle článku 6 vnitřní dohody.

Pro zámořské země a území jsou tyto nástroje vymezeny v části čtvrté rozhodnutí o přidružení zámoří a v příloze II uvedeného rozhodnutí. Při určování účelu použití těchto zdrojů se přihlíží rovněž k nepřidělené rezervě podle čl. 3 odst. 3 uvedené přílohy a ke zdrojům určeným na studie nebo na opatření technické pomoci podle čl. 1 odst. 1 písm. c) uvedené přílohy.

Článek 11

Zásada řádného finančního řízení

1. Použije se čl. 30 odst. 1 a 2 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 týkající se zásad hospodárnosti, účinnosti a účelnosti. Aniž je dotčen odst. 3 písm. a) tohoto článku, článek 18 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 se nepoužije.

2. Musí být stanoveny konkrétní, měřitelné, dosažitelné, relevantní a časově vymezené cíle. Dosahování těchto cílů je sledováno pomocí ukazatelů výkonnosti.

3. Ke zkvalitnění rozhodovacího procesu, zejména s cílem odůvodnit a upřesnit stanovení příspěvků hrazených členskými státy podle článku 21 tohoto nařízení, je nutno provádět tato hodnocení:

- a) před použitím zdrojů 11. ERF musí být plánovaná operace nejprve vyhodnocena *ex ante* s tím, že předmětem tohoto hodnocení jsou faktory uvedené v čl. 18 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012;
- b) operace je podrobena hodnocení *ex post* s cílem zajistit, aby zamýšlené výsledky odpovídaly vynaloženým prostředkům.

4. Druhy financování upravené v hlavě VIII tohoto nařízení a způsoby čerpání upravené v článku 17 tohoto nařízení jsou voleny podle toho, nakolik jsou schopny dosáhnout konkrétních cílů akce a přinášet výsledky, přičemž se zohledňují zejména náklady na kontrolní opatření, administrativní zátěž a očekávané riziko nedodržení pravidel. V případě grantů je třeba zvážit použití paušálních částek, sazeb paušálního financování a jednotkových nákladů.

Článek 12

Vnitřní kontrola

Použije se článek 32 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

Článek 13

Zásada transparentnosti

1. Čerpání 11. ERF a předkládání účetní závěrky se řídí zásadou transparentnosti.
2. Roční výkaz závazků, plateb a ročního objemu výzev k poskytnutí příspěvků podle článku 7 vnitřní dohody je zveřejňován v *Úředním věstníku Evropské unie*.
3. Aniž je dotčen článek 4 tohoto nařízení, použije se čl. 35 odst. 2 první pododstavec a čl. 35 odst. 3 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, které se týkají zveřejňování informací o příjemcích finančních prostředků a dalších informací. Je-li příjemcem fyzická osoba, pak se pro účely čl. 21 odst. 2 druhého pododstavce nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 pojmem „lokalita“ rozumí v případě potřeby ekvivalent regionu úrovně NUTS 2.
4. Akce financované z 11. ERF lze provádět v režimu souběžného nebo společného spolufinancování.

V případě souběžného spolufinancování je akce rozdělena do několika zřetelně odlišitelných dílčích složek, z nichž každou financuje jiný partner, který zajišťuje spolufinancování takovým způsobem, že konečné použití finančních prostředků lze vždy identifikovat.

V případě společného spolufinancování sdílejí partneři, kteří zajišťují spolufinancování, celkové náklady na akci a zdroje se slučují takovým způsobem, že u konkrétní činnosti prováděné v rámci akce již zdroj finančních prostředků identifikovat nelze. V takových případech musí být následně zveřejnění grantů a smluv o veřejných zakázkách, které je vyžadováno čl. 35 odst. 2 prvním pododstavcem a čl. 35 odst. 3 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, v souladu s pravidly případného pověřeného subjektu.

5. Při poskytování finanční pomoci Komise v příslušných případech přijme všechna nezbytná opatření, aby zajistila viditelnost této finanční pomoci Unie. S výjimkou řádně odůvodněných případů to zahrnuje uložení povinnosti zajistit uvedenou viditelnost příjemcům finančních prostředků Unie. Komise sleduje plnění této povinnosti příjemci.

HLAVA III

Zdroje 11. ERF a jejich správa

Článek 14

Původ zdrojů 11. ERF

Zdroje 11. ERF sestávají ze stropu uvedeného v čl. 1 odst. 2, 4 a 6 vnitřní dohody, z finančních prostředků uvedených v čl. 1 odst. 9 uvedené dohody a z dalších účelově vázaných příjmů uvedených v článku 9 tohoto nařízení.

Článek 15

Struktura 11. ERF

Příjmy a výdaje 11. ERF jsou klasifikovány podle svého druhu či podle použití, na něž jsou účelově vázány.

Článek 16

Čerpání 11. ERF v souladu se zásadou řádného finančního řízení

1. Komise přebírá úkoly Unie stanovené v článku 57 dohody o partnerství AKT-EU a v rozhodnutí o přidružení zámoří. Za tímto účelem plní výdaje a příjmy 11. ERF v souladu s ustanoveními této části a části třetí tohoto nařízení na vlastní odpovědnost a za dodržení limitů, jež jsou pro zdroje tohoto fondu stanoveny.
2. Členské státy spolupracují s Komisí tak, aby byly zdroje 11. ERF využívány v souladu se zásadou řádného finančního řízení.

Článek 17

Způsoby čerpání fondu

1. Použijí se články 56 a 57 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.
2. S výhradou odstavců 3 až 5 tohoto článku se použijí pravidla o způsobech plnění stanovená v části první hlavě IV kapitole 2 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 a články 188 a 193 uvedeného nařízení. Nepoužijí se však čl. 58 odst. 1 písm. b) a článek 59 uvedeného nařízení, které se týkají sdíleného řízení s členskými státy.

3. Pověřené subjekty jsou povinny zajistit soulad s vnější politikou Unie a jsou oprávněny pověřit úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu jiné subjekty, a to za podmínek, které jsou rovnocenné podmínkám, jež platí pro Komisi. Každým rokem jsou povinny splnit povinnosti podle čl. 60 odst. 5 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012. K výroku auditora, který je předkládán do jednoho měsíce od předložení zprávy a prohlášení řídicího subjektu, Komise přihlíží pro účely získání jistoty.

Mezinárodní organizace uvedené v čl. 58 odst. 1 písm. c) bodu ii) nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 a subjekty členských států uvedené v čl. 58 odst. 1 písm. c) bodech v) a vi) nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 pověřené Komisí mohou rovněž pověřit úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu neziskové organizace s odpovídající provozní a finanční kapacitou za stejných podmínek, jaké platí pro Komisi.

Státy AKT a zámořské země a území mohou úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu pověřit též své útvary nebo soukromoprávní subjekty na základě smlouvy o poskytování služeb. Tyto subjekty musí být vybrány otevřeným, transparentním, přiměřeným a nediskriminačním postupem, v němž je vyloučen střet zájmů. Podmínky této smlouvy o poskytování služeb stanoví finanční dohoda.

4. Je-li 11. ERF čerpán v režimu nepřímého řízení se státy AKT nebo se zámořskými zeměmi a územími, je Komise, aniž jsou dotčeny povinnosti států AKT nebo zámořských zemí a území jakožto veřejných zadavatelů:

- a) povinna v případě potřeby inkasovat dlužné částky od příjemců podle článku 80 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, a to i formou rozhodnutí, které je podkladem pro výkon rozhodnutí za podmínek podle článku 299 Smlouvy o fungování EU;
- b) oprávněna, vyžadují-li to okolnosti, uložit správní nebo finanční sankce za podmínek podle článku 109 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

Finanční dohoda musí obsahovat ustanovení o spolupráci, kterou za tímto účelem budou Komise a státy AKT nebo zámořské země a území vyvíjet.

5. Finanční pomoc Unie lze poskytnout formou příspěvků do mezinárodních, regionálních a vnitrostátních fondů, například fondů, jež založí nebo spravují EIB, členské státy, partnerské země a regiony či mezinárodní organizace k tomu, aby přilákaly ke společnému financování více dárců, nebo lze tuto pomoc poskytnout formou příspěvků do fondů zřízených jedním nebo více dárči za účelem společného provádění projektů.

V případě potřeby bude podporován reciproční přístup finančních institucí Unie k finančním nástrojům, které zřídily jiné organizace.

HLAVA IV

Účastníci finančních operací

Článek 18

Obecná ustanovení o účastnících finančních operací a jejich odpovědnosti

1. Jednotlivým účastníkům finančních operací poskytne Komise zdroje nezbytné k plnění jejich povinností a listinu podrobně popisující jejich úkoly, práva a povinnosti.
2. Použije se článek 64 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 ohledně oddělení funkcí.
3. Ustanovení části první hlavy IV kapitoly 4 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 o odpovědnosti účastníků finančních operací se použijí obdobně.

Článek 19

Schvalující osoba

1. Použijí se články 65, 66 a 67 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, které se týkají schvalující osoby, jejích pravomocí a povinností, resp. pravomocí a povinností vedoucích delegací Unie.

Výroční zpráva o činnosti uvedená v čl. 66 odst. 9 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 obsahuje ve formě přílohy tabulky znázorňující celkové závazky, účelově vázané prostředky a platby provedené během rozpočtového roku a souhrnné součty od otevření příslušného ERF v členění podle přidělených prostředků, země, území, regionu nebo subregionu.

2. Jestliže se příslušná schvalující osoba na straně Komise dozví o potížích při provádění postupů spojených se správou zdrojů 11. ERF, naváže – v součinnosti se schvalující osobou jmenovanou na celostátní, regionální, teritoriální či v rámci AKT vymezené úrovni – kontakty potřebné k nápravě situace a podnikne veškeré potřebné kroky. V případě, že schvalující osoba jmenovaná na celostátní, regionální, teritoriální či v rámci AKT vymezené úrovni nevykonává nebo není s to vykonávat funkce, které jí jsou v rámci dohody o partnerství AKT–EU nebo rozhodnutí o přidružení zámoří svěřeny, může na dočasnou dobu na její místo nastoupit a jejím jménem jednat příslušná schvalující osoba na straně Komise. V takovém případě má Komise nárok na finanční náhradu za takto vzniklou administrativní zátěž navíc, která se poskytuje z prostředků přidělených danému státu AKT nebo zámořské zemi či území.

Článek 20

Účetní

1. Účetním 11. ERF je účetní Komise.

2. Použije se článek 68, s výjimkou odst. 1 druhého pododstavce uvedeného článku, a článek 69 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, které se týkají pravomocí a povinností účetního a pověření jiné osoby výkonem jeho pravomocí. Ustanovení článku 54, čl. 57 odst. 3, čl. 58 odst. 5 druhého pododstavce a čl. 58 odst. 6 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 se nepoužijí.

HLAVA V

Příjmové operace

Článek 21

Roční příspěvek a jeho splátky

1. V souladu s článkem 7 vnitřní dohody se strop ročního příspěvku na rok $n+2$ a roční příspěvek na rok $n+1$, jakož i jejich úhrada ve třech splátkách, určují postupem podle odstavců 2 až 7 tohoto článku.

Splátky, které má jednotlivý členský stát uhradit, se stanoví tak, aby proporcionálně odpovídaly příspěvkům tohoto členského státu do 11. ERF, které jsou vymezeny v čl. 1 odst. 2 vnitřní dohody.

2. Do 15. října roku n předloží Komise návrh obsahující:

- a) strop ročního příspěvku na rok $n+2$,
- b) roční příspěvek na rok $n+1$,
- c) výši první splátky příspěvku na rok $n+1$,
- d) orientační nezávaznou prognózu očekávaných ročních objemů příspěvků na roky $n+3$ a $n+4$, založenou na statistickém přístupu.

Rada o návrhu rozhodne do 15. listopadu roku n .

Členské státy uhradí první splátku příspěvku na rok $n+1$ do 21. ledna roku $n+1$.

3. Do 15. června roku $n+1$ předloží Komise návrh obsahující:

- a) výši druhé splátky příspěvku na rok $n+1$,
- b) revidovanou výši ročního příspěvku na rok $n+1$, která odpovídá skutečné výši potřeb, pokud se podle čl. 7 odst. 3 vnitřní dohody roční příspěvek liší od skutečných potřeb.

Rada o tomto návrhu rozhodne nejpozději 21 kalendářních dní po jeho předložení Komisí.

Členské státy uhradí druhou splátku nejpozději 21 kalendářních dní po přijetí rozhodnutí Rady.

4. Do 15. června roku $n+1$ Komise – s přihlédnutím k prognózám EIB k řízení a fungování investiční facility, včetně úrokových subvencí, jež EIB poskytuje – vypracuje a předloží Radě výkaz závazků, plateb a ročního objemu výzev k poskytnutí příspěvků, které bylo provedeno v roce n a které je plánováno na roky $n+1$ a $n+2$. Komise poskytne údaje o ročních výších příspěvků podle jednotlivých členských států, jakož i o částce, která se má ještě uhradit z ERF, s rozlišením mezi podíly EIB a Komise. Výše částek na roky $n+1$ a $n+2$ je stanovena na základě schopnosti skutečně poskytnout navrhovaný objem zdrojů, přičemž se vyvine snaha zabránit výrazným rozdíly mezi jednotlivými roky, jakož i značným zůstatkům na konci roku.

5. Do 10. října roku $n+1$ předloží Komise návrh obsahující:

- a) výši třetí splátky příspěvku na rok $n+1$,
- b) revidovanou výši ročního příspěvku na rok $n+1$, která odpovídá skutečné výši potřeb, pokud se podle čl. 7 odst. 3 vnitřní dohody roční příspěvek liší od skutečných potřeb.

Rada o tomto návrhu rozhodne nejpozději 21 kalendářních dní po jeho předložení Komisí.

Členské státy uhradí třetí splátku nejpozději 21 kalendářních dní po přijetí rozhodnutí Rady.

6. Součet splátek, které se vážou k určitému roku, nesmí překročit výši ročního příspěvku, který byl na tento rok určen. Výše ročního příspěvku nesmí překročit strop určený pro daný rok. Strop nelze navýšit, s výjimkou případů podle čl. 7 odst. 4 vnitřní dohody. Případné navýšení stropu musí být uvedeno v návrzích podle odstavců 2, 3 a 5 tohoto článku.

7. U stropu ročního příspěvku, který má každý členský stát uhradit na rok $n+2$, u ročního příspěvku na rok $n+1$ a u splátek příspěvků musí být specifikována:

- a) částka spravovaná Komisí a
- b) částka spravovaná EIB, včetně úrokových subvencí.

Článek 22

Úhrada splátek

1. Výzvy k poskytnutí příspěvků využijí nejdříve částky vyčleněné na předchozí Evropské rozvojové fondy, a to v postupném pořadí.

2. Příspěvky členských států se vyjadřují v eurech a jsou hrazeny v eurech.

3. Příspěvek podle čl. 21 odst. 7 písm. a) převádí každý členský stát ve prospěch zvláštního účtu nazvaného „Evropská komise – Evropský rozvojový fond“ zřízeného u centrální banky daného členského státu nebo u jím určené finanční instituce. Částka těchto příspěvků se na těchto zvláštních účtech ponechává, dokud není potřeba provést platby. Komise se snaží provádět výběry ze zvláštních účtů takovým způsobem, aby stav zůstatků na těchto účtech vždy odpovídal poměru příspěvků podle čl. 1 odst. 2 písm. a) vnitřní dohody.

Příspěvek podle čl. 21 odst. 7 písm. b) tohoto nařízení převádí jednotlivé členské státy v souladu s čl. 53 odst. 1.

Článek 23

Úroky z neuhrazených částek příspěvků

1. Po uplynutí lhůt uvedených v čl. 21 odst. 2, 3 a 5 je dotčený členský stát povinen hradit úroky s tím, že se použijí tyto podmínky:
 - a) úrokovou sazbou je sazba, kterou uplatňuje Evropská centrální banka na své hlavní refinanční operace, zveřejněná v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie* a platná v první kalendářní den měsíce, v němž končí lhůta, zvýšená o dva procentní body. Za každý měsíc prodlení se tato sazba navyšuje o čtvrtinu procentního bodu;
 - b) úroky jsou hrazeny za dobu uplynulou od kalendářního dne, který následuje po uplynutí lhůty splatnosti, až do dne zaplacení.
2. Pokud jde o příspěvek podle čl. 21 odst. 7 písm. a) tohoto nařízení, jsou úroky hrazeny ve prospěch některého z účtů uvedených v čl. 1 odst. 6 vnitřní dohody.

Pokud jde o příspěvek podle čl. 21 odst. 7 písm. b) tohoto nařízení, jsou úroky hrazeny ve prospěch investiční facility v souladu s čl. 53 odst. 1.

Článek 24

Čerpání nezaplacených příspěvků

Po skončení účinnosti finančního protokolu uvedeného v příloze Ic dohody o partnerství AKT–EU provedou Komise a EIB podle potřeby a v souladu s podmínkami tohoto nařízení čerpání té části příspěvků, kterou jsou členské státy stále povinny v souladu s článkem 21 tohoto nařízení zaplatit.

Článek 25

Ostatní příjmové operace

1. Použijí se články 77 až 79, čl. 80 odst. 1 a 2 a články 81 a 82 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, pokud jde o odhady a stanovení pohledávek, schválení inkasa, pravidla pro inkaso, promlčecí lhůtu a řešení pohledávek Unie na vnitrostátní úrovni. Inkaso lze provést rozhodnutím Komise, které je v souladu s článkem 299 Smlouvy o fungování EU podkladem pro výkon rozhodnutí.
2. S ohledem na čl. 77 odst. 3 a čl. 78 odst. 2 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 je odkaz na vlastní zdroje nutno chápat jako odkaz na příspěvky členských států vymezené v článku 21 tohoto nařízení.
3. Na inkasované částky stanovené v eurech se použije čl. 83 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012. Na inkasované částky znějící na jinou měnu se uvedené ustanovení použije s tím, že použitou sazbou je sazba centrální banky země vydávající danou měnu, která je platná v první kalendářní den měsíce, v němž je vystaven inkasní příkaz.
4. S ohledem na čl. 84 odst. 3 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 je pro 11. ERF veden samostatný seznam nároků, který se přikládá ke zprávě podle čl. 44 odst. 2 tohoto nařízení.
5. Články 85 a 90 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 se nepoužijí.

HLAVA VI

Výdajové operace

Článek 26

Rozhodnutí o financování

Předtím, než jsou výdaje přiděleny na závazek, musí Komise přijmout rozhodnutí o financování.

Použije se článek 84 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, s výjimkou odstavce 2 uvedeného článku.

Článek 27

Pravidla, jimiž se řídí závazky

1. Použijí se článek 85, s výjimkou odst. 3 písm. c) uvedeného článku, články 86, 87, 185 a čl. 189 odst. 1 a 2 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, které se týkají závazků a provádění vnějších akcí. Ustanovení čl. 95 odst. 2, čl. 97 odst. 1 písm. a) a e) a článku 98 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 se nepoužijí.
2. S ohledem na použití čl. 189 odst. 2 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 lze lhůtu, v níž mají být uzavřeny individuální smlouvy a grantové dohody, kterými se provádí daná akce, prodloužit na dobu delší než tři roky ode dne uzavření finanční dohody v případě, že státy AKT a zámořské země a území pověří úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu podle čl. 17 odst. 3 tohoto nařízení vybrané subjekty.
3. Jsou-li zdroje 11. ERF spravovány v režimu nepřímého řízení se státy AKT nebo se zámořskými zeměmi a územími, je příslušná schvalující osoba poté, co akceptuje příslušné odůvodnění, oprávněna prodloužit dvouletou lhůtu uvedenou v čl. 86 odst. 5 třetím pododstavci nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 a tříletou lhůtu uvedenou v čl. 189 odst. 2 druhém pododstavci uvedeného nařízení.
4. Po uplynutí prodloužených lhůt uvedených v odstavci 3 tohoto článku, resp. lhůt uvedených v čl. 86 odst. 5 třetím pododstavci a v čl. 189 odst. 2 druhém pododstavci nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, se závazky na případné nevyužité zůstatky zruší.
5. Běh prodloužených lhůt uvedených v odstavci 3 tohoto článku a v čl. 86 odst. 5 třetím pododstavci a v čl. 189 odst. 2 druhém pododstavci nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 lze pozastavit v případě, že jsou přijata opatření podle článků 96 a 97 dohody o partnerství AKT–EU.
6. Pro účely čl. 87 odst. 1 písm. c) a odst. 2 písm. b) nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 jsou soulad a řádnost závazků posuzovány podle příslušných předpisů, zejména Smluv, dohody o partnerství AKT–EU, rozhodnutí o přidružení zámoří, vnitřní dohody, tohoto nařízení a všech aktů přijatých k provádění uvedených předpisů.
7. Jednotlivé právní závazky musí výslovně stanovit pravomoc Komise a Účetního dvora provádět ověřování a audit a v případě Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) musí stanovit pravomoc provádět vyšetřování, a to na základě dokumentů i na místě a u všech příjemců, zhotovitelů, dodavatelů, poskytovatelů a subdodavatelů, kteří z 11. ERF obdrželi finanční prostředky.

Článek 28

Potvrzení, schválení a úhrada výdajů

Použijí se články 88, 89 a 90, s výjimkou odst. 4 druhého pododstavce uvedeného článku, a článek 91 a čl. 184 odst. 4 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

Článek 29

Lhůty pro platby

1. S výhradou odstavce 2 se na platby, které provádí Komise, použije článek 92 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.
2. Jsou-li zdroje 11. ERF spravovány v režimu nepřímého řízení se státy AKT nebo se zámořskými zeměmi a územími a provádí-li Komise jejich jménem platby, pak se lhůta uvedená v čl. 92 odst. 1 písm. b) nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 použije na veškeré platby, které nejsou uvedeny v písmeni a) uvedeného ustanovení. Finanční dohoda musí obsahovat ustanovení nezbytná k zajištění včasné součinnosti na straně zadavatele.
3. Pohledávky z titulu prodloužení s platbou, za kterou odpovídá Komise, jsou účtovány k tíži účtu nebo účtů uvedených v čl. 1 odst. 6 vnitřní dohody.

HLAVA VII

Různá prováděcí ustanovení

Článek 30

Interní auditor

Interním auditorem 11. ERF je interní auditor Komise. Použijí se články 99 a 100 nařízení (EU, Euratom) č. 996/2012.

Článek 31

Systémy informačních technologií, elektronické předávání dokumentů a elektronická správa

Články 93, 94 a 95 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, týkající se elektronického řízení operací a správy dokumentů, se na 11. ERF použijí obdobně.

Článek 32

Řádná správa a opravné prostředky

Použijí se články 96 a 97 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

Článek 33

Využívání ústřední databáze vyloučených zájemců a uchazečů

Pro účely čerpání 11. ERF je využívána ústřední databáze vyloučených zájemců a uchazečů zřízená podle čl. 108 odst. 1 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, která obsahuje údaje o zájemcích, uchazečích, žadatelích a příjemcích, kteří se nacházejí v některé ze situací uvedených v článku 106, v čl. 109 odst. 1 prvním pododstavci písm. b) a v čl. 109 odst. 2 písm. a) uvedeného nařízení.

Ustanovení čl. 108 odst. 2 a 5 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 a články 142 a 144 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 o využívání ústřední databáze vyloučených zájemců a uchazečů a o přístupu k této databázi se použijí obdobně.

S ohledem na čl. 108 odst. 2 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 je čerpání 11. ERF předmětem finančních zájmů Unie.

Článek 34

Správní dohoda s Evropskou službou pro vnější činnost

K usnadnění správy zdrojů na podpůrné výdaje 11. ERF podle článku 6 vnitřní dohody, která je v gesci delegací Unie, může Evropská služba pro vnější činnost uzavřít s útvary Komise podrobné ujednání.

HLAVA VIII

Druhy financování

Článek 35

Obecná ustanovení o druzích financování

1. Pro účely poskytování finanční pomoci podle této hlavy může mít spolupráce mezi Unií na straně jedné a státy AKT a zámořskými zeměmi a územími na straně druhé mimo jiné tyto formy:

- a) třístranné dohody, jimiž Unie koordinuje s třetími zeměmi svou pomoc určitému státu AKT, zámořské zemi či území nebo určitému regionu;
- b) opatření administrativní spolupráce, jako jsou např. partnerství mezi institucemi veřejného sektoru, místními orgány, vnitrostátními veřejnoprávními subjekty nebo soukromoprávními subjekty pověřenými výkonem veřejné služby v členském státě či nejvzdálenějším regionu na straně jedné a obdobnými subjekty státu AKT či zámořské země nebo území či jejich regionu na straně druhé, jakož i opatření spolupráce se zapojením odborníků z veřejného sektoru, jež vysílají členské státy a jejich regionální a místní orgány;

- c) odborná podpora pro cílené budování kapacit a krátkodobá technická pomoc a poradenství ve státě AKT, v zámořské zemi či území nebo v jejich regionu a podpora udržitelných středisek znalostí a excelence, která se zabývají správou a reformami ve veřejném sektoru;
 - d) příspěvky na náklady nezbytné ke zřízení a správě partnerství veřejného a soukromého sektoru;
 - e) programy na podporu odvětvových politik, kterými Unie poskytuje státu AKT nebo zámořské zemi či území podporu pro určitý odvětvový program, nebo
 - f) úrokové subvence v souladu s článkem 37.
2. Nad rámec druhů financování podle článků 36 až 42 lze finanční pomoc poskytovat též prostřednictvím:
- a) odpustění dluhů v rámci mezinárodně sjednaných programů oddlužení;
 - b) ve výjimečných případech prostřednictvím odvětvových a obecných programů na podporu dovozu, které mohou mít podobu:
 - odvětvových programů na podporu dovozu v naturáliích,
 - odvětvových programů na podporu dovozu, v jejichž rámci je poskytována zahraniční měna k financování dovozu v daném odvětví, nebo
 - obecných programů na podporu dovozu, v jejichž rámci je poskytována zahraniční měna k financování obecného dovozu širokého sortimentu produktů.
3. Finanční pomoc lze poskytnout též formou příspěvků do mezinárodních, regionálních a vnitrostátních fondů, například fondů, které založila či spravuje EIB, členské státy, státy AKT, zámořské země a území či regiony nebo mezinárodní organizace k tomu, aby přilákaly ke společnému financování více dárců, nebo lze tuto pomoc poskytnout formou příspěvků do fondů zřízených jedním nebo více dárči za účelem společného provádění projektů.
- Ve vhodných případech je podporován reciproční přístup finančních institucí Unie k finančním nástrojům, které zřídily jiné organizace.
4. Při podpoře transformací a reformám ve státech AKT a v zámořských zemích a územích Unie využívá získaných zkušeností a poznatků členských států a sdílí je.

Článek 36

Zadávání veřejných zakázek

1. Použije se článek 101 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, který definuje veřejné zakázky.
2. Veřejnými zadavateli pro účely tohoto nařízení jsou:
- a) Komise jménem a na účet jednoho či více států AKT nebo jedné či více zámořských zemí a území;
 - b) subjekty a osoby uvedené v článku 185 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 a pověřené příslušnými úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu.
3. Na veřejné zakázky, které jsou zadávány veřejnými zadavateli uvedenými v odstavci 2 tohoto článku nebo jménem těchto veřejných zadavatelů, se použijí ustanovení části první hlavy V kapitoly 1 a části druhé hlavy IV kapitoly 3 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, s výjimkou:
- a) článku 103, čl. 104 odst. 1 druhého pododstavce a článku 111 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012;
 - b) čl. 127 odst. 3 a 4, článku 128, článků 134 až 137, čl. 139 odst. 3 až 6, čl. 148 odst. 4, čl. 151 odst. 2, článku 160, článku 164, čl. 260 věty druhé a článku 262 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012.
- Na veřejné zakázky na nemovitosti se použije čl. 124 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012.
- První pododstavec tohoto odstavce se nepoužije na veřejné zadavatele uvedené v odst. 2 písm. b) tohoto článku, pokud jim Komise na základě kontroly podle článku 61 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 povolí použít jejich vlastní zadávací řízení.
4. Na veřejné zakázky zadané Komisí na její vlastní účet, jakož i na prováděcí opatření v rámci pomoci na řešení krizí a civilní ochrany a operací humanitární pomoci se použijí ustanovení části první hlavy V nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.
5. Nejsou-li dodrženy postupy podle odstavce 3, výdaje na příslušné operace nejsou způsobilé pro financování z 11. ERF.

6. Zadávací řízení podle odstavce 3 musí být upraveno ve finanční dohodě.
7. S ohledem na čl. 263 odst. 1 písm. a) nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012:
 - a) „předběžným oznámením“ se rozumí oznámení, kterým veřejný zadavatel dává orientačně na vědomí celkovou předpokládanou hodnotu a předmět veřejných zakázek a rámcových smluv, které má v úmyslu zadat v určitém rozpočtovém roce, s výjimkou veřejných zakázek, jež mají být zadány v rámci jednacího řízení bez předchozího uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení;
 - b) „oznámením o zahájení zadávacího řízení“ se rozumí způsob, jakým mohou veřejní zadavatelé dát na vědomí svůj úmysl zahájit zadávací řízení na veřejnou zakázku či rámcovou smlouvu nebo zavést dynamický nákupní systém podle článku 131 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012;
 - c) „oznámením o výsledku zadávacího řízení“ se rozumí oznámení, kterým jsou sdělovány výsledky zadávacího řízení v případě veřejných zakázek, rámcových smluv nebo veřejných zakázek na bázi dynamického nákupního systému.

Článek 37

Granty

1. S výhradou odstavců 2 a 3 tohoto článku se použijí ustanovení části první hlavy VI a článku 192 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.
2. Granty jsou přímé finanční příspěvky poskytované jako dary 11. ERF na financování:
 - a) určité akce, jež má podpořit dosažení některého z cílů dohody o partnerství AKT–EU, rozhodnutí o přidružení zámoří nebo programu či projektu přijatého v souladu s uvedenou dohodou či rozhodnutím, nebo
 - b) fungování subjektu, který sleduje cíl uvedený v písmeni a).

Grant ve smyslu písmene a) lze udělit subjektu uvedenému v čl. 208 odst. 1 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

3. Při vymezování způsobu financování, druhu příspěvku, způsobů udělení a správních předpisů o řízení grantů v případě práce se zúčastněnými stranami ze států AKT a zámořských zemí a území Komise zohlední specifika těchto stran včetně jejich potřeb a kontextu, tak aby oslovila co nejširší spektrum těchto stran, co nejlépe reagovala na jejich potřeby a co nejúčinněji dosáhla cílů dohody o partnerství AKT–EU a rozhodnutí o přidružení zámoří. Podporovány budou zvláštní modalita, například dohody o partnerství, finanční podpora třetím stranám, přímé udělování nebo výzvy k podávání návrhů s omezenou způsobilostí či jednorázové částky.

4. Granty ve smyslu tohoto nařízení nejsou:
 - a) položky uvedené v čl. 121 odst. 2 písm. b) až f), h) a i) nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012;
 - b) finanční pomoc podle čl. 35 odst. 2 tohoto nařízení.
5. Články 175 a 177 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 se nepoužijí.

Článek 38

Ceny

Použije se část první hlavy VII nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, s výjimkou čl. 138 odst. 2 druhého pododstavce uvedeného nařízení.

Článek 39

Rozpočtová podpora

Použije se článek 186 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

Obecná a odvětvová rozpočtová podpora Unie je založena na vzájemné odpovědnosti a sdílené oddanosti všeobecně platným hodnotám a je zaměřena na posílení smluvních partnerství mezi Unií na straně jedné a státy AKT a zámořskými zeměmi a územími na straně druhé v zájmu prosazování demokracie, lidských práv a právního státu, podpory udržitelného hospodářského růstu podporujícího začlenění a vymýcení chudoby.

Rozhodnutí o poskytnutí rozpočtové podpory musí vycházet ze strategií rozpočtové podpory schválených Unií, z vymezeného souboru kritérií způsobilosti a z pečlivého posouzení rizik a přínosů.

Jedním z klíčových faktorů ovlivňujících toto rozhodnutí musí být posouzení úsilí, dosažených výsledků a pokroku států AKT a zámořských zemí a území, pokud jde o demokracii, lidská práva a právní stát. Rozpočtovou podporu je nutno diferencovat, tak aby lépe odrážela politickou, hospodářskou a sociální situaci ve státech AKT a v zámořských zemích a územích s tím, že podpora musí též přihlížet k nestabilním situacím.

Při poskytování rozpočtové podpory Komise přesně vymezí její podmínky, sleduje jejich plnění, podporuje rozvíjení kapacit parlamentní kontroly a auditu, zvyšuje transparentnost a zlepšuje přístup veřejnosti k informacím.

Vyplácení rozpočtové podpory musí být podmíněno uspokojivým pokrokem při dosahování cílů, jež byly se státy AKT a se zámořskými zeměmi a územími sjednány.

Při poskytování rozpočtové podpory zámořským zemím a územím musí být zohledněny jejich institucionální vazby s příslušným členským státem.

Článek 40

Finanční nástroje

V rozhodnutí o financování podle článku 26 mohou být stanoveny finanční nástroje. Kdykoli to je možné, jsou tyto nástroje svěřeny do gesce EIB, některé mnohostranné evropské finanční instituci, například Evropské bance pro obnovu a rozvoj, nebo některé dvoustranné evropské finanční instituci, například dvoustranné rozvojové bance, a jsou případně sdruženy s příspěvky z jiných zdrojů.

Komise může uplatňovat finanční nástroje v režimu přímého nebo nepřímého řízení; v druhém případě svěří úkoly subjektům podle čl. 58 odst. 1 písm. c) bodů ii), iii), v) a vi) nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012. Tyto subjekty musí splňovat požadavky nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 a musí plnit cíle a standardy Unie a dodržovat její politiky a osvědčené postupy při využívání finančních prostředků Unie a podávání příslušných zpráv.

U subjektů, které splňují kritéria podle čl. 60 odst. 2 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, se má za to, že splňují kritéria pro výběr uvedená v článku 139 uvedeného nařízení. Použije se část první hlava VIII nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, s výjimkou čl. 139 odst. 1, čl. 139 odst. 4 prvního pododstavce a čl. 139 odst. 5 uvedeného nařízení.

Pro účely provádění a podávání zpráv mohou být finanční nástroje seskupeny do rozsáhlejších nástrojů.

Článek 41

Odborníci

Použijí se čl. 204 druhý pododstavec nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 a článek 287 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 o placených externích odbornících.

Článek 42

Svěřenské fondy Unie

1. S výhradou odstavce 2 tohoto článku se použije článek 187 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.
2. S ohledem na čl. 187 odst. 8 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 je příslušným výborem výbor uvedený v článku 8 vnitřní dohody.

HLAVA IX

Předkládání účetní závěrky a účetnictví

Článek 43

Účetní závěrka 11. ERF

1. Účetní závěrka 11. ERF, jež zachycuje jeho finanční situaci k 31. prosinci daného roku, zahrnuje:
 - a) finanční výkazy;
 - b) zprávu o finančním plnění.Spolu s finančními výkazy musí být předloženy informace Evropské investiční banky podle článku 57.
2. Předběžnou účetní závěrku předává účetní Účetnímu dvoru do 31. března následujícího roku.
3. Do 15. června předloží Účetní dvůr své připomínky k předběžné účetní závěrce ohledně té části zdrojů 11. ERF, za jejichž finanční řízení odpovídá Komise, tak aby mohla Komise provést opravy potřebné k vypracování konečné účetní závěrky.
4. Komise schválí konečnou účetní závěrku a předá ji nejpozději do 31. července následujícího roku Evropskému parlamentu, Radě a Účetnímu dvoru.
5. Použije se čl. 148 odst. 3 druhý pododstavec nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.
6. Konečná účetní závěrka se spolu s prohlášením o věrohodnosti, které předkládá Účetní dvůr podle článku 49, zveřejní do 15. listopadu následujícího roku v *Úředním věstníku Evropské unie*.
7. Zasílání předběžné i konečné účetní závěrky podle odstavců 2 a 4 může probíhat elektronicky.

Článek 44

Finanční výkazy a zpráva o finančním plnění

1. Použije se článek 145 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.
2. Zprávu o finančním plnění sestavuje příslušná schvalující osoba a do 15. března ji předkládá účetnímu, aby ji zahrnul do účetní závěrky 11. ERF. Tato zpráva podává věrný a poctivý obraz příjmových a výdajových operací uskutečněných ze zdrojů 11. ERF. Zpráva uvádí údaje v milionech eur a obsahuje:
 - a) výsledný účet, který shrnuje všechny příjmové a výdajové operace za daný rok;
 - b) přílohu k výslednému účtu, která doplňuje a vysvětluje informace v něm uvedené.
3. Výsledný účet obsahuje tyto tabulky:
 - a) tabulku popisující změny v přidělech za uplynulý rozpočtový rok;
 - b) tabulku uvádějící u jednotlivých přidělů celkové závazky, účelově vázané prostředky a platby provedené během uplynulého rozpočtového roku a kumulované součty za dobu od zřízení 11. ERF.

Článek 45

Sledování a podávání zpráv ze strany Komise a EIB

1. Komise a EIB v rozsahu své odpovědnosti za správu příslušných zdrojů 11. ERF kontrolují, jak státy AKT, zámořské země a území či další příjemci využívají pomoc z 11. ERF a jak jsou prováděny projekty financované z 11. ERF, především s ohledem na cíle uvedené v článcích 55 a 56 dohody o partnerství AKT-EU a v odpovídajících ustanoveních rozhodnutí o přidružení zámoří.

2. EIB pravidelně informuje Komisi o provádění projektů financovaných ze zdrojů 11. ERF, které spravuje, v souladu s postupy vymezenými v realizačních pokynech k investiční facilitě.
3. Komise a EIB poskytují členským státům informace o operativní správě zdrojů 11. ERF, jak stanoví článek 18 prováděcího nařízení. V souladu s čl. 11 odst. 6 vnitřní dohody zasílá Komise tyto informace Účetnímu dvoru.

Článek 46

Účetnictví

Na zdroje 11. ERF spravované Komisí se použijí účetní pravidla uvedená v čl. 143 odst. 1 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012. Tato pravidla se na 11. ERF použijí s přihlédnutím ke specifitě jeho činnosti.

Na finanční výkazy podle článku 44 tohoto nařízení se použijí účetní zásady uvedené v článku 144 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

Použijí se články 151, 153, 154 a 155 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

Na operace 11. ERF se použije účtová osnova, kterou sestaví a po konzultaci s příslušnou schvalující osobou schválí účetní.

Článek 47

Rozpočtové účetnictví

1. Rozpočtové účty umožňují podrobně sledovat finanční správu zdrojů 11. ERF.
2. Na rozpočtových účtech jsou zaznamenávány veškeré:
 - a) příděly a jim odpovídající zdroje 11. ERF;
 - b) finanční závazky;
 - c) platby a
 - d) stanovené pohledávky a inkasní operace za rozpočtový rok uvedené v plné výši a bez vzájemného započtení.
3. Jsou-li závazky, platby a pohledávky vyjádřeny v národní měně, musí účetní systém v případě potřeby umožňovat jejich zaznamenání v národní měně i v eurech.
4. Souhrnné finanční závazky jsou zaznamenávány v eurech v hodnotě podle rozhodnutí o financování přijatým Komisí. Individuální finanční závazky jsou zaznamenávány v eurech v ekvivalentu hodnoty právních závazků. Tato hodnota zahrnuje v náležitých případech:
 - a) rezervu na úhradu proplacitelných výdajů proti předložení podkladů;
 - b) rezervu na úpravu cen, na navýšení množství a na nepředvídané výdaje podle definice ve smlouvách na veřejné zakázky financované z 11. ERF;
 - c) finanční rezervu na pohyby směnného kurzu.
5. Veškeré účetní záznamy týkající se plnění určitého závazku jsou uchovávány po dobu pěti let ode dne rozhodnutí o udělení absolutoria za finanční správu zdrojů 11. ERF podle článku 50, které se vztahuje k rozpočtovému roku, během něhož byl závazek účetně uzavřen.

HLAVA X

Externí audit a absolutorium

Článek 48

Externí audit a absolutorium ohledně Komise

1. V souvislosti s operacemi financovanými ze zdrojů 11. ERF, které spravuje Komise v souladu s článkem 16, vykonává Účetní dvůr své pravomoci v souladu s tímto článkem a článkem 49.

2. Použijí se články 159, 160 a 161, s výjimkou odstavce 6 uvedeného článku, článek 162, s výjimkou odst. 3 první věty a odstavce 5 uvedeného článku, a článek 163 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.
3. Pro účely čl. 159 odst. 1 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 Účetní dvůr zohledňuje Smlouvy, dohodu o partnerství AKT-EU, rozhodnutí o přidružení zámoří, vnitřní dohodu, toto nařízení a všechny další akty přijaté podle těchto nástrojů.
4. Pro účely čl. 162 odst. 1 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 je dnem uvedeným v první větě 15. červen.
5. Účetní dvůr musí být informován o vnitřních předpisech podle čl. 56 odst. 1 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, včetně jmenování schvalujících osob, jakož i o pověřovacím aktu podle článku 69 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.
6. Vnitrostátní kontrolní orgány států AKT a zámořských zemí a území jsou vybízeny ke spolupráci s Účetním dvorem na základě jeho výzvy.
7. Na žádost některého z ostatních orgánů Unie může Účetní dvůr vydávat stanoviska k záležitostem 11. ERF.

Článek 49

Prohlášení o věrohodnosti

Současně s výroční zprávou podle článku 162 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 předkládá Účetní dvůr Evropskému parlamentu a Radě prohlášení o věrohodnosti týkající se spolehlivosti účetní závěrky a legality a správnosti uskutečněných operací, které se zveřejňuje v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 50

Absolutorium

1. Rozhodnutí o udělení absolutoria se týká účetní závěrky uvedené v článku 43, s výjimkou její části, kterou předkládá EIB v souladu s článkem 57, a je přijímáno v souladu s článkem 164 a čl. 165 odst. 2 a 3 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012. Absolutorium podle čl. 164 odst. 1 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 se uděluje za rok n pro tu část zdrojů 11. ERF, kterou spravuje Komise v souladu s čl. 16 odst. 1 tohoto nařízení.
2. Rozhodnutí o udělení absolutoria se zveřejňuje v *Úředním věstníku Evropské unie*.
3. Použijí se články 166 a 167 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

ČÁST DRUHÁ

INVESTIČNÍ FACILITA

Článek 51

Úloha Evropské investiční banky

V souladu s částí druhou tohoto nařízení spravuje EIB jménem Unie investiční facilitu a provádí v její rámci operace, k nimž patří mimo jiné úrokové subvence a technická pomoc.

EIB dále zajišťuje finanční realizaci dalších operací, které jsou financovány z jejích vlastních zdrojů v souladu s článkem 4 vnitřní dohody a jsou případně kombinovány s úrokovými subvencemi poskytovanými ze zdrojů 11. ERF.

Na straně Komise nezakládá provádění části druhé tohoto nařízení žádné povinnosti ani závazky.

Článek 52

Odhady závazků a plateb z investiční facility

V souladu s vnitřní dohodou zasílá EIB každým rokem do 1. září Komisi své odhady závazků a plateb, které jsou nutné k sestavení výkazu podle čl. 7 odst. 1 vnitřní dohody a které se týkají operací investiční facility, včetně úrokových subvencí, které EIB poskytuje. V případě potřeby zasílá EIB Komisi aktualizace těchto odhadů. Podrobnosti stanoví dohoda o správě podle čl. 55 odst. 4 tohoto nařízení.

Článek 53

Správa příspěvků na investiční facility

1. Příspěvky podle čl. 21 odst. 7 písm. b) schválené Radou hradí členské státy ve prospěch EIB prostřednictvím zvláštního účtu, který EIB zřídí jménem investiční facility v souladu s prováděcími pravidly dohody o správě uvedené v čl. 55 odst. 4; náklady na úhradu příspěvků nejdou k tíži příjemce.
2. Dnem uvedeným v čl. 1 odst. 5 vnitřní dohody je 31. prosinec 2030.
3. S výjimkou případů, kdy Rada rozhodne o odměňování EIB podle článku 5 vnitřní dohody jinak, jsou výnosy plynoucí EIB z aktivního zůstatku na zvláštních účtech podle odstavce 1 připisovány ve prospěch investiční facility, jsou zohledňovány při výzvěch k poskytnutí příspěvků podle článku 21 a jsou používány k plnění finančních závazků po 31. prosinci 2030.
4. Ve vztahu k částkám podle odstavce 1 zajistí EIB správu pokladny v souladu s prováděcími pravidly v dohodě o správě uvedené v čl. 55 odst. 4.
5. Správa investiční facility se řídí podmínkami stanovenými v dohodě o partnerství AKT-EU, rozhodnutí o přidružení zámoří, vnitřní dohodě a části druhé tohoto nařízení.

Článek 54

Odměna EIB

Za správu operací investiční facility přísluší EIB odměna, jež pokrývá její veškeré související náklady. O zdrojích a způsobu odměňování EIB rozhoduje v souladu s čl. 5 odst. 4 vnitřní dohody Rada. Prováděcí opatření k uvedenému rozhodnutí se zapracují do dohody o správě podle čl. 55 odst. 4.

Článek 55

Uplatňování investiční facility

1. Na nástroje financované ze zdrojů 11. ERF pod správou EIB se použijí vlastní pravidla této banky.
2. V případě programů nebo projektů, jež spolufinancují členské státy nebo jejich prováděcí subjekty a jež patří k prioritám, které stanoví strategie spolupráce dané země a programové dokumenty podle prováděcího nařízení, čl. 10 odst. 1 druhý a třetí pododstavec vnitřní dohody a článek 74 rozhodnutí o přidružení zámoří, je EIB oprávněna úkoly souvisejícími s uplatňováním investiční facility pověřit členské státy nebo jejich prováděcí subjekty.
3. EIB zveřejňuje jména či názvy příjemců finanční podpory z investiční facility, není-li takové zveřejnění spojeno s rizikem poškození obchodních zájmů příjemců a jsou-li řádně dodrženy požadavky na zachování důvěrnosti a bezpečnosti, zejména pokud jde o ochranu osobních údajů. Kritéria a rozsah zveřejňování musí zohledňovat specifika odvětví a povahu investiční facility.

4. Prováděcí pravidla k této části jsou upravena v dohodě o správě mezi Komisí, jednající jménem Unie, a EIB.

Článek 56

Podávání zpráv o investiční facilitě

EIB pravidelně informuje Komisi o operacích prováděných v rámci investiční facility, včetně úrokových subvencí, o využití příspěvků, jež byly zaplacený ve prospěch EIB a čerpány, a zejména o celkovém čtvrtletním objemu závazků, smluv a plateb v souladu s prováděcími pravidly v dohodě o správě podle čl. 55 odst. 4.

Článek 57

Účetnictví a finanční výkazy investiční facility

1. EIB vede účty investiční facility, včetně úrokových subvencí, které poskytuje a které jsou financovány z ERF, tak aby byla zajištěna průkaznost celého koloběhu prostředků od jejich přijetí až k jejich výplatě a poté k výnosům, které jsou z těchto prostředků generovány, a k případnému následnému inkasu. EIB vypracuje v souladu s mezinárodními účetními standardy příslušné účetní pravidla a metody, s nimiž seznámí Komisi a členské státy.

2. O provádění operací, jež jsou ze zdrojů 11. ERF pod správou EIB financovány, předkládá tato banka každým rokem Radě a Komisi zprávu, včetně finančních výkazů sestavených v souladu s pravidly a metodami podle odstavce 1 a informací podle čl. 44 odst. 3.

Tyto dokumenty jsou předkládány v podobě návrhů do 28. února a v konečné podobě do 30. června rozpočtového roku následujícího po rozpočtovém roce, jehož se tyto dokumenty týkají, tak aby je mohla Komise v souladu čl. 11 odst. 6 vnitřní dohody použít k sestavení účetní závěrky podle článku 43 tohoto nařízení. Zprávu o finančním řízení zdrojů pod správou EIB předkládá tato banka Komisi do 31. března.

Článek 58

Externí audit operací EIB a absolutorium týkající se těchto operací

Operace financované ze zdrojů 11. ERF, jež EIB spravuje v souladu s částí druhou, podléhají auditu a postupu udělování absolutoria, které EIB uplatňuje ve vztahu k účtům s mandátem pro třetí strany. Podrobná pravidla, jimiž se řídí audit Účetního dvora, jsou vymezena v trojstranné dohodě mezi EIB, Komisí a Účetním dvorem.

ČÁST TŘETÍ

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

HLAVA I

Přechodná ustanovení

Článek 59

Převod zůstatků zbývajících z předchozích Evropských rozvojových fondů

Převody zůstatků zdrojů, jež byly shromážděny podle vnitřních dohod k osmému, devátému a desátému Evropskému rozvojovému fondu (dále jen „předchozí ERF“), ve prospěch 11. ERF se řídí čl. 1 odst. 2 písm. b) a čl. 1 odst. 3 a 4 vnitřní dohody.

Článek 60

Úrokové výnosy plynoucí ze zdrojů předchozích ERF

Zůstatek úrokových výnosů, jež plynou ze zdrojů předchozích ERF, se převede ve prospěch 11. ERF a přidělí na stejný účel jako výnosy uvedené v čl. 1 odst. 6 vnitřní dohody. Stejný postup platí pro různé výnosy plynoucí z předchozích ERF, k nimž patří například úroky z prodlení s úhradou příspěvků do těchto ERF ze strany členských států. Úroky, jež nabíhají ze zdrojů ERF pod správou EIB, jsou připisovány ve prospěch investiční facility.

Článek 61

Snížení příspěvků o zbývající zůstatky

Část příspěvků členských států uvedených v čl. 1 odst. 2 písm. a) vnitřní dohody se snižuje o částky plynoucí z projektů v rámci 10. ERF nebo z předchozích ERF, jež nebyly přiděleny na závazek podle čl. 1 odst. 3 vnitřní dohody nebo k nimž nebyl závazek zrušen podle čl. 1 odst. 4 vnitřní dohody, nerozhodne-li Rada jednomyslně jinak.

Dopad na příspěvky jednotlivých členských států se vypočítá v poměru k příspěvkům těchto jednotlivých členských států do 9. ERF a 10. ERF. Tento dopad je počítán každoročně.

Článek 62

Uplatňování tohoto nařízení na operace v rámci předchozích ERF

Ustanovení tohoto nařízení se použijí na operace financované z předchozích ERF, aniž jsou tím dotčeny stávající právní závazky. Tato ustanovení se nepoužijí na investiční facilitu.

Článek 63

Zahájení postupu poskytování příspěvků

Postup týkající se příspěvků členských států podle článků 21 až 24 tohoto nařízení se použije poprvé na příspěvky na rok $n+2$ pod podmínkou, že vnitřní dohoda vstoupí v platnost v období mezi 1. říjnem roku n a 30. zářím roku $n+1$.

HLAVA II

Závěrečná ustanovení

Článek 64

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 2. března 2015.

Za Radu

předsedkyně

D. REIZNIECE-OZOLA

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ RADY (EU) 2015/324**ze dne 2. března 2015,****kterým se provádí čl. 17 odst. 3 nařízení (EU) č. 224/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci ve Středoafrické republice**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (EU) č. 224/2014 ze dne 10. března 2014 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci ve Středoafrické republice ⁽¹⁾, a zejména na čl. 17 odst. 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 10. března 2014 přijala Rada nařízení (EU) č. 224/2014.
- (2) Dne 31. prosince 2014 vyňal Výbor pro sankce zřízený podle rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 2127 (2013) o Středoafrické republice jednu osobu ze seznamu osob, na něž se vztahují opatření uložená podle bodů 30 a 32 rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 2134 (2014).
- (3) Seznam osob, na něž se vztahují omezující opatření, obsažený v příloze I nařízení (EU) č. 224/2014 by proto měl být odpovídajícím způsobem změněn,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha I nařízení (EU) č. 224/2014 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

*Článek 2*Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 2. března 2015.

Za Radu
předsedkyně
D. REIZNIECE-OZOLA

⁽¹⁾ Úř. věst. L 70, 11.3.2014, s. 1.

PŘÍLOHA

V příloze I nařízení (EU) č. 224/2014 se vyjímají údaje týkající se této osoby:

Levy YAKETE

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ RADY (EU) 2015/325**ze dne 2. března 2015,****kterým se provádí článek 13 nařízení (EU) č. 356/2010 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým fyzickým a právnickým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci v Somálsku**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (EU) č. 356/2010 ze dne 26. dubna 2010 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým fyzickým a právnickým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci v Somálsku ⁽¹⁾, a zejména na článek 13 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 26. dubna 2010 přijala Rada nařízení (EU) č. 356/2010.
- (2) Dne 19. prosince 2014 vyňal výbor Rady bezpečnosti Organizace spojených národů, zřízený podle rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 751 (1992) a 1907 (2009), jednu osobu ze seznamu osob, na něž se vztahují omezující opatření stanovená v bodech 1, 3 a 7 rezoluce Rady bezpečnosti č. 1844 (2008).
- (3) Příloha I nařízení (EU) č. 356/2010 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha I nařízení (EU) č. 356/2010 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

*Článek 2*Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 2. března 2015.

*Za Radu**předsedkyně*

D. REIZNIECE-OZOLA

⁽¹⁾ Úř. věst. L 105, 27.4.2010, s. 1.

PŘÍLOHA

Údaje o následující osobě, které jsou obsaženy v příloze I nařízení (EU) č. 356/2010, se zrušují:

Mohamed SA'ID.

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2015/326

ze dne 2. března 2015,

kterým se mění příloha XVII nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, pokud jde o polycyklické aromatické uhlovodíky a ftaláty

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93 a nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES⁽¹⁾, a zejména na článek 131 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Příloha XVII nařízení (ES) č. 1907/2006 obsahuje mimo jiné omezení stanovená dříve ve směrnici Rady 76/769/EHS⁽²⁾.
- (2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/69/ES⁽³⁾ zakázala uvádění na trh a používání nastavovacích olejů při výrobě pneumatik nebo částí pneumatik, obsahují-li více než 1 mg/kg benzo[a]pyrenu (BaP) nebo více než 10 mg/kg celkového množství všech osmi uvedených polycyklických aromatických uhlovodíků (PAU). Toto omezení je v současné době stanoveno v příloze XVII položce 50 druhém sloupci odst. 1 nařízení (ES) č. 1907/2006.
- (3) V době přijetí tohoto omezení nebyly k dispozici žádné harmonizované zkušební metody ke stanovení specifické koncentrace osmi uvedených PAU v nastavovacích olejích. Analytická metoda IP 346:1998⁽⁴⁾, používaná ke stanovování koncentrace polycyklických aromatických látek (PCA) ropným průmyslem, se uvádí v souvislosti s tímto omezením jako nepřímá metoda ke stanovení dodržení limitů určených pro BaP a celkového množství všech uvedených PAU.
- (4) Analytická metoda IP 346:1998 není pro osm uvedených PAU specifická. Dále je dobře známo, že oblast působnosti této metody je omezená na nepoužité mazací oleje a frakce bez asfalténu, které mají nejvýše 5 % složek s bodem varu nižším než 300 °C. V případě vzorků, které uvedené podmínky nesplňují, může být tato metoda nevhodná.
- (5) Podle požadavku směrnice 2005/69/ES vydala Komise dne 3. července 2007 Evropskému výboru pro normalizaci (CEN) pověření k vyvinutí specifické metody.
- (6) Novou standardní metodu CEN přijal a zveřejnil jako EN 16143:2013 (Ropné výrobky – Stanovení obsahu benzo[a]pyrenu a vybraných polycyklických aromatických uhlovodíků (PAH) v nastavovacích olejích – Postup s čištěním dvojnásobnou kapalinovou chromatografií a analýzou plynovou chromatografií s hmotnostním spektrometrem (GC/MS)).
- (7) Komise se domnívá, že vzhledem k tomu, že tato nová norma stanoví specifickou analytickou metodu pro analýzu příslušných PAU v nastavovacích olejích a překonává nedostatky předcházející metody, je vhodné nahradit jakožto referenční metodu ke stanovení, zda nastavovací oleje dodržují omezení v příloze XVII položce 50 druhém sloupci odst. 1 nařízení (ES) č. 1907/2006, odkaz na metodu IP 346:1998 odkazem na novou normu EN 16143:2013.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Směrnice Rady 76/769/EHS ze dne 27. července 1976 o sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se omezení uvádění na trh a používání některých nebezpečných látek a přípravků (Úř. věst. L 262, 27.9.1976, s. 201).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/69/ES ze dne 16. listopadu 2005, kterou se po dvacáté sedmé mění směrnice Rady 76/769/EHS o sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se omezení uvádění na trh a používání některých nebezpečných látek a přípravků (polycyklické aromatické uhlovodíky v nastavovacích olejích a v pneumatikách) (Úř. věst. L 323, 9.12.2005, s. 51).

⁽⁴⁾ IP 346:1998 – Stanovení PCA v nepoužitých mazacích olejích a ropných frakcích bez asfalténu – metoda refrakčního indexu dimethyl-sulfoxidového extraktu.

- (8) Z neformální konzultace s členskými státy a zástupci příslušných sdružení zúčastněných subjektů vyplynulo, že u nastavovacích olejů zpravidla existuje dobrá korelace mezi výsledky metody IP 346:1998 a analytických metod plynové chromatografie, které k měření jednotlivých karcinogenních PAU používají stejný princip jako nová metoda CEN. Podle vyjádření hospodářských subjektů se nepředpokládá, by nahrazení metody IP 346:1998 novou metodou CEN mělo dopad na dodržování limitních hodnot u nastavovacích olejů. Jsou však zprávy o tom, že je tato nová analytická metoda složitější a její provádění je dražší než provádění metody IP 346:1998.
- (9) Je proto třeba poskytnout přechodné období v délce osmnácti měsíců, kdy by bylo možné pro stanovení, zda je omezení dodržováno, alternativně používat starou i novou analytickou metodu. Toto přechodné období by laboratorům mělo umožnit zavést uplatňování nové analytické metody a získat s ní nezbytné zkušenosti. Mělo by rovněž usnadnit stanovení dodržení limitních hodnot u nastavovacích olejů uvedených na trh již před vstupem tohoto nařízení v platnost.
- (10) Komise dokončila přehodnocování opatření uvedených v položce 51 přílohy XVII nařízení (ES) č. 1907/2006 ohledně látek di(2-ethylhexyl)ftalát (DEHP), dibutylftalát (DBP) a benzylbutylftalát (BBP), v souladu s odstavcem 3 uvedené položky. Toto přehodnocení bylo zahájeno dne 4. září 2009 žádostí Komise adresovanou Evropské agentuře pro chemické látky (ECHA), aby přezkoumala dostupné nové vědecké informace a vyhodnotila, zda existují důkazy, které by odůvodňovaly přezkum stávajícího omezení. Při poskytnutí těchto informací Komisi v březnu 2010 agentura ECHA poukázala na to, že je třeba zvážit posouzení příslušné registrační dokumentace podle nařízení REACH. Komise proto požádala agenturu ECHA, aby postupovala podle návrhu. V dubnu 2014 však Dánské království iniciovalo řízení o omezení týkající se přítomnosti těchto ftalátů ve výrobcích pro použití ve vnitřních prostorech a ve výrobcích, které mohou přijít do přímého styku s kůží nebo sliznicemi, při němž byla posuzována mimo jiné registrační dokumentace. Jak bylo sděleno dne 9. srpna 2014 ⁽¹⁾, Komise na konci řízení o omezení nenavrhl změnu přílohy XVII nařízení (ES) č. 1907/2006. Komise navíc uvedené ftaláty nařízením Komise (EU) č. 143/2011 ⁽²⁾ zahrнула do přílohy XIV nařízení (ES) č. 1907/2006. Podle čl. 69 odst. 2 poslední jmenovaného nařízení je povinností agentury ECHA, aby po „datu zániku“ posoudila, zda použití uvedených ftalátů v předmětech představuje riziko pro lidské zdraví nebo životní prostředí, které není náležitě kontrolováno. Žádný další přezkum opatření k tomuto omezení uvedených ftalátů proto nebyl považován za nutný, a je proto vhodné dotýčný odstavec v uvedené položce zrušit.
- (11) Komise v lednu 2014 dokončila přehodnocování opatření uvedených v položce 52 přílohy XVII nařízení (ES) č. 1907/2006 ohledně látek diisononylftalát (DINP), diisodecylftalát (DIDP) a di(n-octyl)ftalát (DNOP) v souladu s odstavcem 3 uvedené položky. Toto přehodnocení bylo zahájeno dne 4. září 2009 žádostí Komise adresovanou agentuře ECHA, aby přezkoumala dostupné nové vědecké informace a vyhodnotila, zda existují důkazy, které by odůvodňovaly přezkum stávajícího omezení. Dostupné informace byly následně doplněny informacemi z registrační dokumentace, která byla obdržena ve lhůtě pro registraci v roce 2010. Agentura ECHA poté předložila návrh zprávy o přezkoumání svému Výboru pro posuzování rizik (RAC) k podrobnému hodnocení. RAC v březnu 2013 přijal své stanovisko a konečná zpráva agentury ECHA o přezkoumání byla Komisi předložena v srpnu 2013. Komise na základě zprávy agentury ECHA rozhodla, že nenavrhne žádnou změnu ustanovení položky 52 přílohy XVII a že přehodnocení v souladu s odstavcem 3 uvedené položky bude považovat za dokončené. Závěry Komise, pokud jde o přehodnocení, by zveřejněny ⁽³⁾. Proto je vhodné odstavec 3 v uvedené položce zrušit.
- (12) Nařízení (ES) č. 1907/2006 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (13) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného článkem 133 nařízení (ES) č. 1907/2006,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha XVII nařízení (ES) č. 1907/2006 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 260, 9.8.2014, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Komise (EU) č. 143/2011 ze dne 17. února 2011, kterým se mění příloha XIV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek („REACH“) (Úř. věst. L 44, 18.2.2011, s. 2).

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/chemicals/files/reach/entry-52_en.pdf

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 2. března 2015.

Za Komisi

předseda

Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA

Příloha XVII nařízení (ES) č. 1907/2006 se mění takto:

1) v položce 50 druhém sloupci odst. 1 se druhý pododstavec nahrazuje novými pododstavci, které znějí:

	„Jako zkušební metoda pro prokázání, že jsou dodrženy limity uvedené v prvním pododstavci, se použije norma EN 16143:2013 (Ropné výrobky – Stanovení obsahu benzo [a]pyrenu a vybraných polycyklických aromatických uhlovodíků (PAH) v nastavovacích olejích – Postup s čištěním dvojnásobnou kapalinovou chromatografií a analýzou plynovou chromatografií s hmotnostním spektrometrem (GC/MS)). Do dne 23. září 2016 lze za dodržení limitů uvedených v prvním pododstavci považovat, když je extrakt polycyklických aromatických látek (PCA) nižší než 3 % hmotnostních, měřený podle standardu Ropného institutu IP346: 1998 (Stanovení PCA v nepoužitých mazacích olejích a ropných frakcích bez asfalténu – metoda refrakčního indexu dimethylsulfoxidového extraktu), za předpokladu, že výrobce nebo dovozce měří dodržování limitů BaP a uvedených PAU a rovněž vztah mezi naměřenými hodnotami a extraktem PCA každých šest měsíců nebo po každé větší provozní změně, podle toho, co nastane dříve.“
--	---

2) v položce 51 druhém sloupci se zrušuje odstavec 3;

3) v položce 52 druhém sloupci se zrušuje odstavec 3.

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2015/327

ze dne 2. března 2015,

kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003, pokud jde o požadavky pro uvádění na trh a podmínky použití doplňkových látek skládajících se z přípravků

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 ze dne 22. září 2003 o doplňkových látkách používaných ve výživě zvířat ⁽¹⁾, a zejména na čl. 3 odst. 5 a čl. 16 odst. 6 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Do některých přípravků povolených jako doplňkové látky v souladu s nařízením (ES) č. 1831/2003 jsou zapracovány technologické doplňkové látky a jiné látky nebo produkty, které plní funkci vůči účinné látce obsažené v přípravku, například ji stabilizují či standardizují, usnadňují manipulaci s ní nebo její zapracování do krmiva. Tyto technologické doplňkové látky nebo jiné látky či produkty mohou například zvýšit tekutost nebo homogenitu účinné látky či omezit její prašnost. Specifické složení povolených doplňkových látek skládajících se z přípravků se proto bude lišit podle důvodu pro používání těchto přípravků. Technologické doplňkové látky nebo jiné látky či produkty, které jsou přidány pro zachování celistvosti účinné látky, však nejsou určeny k plnění funkce v krmivu, do něhož má být přípravek zapracován.
- (2) Vzhledem k tomu, že technologický pokrok přispívá k vývoji nových přípravků, je vhodné lépe zohlednit zvláštnosti doplňkových látek skládajících se z přípravků a zvýšit transparentnost a jasnost při jejich uvádění na trh, aniž budou dotčena práva duševního vlastnictví týkající se složení premixů obsahujících tyto doplňkové látky.
- (3) Zejména je vhodné začlenit do přílohy III nařízení (ES) č. 1831/2003 dodatečné požadavky na označování tohoto typu doplňkových látek a premixů, které je obsahují, aby bylo možné ověřit, že technologické doplňkové látky použité v přípravku jsou povoleny pro zamýšlený účel a že uvedené doplňkové látky plní funkci pouze vůči účinné látce obsažené v přípravku.
- (4) Zatímco nejdůležitější informace by měly být uvedeny na obalu nebo nádobě doplňkové látky nebo premixu, technologický pokrok také umožňuje poskytovat informace o složení přípravků pružněji a méně nákladně jinými písemnými prostředky. To je v souladu s definicí označení stanovenou v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009 ⁽²⁾.
- (5) Hospodářské subjekty by měly být schopny poskytnout informace o složení přípravků, které jsou uvedeny na trh, neboť tyto informace umožňují konečným uživatelům nebo kupujícím informovanou volbu, umožňují náležité posouzení rizik a přispívají k poctivosti transakcí.
- (6) Uvedené dodatečné požadavky na označování a informace by měly platit pouze pro doplňkové látky patřící do kategorií uvedených v čl. 6 odst. 1 písm. a), b) a c) nařízení (ES) č. 1831/2003. Pokud jsou tyto doplňkové látky povoleny jako přípravky, předmětem povolení je pouze účinná látka, nikoli ostatní složky těchto přípravků, které se mohou lišit.
- (7) Za účelem zabránění nežádoucím účinkům na lidské zdraví, zdraví zvířat nebo životní prostředí by hospodářské subjekty měly zajistit fyzikálně-chemickou a biologickou slučitelnost mezi složkami přípravku, který je uveden na trh a používán.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 29.⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009 ze dne 13. července 2009 o uvádění na trh a používání krmiv, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 a o zrušení směrnice Rady 79/373/EHS, směrnice Komise 80/511/EHS, směrnic Rady 82/471/EHS, 83/228/EHS, 93/74/EHS, 93/113/ES a 96/25/ES a rozhodnutí Komise 2004/217/ES (Úř. věst. L 229, 1.9.2009, s. 1).

- (8) Příloha III nařízení (ES) č. 1831/2003 o požadavcích na specifické označování uplatňovaných na určité doplňkové látky a na premixy a příloha IV uvedeného nařízení o obecných podmínkách použití by proto měly být změněny, aby byl zohledněn technologický pokrok a vědecký vývoj, pokud jde o doplňkové látky skládající se z přípravků.
- (9) Je nezbytné stanovit přechodné období, aby se zabránilo přerušení v uvádění na trh a používání stávajících doplňkových látek skládajících se z přípravků a krmiv obsahujících takové doplňkové látky tak, aby mohly být používány do vyčerpání zásob.
- (10) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změny příloh III a IV

Přílohy III a IV nařízení (ES) č. 1831/2003 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Článek 2

Přechodná ustanovení

Doplňkové látky skládající se z přípravků a premixy obsahující takové doplňkové látky, vyrobené a označené přede dnem 23. března 2017 v souladu s nařízením č. 1831/2003 ve znění přede dnem 23. března 2015, mohou být nadále uváděny na trh a používány až do vyčerpání stávajících zásob.

Článek 3

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 2. března 2015.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA

Přílohy III a IV nařízení (ES) č. 1831/2003 se mění takto:

1) Příloha III se nahrazuje tímto:

„PŘÍLOHA III

1. POŽADAVKY NA SPECIFICKÉ OZNAČOVÁNÍ UPLATŇOVANÉ NA URČITÉ DOPLŇKOVÉ LÁTKY A NA PREMIXY

- a) Zootechnické doplňkové látky, kokcidiostatika a histomonostatika:
- datum ukončení záruční doby nebo trvanlivosti od data výroby,
 - návod k použití a
 - koncentrace.
- b) Enzymy, kromě výše uvedených údajů:
- specifický název účinné složky nebo složek v souladu s jejich enzymatickou aktivitou, ve shodě s daným povolením,
 - identifikační číslo podle International Union of Biochemistry a
 - místo koncentrace: jednotky aktivity (jednotky aktivity na gram nebo jednotky aktivity na mililitr).
- c) Mikroorganismy:
- datum ukončení záruční doby nebo trvanlivosti od data výroby,
 - návod k použití,
 - identifikační číslo kmenu a
 - počet jednotek tvořících kolonie na gram.
- d) Nutriční doplňkové látky:
- obsah účinné látky a
 - datum ukončení záruční doby tohoto obsahu nebo trvanlivosti od data výroby.
- e) Technologické a senzorické doplňkové látky, s výjimkou zchutňujících látek:
- obsah účinné látky.
- f) Zchutňující látky:
- množství zpracované do premixů.

2. DODATEČNÉ POŽADAVKY NA OZNAČOVÁNÍ A INFORMACE UPLATŇOVANÉ NA URČITÉ DOPLŇKOVÉ LÁTKY SKLÁDAJÍCÍ SE Z PŘÍPRAVKŮ A PREMIXY OBSAHUJÍCÍ TAKOVÉ PŘÍPRAVKY

- a) Doplňkové látky patřící do kategorií uvedených v čl. 6 odst. 1 písm. a), b) a c) a skládající se z přípravků:
- i) uvedení specifického názvu, identifikačního čísla a obsahu jakékoli technologické doplňkové látky obsažené v přípravku, pro kterou jsou v příslušném povolení stanoveny maximální limity, na obalu nebo nádobě;
- ii) následující informace prostřednictvím jakéhokoli písemného média nebo připojené k přípravku:
- specifický název a identifikační číslo jakékoli technologické doplňkové látky obsažené v přípravku a
 - názvy jakýchkoli jiných látek nebo produktů obsažených v přípravku, uvedené v sestupném pořadí podle hmotnosti.

- b) Premixy obsahující doplňkové látky patřící do kategorií uvedených v čl. 6 odst. 1 písm. a), b) a c) a skládající se z přípravků:
- i) v příslušném případě informace na obalu nebo nádobě, že premix obsahuje technologické doplňkové látky zahrnuté do přípravků z doplňkových látek, pro něž jsou v příslušném povolení stanoveny maximální obsahy;
 - ii) na žádost kupujícího nebo uživatele informace o specifickém názvu, identifikačním čísle a údaj o obsahu technologických doplňkových látek uvedených v bodě i) tohoto odstavce, které jsou zahrnuty do přípravků z doplňkových látek.“
- 2) V příloze IV se doplňuje nový bod 5, který zní:
- „5. Technologické doplňkové látky nebo jiné látky či produkty obsažené v doplňkových látkách skládajících se z přípravků musí měnit pouze fyzikálně-chemické vlastnosti účinné látky přípravku a používají se v souladu s podmínkami jejich povolení, pokud taková ustanovení existují.
- Musí být zaručena fyzikálně-chemická a biologická slučitelnost mezi složkami přípravku s ohledem na požadované účinky.“
-

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2015/328**ze dne 2. března 2015,****kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 322/2014, pokud jde o vstupní doklad, který má být použit pro potraviny a krmiva živočišného původu****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin⁽¹⁾, a zejména na čl. 53 odst. 1 písm. b) bod ii) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 322/2014⁽²⁾ stanoví zvláštní podmínky pro dovoz krmiv a potravin pocházejících nebo odesílaných z Japonska po havárii v jaderné elektrárně Fukušima za účelem ochrany veřejného zdraví a zdraví zvířat v Unii.
- (2) V článku 9 prováděcího nařízení (EU) č. 322/2014 se stanoví, že pro účely předběžného oznamování vyplní provozovatelé krmivářských a potravinářských podniků nebo jejich zástupci část I společného vstupního dokladu uvedeného v nařízení Komise (ES) č. 669/2009⁽³⁾ a předají tento doklad příslušnému orgánu v určeném místě vstupu nebo na stanovišti hraniční kontroly. Společný vstupní doklad uvedený v nařízení (ES) č. 669/2009 se použije pouze pro krmiva a potraviny jiného než živočišného původu, a nikoli pro krmiva a potraviny živočišného původu, včetně produktů rybolovu.
- (3) Pro krmiva a potraviny živočišného původu včetně produktů rybolovu, které spadají do oblasti působnosti směrnice Rady 97/78/ES⁽⁴⁾, nařízení Komise (ES) č. 136/2004⁽⁵⁾ stanoví, že pro účely předběžného oznámení se má použít společný veterinární vstupní doklad podle přílohy III uvedeného nařízení.
- (4) Prováděcí nařízení (EU) č. 322/2014 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (5) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Prováděcí nařízení (EU) č. 322/2014 se mění takto:

1) V článku 9 se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. Provozovatelé krmivářských a potravinářských podniků nebo jejich zástupci předem oznámí příchod každé zásilky produktů, s výjimkou čaje pocházejícího z prefektur jiných než Fukušima.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 322/2014 ze dne 28. března 2014, kterým se stanoví zvláštní podmínky pro dovoz krmiv a potravin pocházejících nebo odesílaných z Japonska po havárii v jaderné elektrárně Fukušima (Úř. věst. L 95, 29.3.2014, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 669/2009 ze dne 24. července 2009, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004, pokud jde o zesílené úřední kontroly dovozu některých krmiv a potravin jiného než živočišného původu a kterým se mění rozhodnutí 2006/504/ES (Úř. věst. L 194, 25.7.2009, s. 11).

⁽⁴⁾ Směrnice Rady 97/78/ES ze dne 18. prosince 1997, kterou se stanoví základní pravidla pro veterinární kontroly produktů ze třetích zemí dovážených do Společenství (Úř. věst. L 24, 30.1.1998, s. 9).

⁽⁵⁾ Nařízení Komise (ES) č. 136/2004 ze dne 22. ledna 2004, kterým se stanoví postupy veterinárních kontrol produktů dovážených ze třetích zemí na stanovištích hraniční kontroly Společenství (Úř. věst. L 21, 28.1.2004, s. 11).

2. Pro účely předběžného oznamování vyplní:

- a) u produktů jiného než živočišného původu: část I společného vstupního dokladu uvedeného v čl. 3 písm. a) nařízení (ES) č. 669/2009 při zohlednění pokynů ke společnému vstupnímu dokladu uvedených v příloze II nařízení (ES) č. 669/2009;
- b) u krmiv a potravin živočišného původu včetně produktů rybolovu, které spadají do oblasti působnosti směrnice Rady 97/78/ES: společný veterinární vstupní doklad uvedený v příloze III nařízení Komise (ES) č. 136/2004 (*).

Daný doklad musí být předán příslušnému orgánu v určeném místě vstupu nebo na stanovišti hraniční kontroly, a to nejméně dva pracovní dny před fyzickým příchodem zásilky.

(*) Nařízení Komise (ES) č. 136/2004 ze dne 22. ledna 2004, kterým se stanoví postupy veterinárních kontrol produktů dovážených ze třetích zemí na stanovištích hraniční kontroly Společenství (Úř. věst. L 21, 28.1.2004, s. 11).“

2) Článek 12 se nahrazuje tímto:

„Článek 12

Propuštění do volného oběhu

Zásilky produktů, s výjimkou produktů spadajících do oblasti působnosti směrnice Rady 97/78/ES a již upravených nařízením Komise (ES) č. 136/2004, mohou být propuštěny do volného oběhu pouze tehdy, pokud provozovatel krmivářského nebo potravinářského podniku nebo jeho zástupce předloží celním orgánům (fyzicky nebo v elektronické podobě) společný vstupní doklad, který příslušný orgán řádně vyplnil poté, co byly provedeny všechny úřední kontroly. Celní orgány propustí zásilku do volného oběhu pouze tehdy, jestliže je v části II kolonce 14 společného vstupního dokladu uvedeno příznivé rozhodnutí příslušného orgánu a jestliže je společný vstupní doklad v části II kolonce 21 podepsán.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 2. března 2015.

Za Komisi

předseda

Jean-Claude JUNCKER

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2015/329**ze dne 2. března 2015,****kterým se stanoví odchylka od veterinárních a hygienických předpisů Unie, pokud jde o dovoz potravin živočišného původu určených pro výstavu EXPO Milano 2015 v Miláně (Itálie) do Evropské unie****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 2002/99/ES ze dne 16. prosince 2002, kterou se stanoví veterinární předpisy pro produkci, zpracování, distribuci a dovoz produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě ⁽¹⁾, a zejména na čl. 8 odst. 5 třetí odrážku, čl. 9 odst. 2 písm. b) a čl. 9 odst. 4 uvedené směrnice,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu ⁽²⁾, a zejména na čl. 9 druhý pododstavec uvedeného nařízení,

s ohledem na směrnici Rady 96/23/ES ze dne 29. dubna 1996 o kontrolních opatřeních u některých látek a jejich reziduí v živých zvířatech a živočišných produktech a o zrušení směrnic 85/358/EHS a 86/469/EHS a rozhodnutí 89/187/EHS a 91/664/EHS ⁽³⁾, a zejména na čl. 29 odst. 1 čtvrtý pododstavec uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Itálie uspořádá světovou výstavu s názvem „EXPO Milano 2015“, která se uskuteční v Miláně v době od 1. května do 31. října 2015. Ústředním tématem této výstavy je „Potrava pro planetu – energie pro život“. Předpokládá se, že výstavy „EXPO Milano 2015“ se zúčastní přibližně 150 zemí, a v souvislosti s uvedeným ústředním tématem se očekává, že do Unie budou muset být dovezeny potravinářské produkty, včetně produktů živočišného původu, ze třetích zemí.
- (2) Povolení vyvážet produkty živočišného původu do Unie se uděluje třetím zemím na základě řady požadavků stanovených v právních předpisech Unie, které zohledňují obavy týkající se zdraví zvířat a veřejného zdraví. Nicméně ne všechny země, které se účastní výstavy „EXPO Milano 2015“, jsou plně oprávněny vyvážet produkty živočišného původu do Unie. Proto je vhodné stanovit určité výjimky ze stávajících hygienických požadavků na dovoz s cílem povolit dovoz uvedených produktů výhradně pro účely jejich použití na výstavě „EXPO Milano 2015“.
- (3) Pokud jde o aspekty zdraví zvířat, produkty živočišného původu, které představují riziko zavlečení nálezů zvířat do Unie, jako je čerstvé maso a masné výrobky, mléko, mléčné výrobky a jiné produkty živočišného původu, smějí být dováženy do Unie pouze tehdy, pokud jsou splněny všechny příslušné veterinární záruky stanovené právními předpisy Unie týkajícími se dovozu. Totéž platí pro produkty živočišného původu přemísťované přes Unii v rámci tranzitu pod podmínkou, že jsou přepravovány do některé třetí země. Aby mohl být povolen dovoz produktů živočišného původu do Unie nebo jejich tranzit přes území Unie, musí tyto produkty pocházet ze třetích zemí, které jsou konkrétně vyjmenovány v příslušných veterinárních právních předpisech pro dovoz, a byly podrobeny zvláštnímu ošetření podle těchto právních předpisů.
- (4) V zájmu ochrany nálezového statusu Unie by tedy měl být povolen vstup na území Unie za účelem použití na výstavě „EXPO Milano 2015“ pouze pro produkty živočišného původu, které splňují veterinární požadavky Unie pro dovoz nebo tranzit.
- (5) Vzhledem k rizikům souvisejícím s dovozem produktů živočišného původu, které nesplňují hygienické požadavky Unie, do Unie a vzhledem k potřebě ochrany veřejného zdraví je nezbytné zajistit, aby uvedené produkty byly v souladu s hygienickými požadavky platnými ve třetí zemi původu a aby byly vhodné pro lidskou spotřebu v dané zemi. Z toho vyplývající riziko by pak bylo stejné jako riziko, jakému se vystavují turisté z Unie při cestování a konzumaci tohoto zboží v dané třetí zemi. Kromě toho příslušné italské orgány poskytly záruky, jejichž cílem je zabránit tomu, aby výše uvedené riziko mělo negativní vliv na lidské zdraví v Unii.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 18, 23.1.2003, s. 11.

⁽²⁾ Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 55.

⁽³⁾ Úř. věst. L 125, 23.5.1996, s. 10.

- (6) Italské orgány proto musí zajistit, aby žádný z těchto nevyhovujících produktů nebyl konzumován ani prodáván mimo výstavu „EXPO Milano 2015“.
- (7) Vzhledem k významnému ohrožení veřejného zdraví v souvislosti s mlži by měl být dovoz mlží v jakékoli podobě určených pro výstavu „EXPO Milano 2015“ do Unie povolen pouze tehdy, pokud tyto produkty splňují hygienické požadavky na dovoz stanovené v příslušných právních předpisech Unie. Z tohoto důvodu by uvedené produkty měly být vyloučeny z oblasti působnosti tohoto nařízení.
- (8) S přihlédnutím k rizikům pro zdraví zvířat a veřejné zdraví, která představují produkty živočišného původu ze třetích zemí, na něž se vztahují zvláštní ochranná opatření, která byla nebo budou přijata z důvodu obav o zdraví zvířat a veřejné zdraví v souladu s článkem 22 směrnice Rady 97/78/ES ⁽¹⁾, je vhodné vyloučit uvedené produkty z oblasti působnosti tohoto nařízení.
- (9) Aby se omezila rizika spojená s dovozem produktů živočišného původu, které nesplňují všechny unijní veterinární a hygienické požadavky, do Unie, měly by uvedené produkty podléhat přísným kontrolním opatřením, měly by být sledovatelné ve všech fázích přepravy, skladování, dodávky a neškodného odstraňování jejich zbytků nebo odpadu z nich a měly by se použít pouze pro účely výstavy „EXPO Milano 2015“, aby se zabránilo jejich prodeji v Unii.
- (10) Aby se umožnil vstup uvedených produktů do Unie a zároveň se zabránilo jejich uvedení na trh Unie, měly by podléhat režimu dočasného použití v souladu s čl. 576 odst. 1 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ⁽²⁾ až do doby, než budou zkonsumovány v prostorách výstavy „EXPO Milano 2015“ nebo než budou zbytky těchto produktů neškodně odstraněny jako materiál kategorie 1 v souladu s ustanoveními nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 ⁽³⁾ nebo zpětně vyvezeny. V případě potřeby by tyto produkty měly být od místa vstupu do Unie až do Itálie přepravovány v režimu vnějšího tranzitu podle čl. 91 odst. 1 nařízení (EHS) č. 2913/92 ⁽⁴⁾ předtím, než budou propuštěny do režimu dočasného použití. Konzumaci nebo zničení těchto produktů je třeba považovat za zpětný vývoz podle čl. 582 odst. 2 nařízení (EHS) č. 2454/93.
- (11) Navíc platí, že aby se zajistilo, že tyto produkty, které nejsou v souladu s předpisy, nebudou uvedeny na trh Unie, měly by být přepraveny přímo na výstavu „EXPO Milano 2015“ nebo, v případě potřeby z logistických důvodů, do celních skladů konkrétně schválených podle článků 12 a 13 směrnice 97/78/ES za účelem dočasného uskladnění před jejich konečným dodáním na „EXPO Milano 2015“.
- (12) Aby se zajistila sledovatelnost produktů živočišného původu, které nejsou v souladu s předpisy, měly by příslušné orgány používat integrovaný počítačový veterinární systém (TRACES), který byl zaveden rozhodnutím Komise 2004/292/ES ⁽⁵⁾ (dále jen „systém TRACES“), pro zaznamenávání relevantních údajů týkajících se těchto produktů od okamžiku jejich vstupu na území Unie až do okamžiku, než budou zkonsumovány na výstavní ploše „EXPO Milano 2015“ nebo než budou po skončení této akce neškodně odstraněny.
- (13) Aby byli návštěvníci a zaměstnanci výstavy „EXPO Milano 2015“ informováni o možných rizicích souvisejících s konzumací veškerých produktů, které nejsou v souladu s předpisy, a aby se zajistilo, že uvedené produkty nebudou konzumovány ani prodávány mimo výstavní plochu „EXPO Milano 2015“ z důvodu rizika, které mohou představovat pro veřejné zdraví, italské orgány by měly poskytnout informace o tom, že některé produkty živočišného původu pocházející ze třetích zemí nesplňují normy Unie v oblasti veřejného zdraví, ale pouze normy daných třetích zemí původu, a že konzumace a prodej těchto produktů mimo výstavní plochu „EXPO Milano 2015“ jsou zakázány.
- (14) Jelikož „EXPO Milano 2015“ bude dočasná událost, ustanovení tohoto nařízení by se měla používat pouze po omezenou dobu.
- (15) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

⁽¹⁾ Směrnice Rady 97/78/ES ze dne 18. prosince 1997, kterou se stanoví základní pravidla pro veterinární kontroly produktů ze třetích zemí dovážených do Společenství (Úř. věst. L 24, 30.1.1998, s. 9).

⁽²⁾ Nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 253, 11.10.1993, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 ze dne 21. října 2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a o zrušení nařízení (ES) č. 1774/2002 (nařízení o vedlejších produktech živočišného původu) (Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Komise 2004/292/ES ze dne 30. března 2004 o zavedení systému Traces a o změně rozhodnutí 92/486/EHS (Úř. věst. L 94, 31.3.2004, s. 63).

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

Toto nařízení stanoví odchylku od ustanovení Unie týkajících se veterinárních a hygienických předpisů pro dovoz produktů živočišného původu nebo potravin obsahujících uvedené produkty do Unie, které jsou určeny pro výstavní plochu EXPO Milano 2015, jak je popsána v bodě 1 přílohy I (dále jen „výstavní plocha EXPO Milano 2015“).

Toto nařízení se nepoužije na mlže uvedené v bodě 2.1 přílohy I nařízení (ES) č. 853/2004 ani na potraviny získané z těchto živočichů.

Toto nařízení se použije, aniž jsou dotčena ochranná opatření přijatá v souladu s článkem 22 směrnice 97/78/ES a platná v době použitelnosti tohoto nařízení.

Článek 2

Požadavky na produkty určené pro výstavní plochu EXPO Milano 2015

Členské státy povolí dovoz zásilek produktů živočišného původu nebo potravin obsahujících uvedené produkty ze třetích zemí nebo zařízení, z nichž není dovoz uvedených produktů nebo potravin obsahujících uvedené produkty do Unie podle práva Unie povolen, a to pouze za účelem jejich použití na výstavní ploše EXPO Milano 2015 a pod podmínkou, že tyto produkty nebo potraviny:

- a) pocházejí ze třetí země, která se oficiálně účastní výstavy EXPO Milano 2015, a jsou určeny pro výstavní stánek uvedené třetí země na výstavní ploše EXPO Milano 2015 a
- b) jsou zabaleny do uzavřených kontejnerů nebo obalů, které neumožňují žádný únik jejich obsahu a jsou označeny slovy „výhradně pro výstavu EXPO Milano 2015“ v barvě červené a bílé, písmeny čitelné velikosti úměrné rozměrům uvedených kontejnerů nebo obalů, a
- c) pokud jsou uvedeny v příloze II, splňují všechny tyto podmínky:
 - i) mají schválení pro tranzit přes území Unie v souladu s požadavky na tranzit přes území Unie stanovenými v právních aktech uvedených v příloze II pro každý produkt, které se použijí obdobně,
 - ii) je k nim přiloženo veterinární osvědčení pro tranzit nebo skladování podle ustanovení uvedených v příloze II pro každý produkt, která se použijí obdobně,
 - iii) je k nim přiloženo veterinární osvědčení stanovené v příloze III,
 - iv) jsou propuštěny do režimu dočasného použití v souladu s čl. 576 odst. 1 nařízení (EHS) č. 2454/93,
 - v) pokud mají být přemístěny ze stanoviště hraniční kontroly, které je uvedeno v příloze I rozhodnutí Komise 2009/821/ES ⁽¹⁾ nebo v jakékoli příslušné dohodě Unie se třetími zeměmi a které se nachází mimo Itálii, do Itálie, jsou propuštěny za tímto účelem do režimu vnějšího tranzitu podle čl. 91 odst. 1 nařízení (EHS) č. 2913/92 předtím, než jsou v Itálii propuštěny do režimu dočasného použití v souladu s čl. 576 odst. 1 nařízení (EHS) č. 2454/93;
- d) pokud nejsou uvedeny v příloze II, splňují všechny tyto podmínky:
 - i) je k nim přiloženo veterinární osvědčení stanovené v příloze III,
 - ii) splňují podmínky uvedené v písm. c) bodech iv) a v) tohoto článku.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2009/821/ES ze dne 28. září 2009, kterým se stanoví seznam schválených stanovišť hraniční kontroly, některá prováděcí pravidla týkající se inspekci prováděných veterinárními odborníky Komise a veterinární jednotky v TRACES (Úř. věst. L 296, 12.11.2009, s. 1).

Článek 3

Dovoz produktů

Zásilky produktů uvedených v článku 2 musí splňovat tyto podmínky:

- a) byly dovezeny do Unie přes stanoviště hraniční kontroly uvedené v příloze I rozhodnutí 2009/821/ES nebo v jakékoli příslušné dohodě Unie se třetími zeměmi a
- b) byly oznámeny stanovišti hraniční kontroly v místě vstupu nejméně dva pracovní dny před jejich doručením.

Článek 4

Úkoly stanoviště hraniční kontroly v místě vstupu a příslušných celních orgánů

1. Stanoviště hraniční kontroly v místě vstupu musí:
 - a) provést kontrolu dokladů a kontrolu totožnosti, jak je stanoveno v článku 4 směrnice 97/78/ES;
 - b) zkontrolovat, zda zásilky produktů uvedených v článku 2 pocházejících z jedné ze třetích zemí, které se účastní výstavy EXPO Milano 2015, jsou určeny pro výstavní stánek uvedené třetí země na výstavní ploše EXPO Milano 2015 a
 - c) vydat společný veterinární vstupní doklad (SVVD) pomocí systému TRACES, který je určený pro místní veterinární jednotku TRACES Milano Città IT03603 uvedenou v příloze II rozhodnutí 2009/821/ES (dále jen „místní veterinární jednotka Milano Città IT03603“), nebo v případě, že se produkty nejprve zasílají do celního skladu uvedeného v bodě 2 přílohy I, je určený pro jednotku TRACES, která je odpovědná za daný celní sklad;
 - d) zajistit, že zásilky budou zaslány přímo na výstavní plochu EXPO Milano 2015 nebo do celního skladu uvedeného v bodě 2 přílohy I;
 - e) povolit tranzit zásilek, na něž se nevztahuje příloha rozhodnutí Komise 2011/163/EU ⁽¹⁾, pokud jsou zasílány přímo na výstavní plochu EXPO Milano 2015 nebo do celního skladu uvedeného v bodě 2 přílohy I;
 - f) odmítnout nebo zničit produkty, které nesplňují požadavky článku 2.
2. Stanoviště hraniční kontroly v místě vstupu a příslušné celní orgány zajistí, že:
 - a) produkty budou propuštěny do režimu dočasného použití v souladu s čl. 576 odst. 1 nařízení (EHS) č. 2454/93, dokud nebudou zkonsumovány na výstavní ploše EXPO Milano 2015 nebo zničeny podle čl. 7 bodů 10 a 11;
 - b) v případě potřeby budou tyto produkty od místa vstupu do Unie až do Itálie přepravovány v režimu vnějšího tranzitu podle čl. 91 odst. 1 nařízení (EHS) č. 2913/92 předtím, než budou propuštěny do režimu dočasného použití.

Článek 5

Úkoly stanovišť hraniční kontroly odpovědných za celní sklady uvedené v příloze I

Pokud byly zásilky odeslány do celního skladu uvedeného v bodě 2 přílohy I, stanoviště hraniční kontroly odpovědná za celní sklady musí:

- a) zajistit, že zásilky budou zaslány z celního skladu uvedeného v příloze I přímo na výstavní plochu EXPO Milano 2015;
- b) zajistit, že zásilky budou přepraveny na výstavní plochu EXPO Milano 2015 pod dozorem příslušných orgánů v dopravních prostředcích nebo kontejnerech, které byly těmito orgány zapečetěny;

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2011/163/EU ze dne 16. března 2011 o schválení plánů předložených třetími zeměmi v souladu s článkem 29 směrnice Rady 96/23/ES (Úř. věst. L 70, 17.3.2011, s. 40).

- c) zajistit, že úřední veterinární lékař celního skladu informuje místní veterinární jednotku Milano Città IT03603 na výstavní ploše EXPO Milano 2015 prostřednictvím systému TRACES o plánovaném doručení zásilky na výstavní plochu EXPO Milano 2015;
- d) vzít na vědomí a zaznamenat informace získané prostřednictvím systému TRACES od místní veterinární jednotky Milano Città IT03603 o doručení zásilky na výstavní plochu EXPO Milano 2015;
- e) zaznamenat údaje uvedené v části A přílohy IV týkající se zásilky zaslané na výstavní plochu EXPO Milano 2015.

Článek 6

Úkoly místní veterinární jednotky Milano Città IT03603 na výstavní ploše EXPO Milano 2015

Místní veterinární jednotka Milano Città IT03603 na výstavní ploše EXPO Milano 2015 musí:

- a) provést kontrolu dokladů a kontrolu totožnosti v době doručení každé zásilky produktů uvedených v článku 2 na výstavní plochu EXPO Milano 2015 a ověřit neporušenost plomb a shodu obdržené zásilky s informacemi obsaženými v SVVD v systému TRACES;
- b) zajistit, že zásilka bude skutečně dovezena na výstavní plochu EXPO Milano 2015;
- c) informovat stanoviště hraniční kontroly v místě vstupu nebo stanoviště hraniční kontroly odpovědné za celní sklad odeslání prostřednictvím systému TRACES o doručení zásilky na výstavní plochu EXPO Milano 2015 a o neporušenosti uvedené zásilky;
- d) zaznamenat všechny údaje uvedené v části B přílohy IV týkající se obdržených zásilek;
- e) zajistit, že potraviny budou použity pouze pro vystavení a/nebo ochutnávku na místě.

Článek 7

Úkoly místní veterinární jednotky Milano Città IT03603 po doručení produktů na výstavní plochu EXPO Milano 2015

Jakmile byly zásilky uvedené v článku 2 doručeny na výstavní plochu EXPO Milano 2015, místní veterinární jednotka Milano Città IT03603 musí:

- 1) aktualizovat rejstřík uvedený v čl. 6 písm. d) uvedením informací o použití zásilky;
- 2) zajistit, aby zásilky nevykazovaly zjevné změny nebo poškození, které je mohou učinit nevhodnými pro jejich navrhované použití;
- 3) zabavit a zničit zásilky, které z jakéhokoli důvodu nelze považovat za vhodné pro ochutnávku na místě;
- 4) identifikovat osobu na výstavním stánku, pro který jsou produkty určeny, jež je odpovědná za provádění opatření stanovených v čl. 8 odst. 2;
- 5) informovat odpovědnou osobou uvedenou v bodě 4 o povinnostech stanovených v čl. 8 odst. 2;
- 6) identifikovat všechny prostory na výstavní ploše EXPO Milano 2015, kde budou produkty dané zásilky vystaveny nebo použity pro ochutnávku na místě;
- 7) zaručit plnou sledovatelnost zásilek v rámci výstavní plochy EXPO Milano 2015;
- 8) zaručit, že produkty bude možné použít pouze pro vystavení nebo ochutnávku na místě;

- 9) zajistit, aby žádný produkt nebyl prodán nebo dán k dispozici návštěvníkům a zaměstnancům EXPO Milano 2015 pro jiné účely, než je vystavení či ochutnávka na místě;
- 10) zajistit, aby všechny zásilky nebo jejich části, které nebyly použity pro vystavení či ochutnávku na místě, byly shromážděny a neškodně odstraněny jako materiál kategorie 1 v souladu s čl. 12 písm. a) až c) nařízení (ES) č. 1069/2009 nebo zpětně vyvezeny do třetí země, a to nejpozději dne 31. prosince 2015;
- 11) zajistit, aby zvláštní kontejnery obsahující zásilky nebo jejich části uvedené v bodě 10 směly opustit výstavní plochu EXPO Milano 2015 pouze tehdy, budou-li hermeticky uzavřeny a budou směřovat do místa určení, kde bude materiál neškodně odstraněn v souladu s čl. 12 písm. a) až c) nařízení (ES) č. 1069/2009 nebo zpětně vyvezen do třetí země, a to nejpozději dne 31. prosince 2015;
- 12) po ukončení výstavy EXPO Milano 2015 a nejpozději dne 31. prosince 2015 informovat příslušné celní orgány o tom, že produkty byly zkonsumovány nebo neškodně odstraněny.

Článek 8

Povinnosti společnosti EXPO 2015 S.p.A. a vystavovatelů na výstavě EXPO Milano 2015

1. Společnost EXPO 2015 S.p.A. musí:
 - a) identifikovat všechny vystavovatele přítomné na výstavě EXPO Milano 2015 a příslušným místním orgánům poskytnout aktualizovaný seznam těchto vystavovatelů;
 - b) určit pro každého vystavovatele osobu odpovědnou za provádění opatření stanovených v odstavci 2;
 - c) poskytnout logistickou podporu pro přepravu produktů, na něž se vztahuje toto nařízení, do prostor, kde s nimi může být naloženo podle ustanovení v čl. 7 bodech 10 a 11.
2. Vystavovatelé výstavy EXPO Milano 2015 musí:
 - a) poskytnout logistickou podporu příslušným orgánům odpovědným za používání tohoto nařízení v souvislosti se skladováním produktů uvedených v článku 2;
 - b) zajistit, aby produkty uvedené v článku 2 byly použity pouze pro vystavení nebo ochutnávku na místě;
 - c) na žádost příslušných orgánů a pod jejich dohledem zajistit oddělené prostory a vhodné prostředky pro skladování produktů uvedených v článku 2, které nebyly použity pro vystavení nebo ochutnávku na místě;
 - d) informovat příslušné orgány o veškerých případech nedodržení požadavků nebo možného hrozícího nedodržení požadavků, ke kterým došlo při provádění opatření stanovených v tomto odstavci;
 - e) zajistit, aby veškeré produkty uvedené v článku 2, které nebyly použity pro vystavení nebo ochutnávku na místě, byly zaznamenány a neškodně odstraněny, jak je stanoveno v čl. 7 bodech 10 a 11.

Článek 9

Informace pro návštěvníky a zaměstnance výstavy EXPO Milano 2015

1. Pokud jsou produkty uvedené v článku 2 dány k dispozici veřejnosti nebo se použijí k přípravě potravin určených pro veřejnost, příslušný italský orgán zajistí, aby návštěvníkům a zaměstnancům výstavy EXPO Milano 2015 byly v prostorách výstavy EXPO Milano 2015 poskytnuty alespoň tyto informace:

„Tato potravina obsahuje produkty živočišného původu pocházející ze zemí mimo EU a splňuje pouze hygienické normy těchto zemí. Konzumace a distribuce těchto produktů mimo výstavní plochu EXPO Milano 2015 je zakázána.“

2. Společnost EXPO 2015 S.p.A. poskytne příslušným italským orgánům nezbytné prostředky a prostory pro zobrazení informací uvedených v odstavci 1.

Článek 10

Vstup v platnost a použitelnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
2. Toto nařízení se použije od 1. března 2015 do 31. října 2015.

Nicméně čl. 7 body 10 a 11, čl. 8 odst. 1 písm. c) a čl. 8 odst. 2 písm. a) a e) se použijí i nadále, dokud nebudou všechny produkty nebo jejich části uvedené v článku 2 dovezené podle tohoto nařízení neškodně odstraněny v souladu s uvedenými články nejpozději do 31. prosince 2015.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 2. března 2015.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNKER

PŘÍLOHA I

1) Výstavní plocha EXPO Milano 2015

Výstavní plocha EXPO Milano 2015 (místní veterinární jednotka TRACES: **Milano Città IT03603**)

2) Schválené celní sklady

Celní sklady schválené podle článků 12 a 13 směrnice 97/78/ES příslušnými italskými orgány a zveřejněné na oficiálních internetových stránkách italského Ministerstva zdravotnictví:

<http://www.salute.gov.it>

PŘÍLOHA II

Seznam produktů a ustanovení uvedených v čl. 2 písm. c) bodech i) a ii)

Popis produktů ⁽¹⁾	Právní akty Unie, včetně požadavků na tranzit, které mají být použity, a odpovídající vzory veterinárních osvědčení, které mají být použity
Maso	Nařízení Komise (EU) č. 206/2010 ⁽²⁾ včetně vzoru veterinárního osvědčení stanoveného v příloze III uvedeného nařízení Nařízení Komise (ES) č. 798/2008 ⁽³⁾ včetně vzoru veterinárního osvědčení stanoveného v příloze XI uvedeného nařízení Nařízení Komise (ES) č. 119/2009 ⁽⁴⁾ včetně vzoru veterinárního osvědčení stanoveného v příloze III uvedeného nařízení
Masné polotovary	Rozhodnutí Komise 2000/572/ES ⁽⁵⁾ včetně vzoru veterinárního osvědčení stanoveného v příloze III uvedeného rozhodnutí
Masné výrobky	Rozhodnutí Komise 2007/777/ES ⁽⁶⁾ včetně vzoru veterinárního osvědčení stanoveného v příloze IV uvedeného rozhodnutí
Mléko a mléčné výrobky	Nařízení Komise (EU) č. 605/2010 ⁽⁷⁾ včetně vzoru veterinárního osvědčení stanoveného v příloze II části 3 uvedeného nařízení
Směsné produkty	Nařízení Komise (EU) č. 28/2012 ⁽⁸⁾ včetně vzoru veterinárního osvědčení stanoveného v příloze II uvedeného nařízení
Vejce, vaječné výrobky	Nařízení (ES) č. 798/2008 včetně vzoru veterinárního osvědčení stanoveného v příloze XI uvedeného nařízení
Produkty rybolovu pocházející z akvakultury	Nařízení Komise (ES) č. 2074/2005 ⁽⁹⁾ včetně vzoru veterinárního osvědčení pro dovoz stanoveného v dodatku IV přílohy VI uvedeného nařízení

⁽¹⁾ Produkty uvedené v prvním sloupci tabulky spadají do oblasti působnosti příslušných aktů Unie uvedených ve druhém sloupci.

⁽²⁾ Nařízení Komise (EU) č. 206/2010 ze dne 12. března 2010, kterým se stanoví seznamy třetích zemí, území nebo jejich částí, z nichž je povolen vstup některých zvířat a čerstvého masa na území Evropské unie, a požadavky na veterinární osvědčení (Úř. věst. L 73, 20.3.2010, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 798/2008 ze dne 8. srpna 2008, kterým se stanoví seznam třetích zemí, území, oblastí nebo jednotek, z nichž lze do Společenství dovážet a přes jeho území přepravovat drůbež a drůbeží produkty, a požadavky na vydání veterinárního osvědčení (Úř. věst. L 226, 23.8.2008, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Komise (ES) č. 119/2009 ze dne 9. února 2009, kterým se stanoví seznam třetích zemí nebo jejich území pro účely dovozu masa volně žijících zajícovitých, některých volně žijících suchozemských savců a králíků ve farmovém chovu do Společenství nebo jeho tranzitu přes území Společenství a požadavky týkající se veterinárního osvědčení (Úř. věst. L 39, 10.2.2009, s. 12).

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Komise 2000/572/ES ze dne 8. září 2000, kterým se stanoví veterinární a hygienické podmínky, jakož i podmínky udělování veterinárních osvědčení pro dovoz masných polotovarů ze třetích zemí do Společenství (Úř. věst. L 240, 23.9.2000, s. 19).

⁽⁶⁾ Rozhodnutí Komise 2007/777/ES ze dne 29. listopadu 2007, kterým se stanoví veterinární a hygienické podmínky a vzory osvědčení pro dovoz některých masných výrobků a opracovaných žaludků, močových měchýřů a střev určených k lidské spotřebě ze třetích zemí a kterým se zrušuje rozhodnutí 2005/432/ES (Úř. věst. L 312, 30.11.2007, s. 49).

⁽⁷⁾ Nařízení Komise (EU) č. 605/2010 ze dne 2. července 2010, kterým se stanoví veterinární a hygienické podmínky a podmínky veterinárních osvědčení pro dovoz syrového mléka, mléčných výrobků, mleziva a výrobků z mleziva určených k lidské spotřebě do Evropské unie (Úř. věst. L 175, 10.7.2010, s. 1).

⁽⁸⁾ Nařízení Komise (EU) č. 28/2012 ze dne 11. ledna 2012, kterým se stanoví požadavky na osvědčení pro dovoz některých směsných produktů do Unie a tranzit těchto produktů přes Unii a kterým se mění rozhodnutí 2007/275/ES a nařízení (ES) č. 1162/2009 (Úř. věst. L 12, 14.1.2012, s. 1).

⁽⁹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 2074/2005 ze dne 5. prosince 2005, kterým se stanoví prováděcí opatření pro některé výrobky podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 a pro organizaci úředních kontrol podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004, kterým se stanoví odchylka od nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 a kterým se mění nařízení (ES) č. 853/2004 a (ES) č. 854/2004 (Úř. věst. L 338, 22.12.2005, s. 27).

PŘÍLOHA III

Vzor osvědčení pro produkty živočišného původu nebo potraviny obsahující uvedené produkty určené pro zaslání na výstavu EXPO Milano 2015

ZEMĚ:

Veterinární osvědčení do EU

Část I: Podrobnosti o odeslané zásilce	I.1. Odesílatel Název Adresa Země Telefon		I.2. Číslo jednací osvědčení		I.2.a. Referenční číslo TRACES			
			I.3. Příslušný ústřední orgán					
			I.4. Příslušný místní orgán					
	I.5. Příjemce Název Adresa Země Telefon		I.6. Osoba zodpovědná za zásilku v EU					
	I.7. Země původu	Kód ISO	I.8. Region původu	Kód	I.9. Země určení	Kód ISO	I.10. Region určení	Kód
	I.11. Místo původu Název Adresa Země		Číslo schválení		I.12. Místo určení Název Adresa PSC/Region			Číslo schválení
	I.13. Místo nakládky Adresa		Číslo schválení		I.14. Datum odjezdu			
	I.15. Dopravní prostředek Letadlo ☐ Plavidlo ☐ Vagon ☐ Silniční vozidlo ☐ Jiné ☐ Identifikace Odkaz na dokument				I.16. Vstupní stanoviště hraniční kontroly EU Název			Číslo stanoviště hraniční kontroly
					I.17. Číslo (čísla) CITES			
	I.18. Popis zboží				I.19. Kód zboží (kód HS)			
				I.20. Množství				
I.21. Teplota produktů Okolní ☐ Chlazené ☐ Zmrazené ☐				I.22. Celkový počet balení				
I.23. Číslo plomby/kontejneru				I.24. Druh obalu				
I.25. Zboží osvědčené pro: Lidská spotřeba ☐								
				I.27. Pro dovoz nebo příjem do EU ☐				
I.28. Identifikace zboží (*)								

ZEMĚ

EXPO 2015

Část II: Osvědčení

II.a. Číslo jednacích osvědčení

II.b.

II.1. Potvrzení o zdravotní nezávadnosti

Já, níže podepsaný úřední veterinární lékař / úřední inspektor (*), potvrzuji, že:

- zboží, na které se vztahuje toto osvědčení, má být dovezeno do Evropské unie výhradně za účelem jeho použití na výstavě EXPO Milano 2015 a v souladu s nařízením (EU) 2015/329 a
- podle mého nejlepšího vědomí je výše uvedené zboží vhodné k lidské spotřebě v zemi původu.

Poznámky**Část I:**

- Kolonka I.8.: Kód regionu/území/oblasti (v příslušných případech), jak je uveden v příloze II nařízení (EU) č. 206/2010, v příloze I nařízení (ES) č. 798/2008, v příloze I nařízení (ES) č. 119/2009 a příloze II rozhodnutí Komise 2007/777/ES.
- Kolonka I.11.: Místo původu: název a adresa zařízení odeslání.
- Kolonka I.12.: Místo určení: název, číslo schválení a adresa celního skladu, v němž je povoleno zboží skladovat.
- Kolonka I.15.: Registrační číslo (vagon nebo kontejner a silniční vozidlo), číslo letu (letadlo) nebo název (plavidlo). V případě vykládky a opětovného naložení je nutno uvést samostatné informace.
- Kolonka I.19.: Použijte příslušný kód harmonizovaného systému (HS) následujících čísel: 0201, 0202, 0203, 0204, 0205, 0206, 0207, 0208, 0209, 0210, 0301, 0302, 0303, 0304, 0305, 0306, 0307 (s výjimkou mlžů kódů HS 030711 až 030739, 030771 až 030791), 0308, 0401, 0402, 0403, 0404, 0405, 0406, 0407, 0408, 0410, 0504, 0511, 1502, 1504, 1516, 1517, 1518, 1601, 1602, 1603, 1604, 1605 (s výjimkou mlžů kódů HS 160551 až 160556), 1702, 1806, 1901, 1902, 2103, 2104, 2105, 2106, 2202, 3501, 3502, 3503, 3504 a 3507.
- Kolonka I.23.: Identifikační číslo plomby/kontejneru (pouze v příslušných případech).
- Kolonka I.28.: (*) Uveďte konkrétní informace stanovené ve vzorech veterinárních osvědčení podle typu produktu uvedeného v příloze II nařízení (EU) 2015/329.

Část II:

Podpis musí mít jinou barvu než tisk. Totéž pravidlo se vztahuje na razítka jiná než reliéfní nebo vodoznaky.

(*) Nevyhovující škrtněte.

Úřední veterinární lékař / úřední inspektor (*)

Jméno (hůlkovým písmem):

Kvalifikace a titul:

Datum:

Podpis:

Razítko:

PŘÍLOHA IV

Údaje podle čl. 5 písm. e), čl. 6 písm. d) a čl. 7 bodu 1**A. Údaje, které mají být zaznamenány v celních skladech v souladu s čl. 5 písm. e) odpovědným stanovištěm hraniční kontroly**

V souladu s čl. 5 písm. e) musí být zaznamenány tyto údaje:

- 1) datum doručení do celního skladu;
- 2) popis produktů;
- 3) množství;
- 4) třetí země původu;
- 5) stanoviště hraniční kontroly EU v místě vstupu;
- 6) číslo společného veterinárního vstupního dokladu (SVVD) vytvořeného pomocí systému TRACES a vydaného na stanovišti hraniční kontroly v místě vstupu;
- 7) číslo plomby veterinárních orgánů třetí země původu (čl. 2 písm. b)), které je uvedeno v příslušném veterinárním osvědčení doprovázejícím zásilky, jak je stanoveno v příloze III tohoto nařízení;
- 8) číslo celního přepravního dokladu, pod nímž jsou zásilky přepravovány ze stanoviště hraniční kontroly v místě vstupu do schváleného celního skladu;
- 9) kontaktní údaje osoby zodpovědné za zásilku;
- 10) datum odeslání zásilky/části zásilky ze schválených celních skladů na výstavní plochu EXPO Milano 2015;
- 11) číslo celního přepravního dokladu zásilky/části zásilky, která byla odeslána ze schválených celních skladů na výstavní plochu EXPO Milano 2015;
- 12) povaha zásilky/části zásilky, která byla odeslána ze schválených celních skladů na výstavní plochu EXPO Milano 2015;
- 13) velikost zásilky/části zásilky, která byla odeslána ze schválených celních skladů na výstavní plochu EXPO Milano 2015;
- 14) číslo SVVD vydaného pro zásilku/část zásilky, která byla odeslána ze schválených celních skladů na výstavní plochu EXPO Milano 2015.

B. Údaje, které mají být zaznamenány ve vnitřních prostorách výstavy EXPO Milano 2015 v souladu s čl. 6 písm. d) a čl. 7 bodem 1

V souladu s čl. 6 písm. d) a čl. 7 bodem 1 musí být zaznamenány tyto údaje:

- 1) datum doručení na výstavní plochu EXPO Milano 2015;
- 2) popis produktů;
- 3) množství;
- 4) třetí země původu;
- 5) stanoviště hraniční kontroly EU v místě vstupu nebo schválené celní sklady, z nichž jsou produkty odesílány na výstavní plochu EXPO Milano 2015 (v příslušných případech);

- 6) číslo společného veterinárního vstupního dokladu (SVVD) vytvořeného pomocí systému TRACES a vydaného stanovištěm hraniční kontroly v místě vstupu nebo číslo nového SVVD vydaného schválenými celními sklady pro zásilku odeslanou na výstavní plochu EXPO Milano 2015 (v příslušných případech);
 - 7) číslo celního přepravního dokladu zásilky/části zásilky zaslané na výstavní plochu EXPO Milano 2015 ze stanoviště hraniční kontroly v místě vstupu nebo ze schválených celních skladů;
 - 8) číslo plomby veterinárních a celních orgánů stanoviště hraniční kontroly v místě vstupu nebo veterinárních a celních orgánů stanoviště hraniční kontroly příslušného pro schválené celní sklady (v příslušných případech);
 - 9) množství produktů v zásilce, které již bylo použito pro účely výstavy EXPO Milano 2015 (tj. pro vystavení nebo ochutnávku na místě);
 - 10) zbývající množství, které ještě nebylo použito.
-

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2015/330**ze dne 2. března 2015****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 ⁽¹⁾,s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny ⁽²⁾, a zejména na čl. 136 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XVI uvedeného nařízení.
- (2) Paušální dovozní hodnota se vypočítá každý pracovní den v souladu s čl. 136 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011, a přitom se zohlední proměnlivé denní údaje. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 136 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2Toto nařízení vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 2. března 2015.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Jerzy PLEWA
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kód třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	EG	120,8
	MA	80,4
	TR	106,5
	ZZ	102,6
0707 00 05	JO	253,9
	TR	182,6
	ZZ	218,3
0709 93 10	MA	81,4
	TR	200,0
	ZZ	140,7
0805 10 20	EG	46,1
	IL	73,0
	MA	44,4
	TN	56,8
	TR	71,0
	ZZ	58,3
	ZZ	50,1
0805 50 10	TR	50,1
	ZZ	50,1
0808 10 80	BR	68,8
	CL	94,5
	MK	26,7
	US	180,1
	ZZ	92,5
	ZZ	92,5
0808 30 90	AR	132,9
	CL	166,7
	CN	99,9
	US	122,7
	ZA	95,3
	ZZ	123,5

⁽¹⁾ Klasifikace zemí podle nařízení Komise (EU) č. 1106/2012 ze dne 27. listopadu 2012, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 471/2009 o statistice Společenství týkající se zahraničního obchodu se třetími zeměmi, pokud jde o aktualizaci klasifikace zemí a území (Úř. věst. L 328, 28.11.2012, s. 7). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY (SZBP) 2015/331

ze dne 2. března 2015

o prodloužení mandátu zvláštního zástupce Evropské unie pro Afghánistán

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na článek 33 a čl. 31 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 22. července 2013 přijala Rada rozhodnutí 2013/393/SZBP⁽¹⁾ o jmenování pana Franze-Michaela SKJOLDA MELLBINA zvláštním zástupcem Evropské unie (dále jen „zvláštní zástupce EU“) pro Afghánistán. Mandát zvláštního zástupce EU má skončit dne 28. února 2015.
- (2) Mandát zvláštního zástupce EU by měl být prodloužen o dalších osm měsíců.
- (3) Zvláštní zástupce EU bude vykonávat svůj mandát za situace, která se může zhoršit a která by mohla bránit v dosažení cílů vnější činnosti Unie stanovených v článku 21 Smlouvy,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Zvláštní zástupce Evropské unie

Mandát pana Franze-Michaela SKJOLDA MELLBINA jako zvláštního zástupce EU pro Afghánistán se prodlužuje do 31. října 2015. Rada může po posouzení Politickým a bezpečnostním výborem a na návrh vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku (dále jen „vysoký představitel“) rozhodnout o dřívějším ukončení mandátu zvláštního zástupce EU.

Článek 2

Cíle politiky

Zvláštní zástupce EU zastupuje Unii a podporuje cíle politiky Unie v Afghánistánu v úzké koordinaci se zástupci členských států v Afghánistánu. Zvláštní zástupce EU zejména:

- a) přispívá k provádění společného prohlášení EU–Afghánistán a nové strategie EU v Afghánistánu na období let 2014–2016;
- b) podporuje politický dialog mezi Uníí a Afghánistánem;
- c) podporuje klíčovou úlohu Organizace spojených národů (OSN) v Afghánistánu se zvláštním důrazem na přispění k lépe koordinované mezinárodní pomoci, čímž prosazuje provádění komuniké bonnské, chicagské, tokijské a londýnské konference, jakož i příslušných rezolucí OSN.

Článek 3

Mandát

K naplňování mandátu zvláštního zástupce EU v úzké spolupráci se zástupci členských států v Afghánistánu:

- a) propaguje názory Unie na politický proces a události v Afghánistánu;
- b) udržuje úzké kontakty s příslušnými afghánskými institucemi, zejména s vládou a parlamentem, jakož i s místními orgány, a podporuje jejich rozvoj. Měl by být také udržován kontakt s jinými afghánskými politickými skupinami a jinými důležitými aktéry v Afghánistánu, zejména s významnými aktéry z občanské společnosti;

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2013/393/SZBP ze dne 22. července 2013, kterým se mění rozhodnutí 2013/382/SZBP o prodloužení mandátu zvláštního zástupce Evropské unie pro Afghánistán (Úř. věst. L 198, 23.7.2013, s. 47).

- c) udržuje úzké kontakty s příslušnými mezinárodními a regionálními zúčastněnými subjekty v Afghánistánu, zejména se zvláštním zástupcem generálního tajemníka OSN, vyšším civilním představitelem Severoatlantické aliance (NATO) a jinými klíčovými partnery a organizacemi;
- d) poskytuje poradenství ohledně pokroku při plnění cílů společného prohlášení EU–Afghánistán, strategie EU v Afghánistánu na období let 2014–2016 a komuniké bonnské, chicagské, tokijské a londýnské konference, zejména v těchto oblastech:
 - i) budování civilních kapacit, zejména na nižší než celostátní úrovni,
 - ii) řádná správa věcí veřejných a zřízení institucí právního státu, zejména nezávislého soudnictví,
 - iii) volební a ústavní reformy,
 - iv) reformy bezpečnostního sektoru, včetně posílení justičních institucí a právního státu, národního vojska a policejního sboru, a zejména rozvoj civilní policie,
 - v) podpora růstu, zejména prostřednictvím rozvoje zemědělství a venkova,
 - vi) dodržování mezinárodních závazků Afghánistánu v oblasti lidských práv, zejména dodržování práv osob náležejících k menšinám a práv žen a dětí,
 - vii) dodržování demokratických zásad a právního státu,
 - viii) podpora zapojení žen do veřejné správy, občanské společnosti a v souladu s rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 1325(2000) do mírového procesu,
 - ix) dodržování mezinárodních závazků Afghánistánu, včetně spolupráce při mezinárodním úsilí v boji proti terorismu, nedovolenému obchodu s drogami, obchodu s lidmi a šíření zbraní hromadného ničení a souvisejících materiálů,
 - x) usnadňování humanitární pomoci a klidného návratu uprchlíků a vnitřně vysídlených osob a
 - xi) zlepšení účinnosti přítomnosti a činnosti Unie v Afghánistánu a přispění k vypracování pravidelných zpráv o provádění strategie EU v Afghánistánu na období let 2014–2016 požadovaných Radou;
- e) aktivně se účastní místních koordinačních fór, jako je Společná rada pro koordinaci a monitorování, a zároveň plně informuje nezúčastněné členské státy o rozhodnutích přijatých na těchto úrovních;
- f) poskytuje poradenství o účasti a postojích Unie na mezinárodních konferencích týkajících se Afghánistánu;
- g) plní aktivní úlohu při podpoře regionální spolupráce prostřednictvím příslušných iniciativ, včetně istanbulskeho procesu a regionální ekonomické konference o Afghánistánu (RECCA);
- h) přispívá k provádění politiky Unie v oblasti lidských práv a obecných zásad EU pro lidská práva, zejména ve vztahu k ženám a dětem v oblastech zasazených konflikty, zvláště sledováním vývoje v tomto ohledu a reakcí na něj;
- i) případně poskytuje podporu inkluzivnímu mírovému procesu pod afghánským vedením, usilujícímu o politické urovnání v souladu se zásadami přijatými na bonnské konferenci.

Článek 4

Provádění mandátu

1. Zvláštní zástupce EU provádí svůj mandát pod vedením vysokého představitele.
2. Politický a bezpečnostní výbor udržuje se zvláštním zástupcem EU výsadní spojení a je pro něj hlavním orgánem pro styk s Radou. Politický a bezpečnostní výbor poskytuje zvláštnímu zástupci EU strategické a politické vedení v rámci jeho mandátu, aniž jsou dotčeny pravomoci vysokého představitele.
3. Zvláštní zástupce EU pracuje v úzké koordinaci s Evropskou službou pro vnější činnost (ESVČ) a jejími příslušnými útvary.

Článek 5

Financování

1. Finanční referenční částka určená na krytí výdajů souvisejících s mandátem zvláštního zástupce EU v období od 1. března 2015 do 31. října 2015 činí 3 975 000 EUR.

2. Výdaje jsou spravovány v souladu s postupy a pravidly použitelnými na souhrnný rozpočet Unie.
3. Správa výdajů se řídí smlouvou mezi zvláštním zástupcem EU a Komisí. Za veškeré výdaje je zvláštní zástupce EU odpovědný Komisi.

Článek 6

Sestavení a složení týmu

1. V mezích svého mandátu a odpovídajících finančních prostředků, které má k dispozici, odpovídá zvláštní zástupce EU za sestavení svého týmu. Tento tým zahrnuje odborníky na konkrétní politické otázky podle požadavků mandátu. Zvláštní zástupce EU o složení svého týmu průběžně a neprodleně informuje Radu a Komisi.
2. Členské státy, orgány Unie a ESVČ mohou navrhnout vyslání personálu ke zvláštnímu zástupci EU. Plat takto vyslaného personálu hradí dotčený členský stát, dotčený orgán Unie nebo ESVČ. Ke zvláštnímu zástupci EU mohou být rovněž přiděleni odborníci vyslaní členskými státy do orgánů Unie nebo ESVČ. Mezinárodní smluvní pracovníci musí být státními příslušníky některého členského státu.
3. Veškerý vyslaný personál nadále administrativně podléhá vysílajícímu členskému státu, orgánu Unie nebo ESVČ a vykonává své povinnosti a jedná v zájmu mandátu zvláštního zástupce EU.

Článek 7

Výsady a imunity zvláštního zástupce EU a členů jeho týmu

Výsady, imunity a další záruky nezbytné pro završení a řádné působení mise zvláštního zástupce EU a členů jeho týmu se podle potřeby dohodnou s hostitelskou zemí. Členské státy a ESVČ poskytují za tímto účelem veškerou nezbytnou podporu.

Článek 8

Bezpečnost utajovaných informací EU

Zvláštní zástupce EU a členové jeho týmu dodržují bezpečnostní zásady a minimální bezpečnostní normy zavedené rozhodnutím Rady 2013/488/EU ⁽¹⁾.

Článek 9

Přístup k informacím a logistická podpora

1. Členské státy, Komise a generální sekretariát Rady zajistí, aby měl zvláštní zástupce EU přístup k veškerým důležitým informacím.
2. Logistickou podporu v regionu poskytují podle okolností delegace Unie nebo členské státy.

Článek 10

Bezpečnost

V souladu s politikou Unie pro bezpečnost personálu vyslaného mimo Unii při provádění operací podle hlavy V Smlouvy přijme zvláštní zástupce EU v souladu se svým mandátem a s ohledem na bezpečnostní situaci v oblasti své územní působnosti veškerá rozumně proveditelná opatření k zajištění bezpečnosti veškerého personálu, který je mu přímo podřízen, zejména tím, že:

- a) na základě pokynů ESVČ vypracuje konkrétní bezpečnostní plán zahrnující zvláštní fyzická, organizační a procedurální bezpečnostní opatření, řízení bezpečných přesunů personálu do dané zeměpisné oblasti a uvnitř této oblasti, jakož i řízení bezpečnostních událostí, a dále pohotovostní plán a evakuační plán úřadu;
- b) zajistí, aby byl veškerý personál vyslaný mimo Unii pojištěn pro případ zvýšeného rizika, jak vyžaduje situace v dané zeměpisné oblasti;

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2013/488/EU ze dne 23. září 2013 o bezpečnostních pravidlech na ochranu utajovaných informací EU (Úř. věst. L 274, 15.10.2013, s. 1).

- c) zajistí, aby všichni členové jeho týmu, kteří mají být vysláni mimo Unii, včetně najatého místního personálu, prošli před příjezdem nebo bezprostředně po příjezdu do dané zeměpisné oblasti náležitým bezpečnostním školením na základě stupně rizika vyhodnoceného pro danou oblast;
- d) zajistí, aby byla provedena veškerá schválená doporučení vydaná na základě pravidelných posouzení bezpečnosti, a podává Radě, vysokému představiteli a Komisi písemné zprávy o provádění těchto doporučení a o dalších bezpečnostních otázkách v rámci zprávy o pokroku a zprávy o provádění mandátu.

Článek 11

Podávání zpráv

Zvláštní zástupce EU pravidelně podává zprávy vysokému představiteli a Politickému a bezpečnostnímu výboru. Zvláštní zástupce EU podává podle potřeby zprávy rovněž pracovním skupinám Rady. Pravidelné zprávy jsou rozesílány prostřednictvím sítě COREU. Zvláštní zástupce EU může podávat zprávy Radě pro zahraniční věci. V souladu s článkem 36 Smlouvy může být zvláštní zástupce EU zapojen do informování Evropského parlamentu.

Článek 12

Koordinace

1. Zvláštní zástupce EU přispívá k jednotě, provázanosti a účinnosti opatření Unie a pomáhá zajišťovat, aby všechny nástroje Unie a opatření členských států byly uplatňovány soudržně v zájmu dosažení cílů politiky Unie. Činnosti zvláštního zástupce EU musí být koordinovány s činnostmi Komise a s delegací Unie v Pákistánu. Zvláštní zástupce EU pravidelně informuje mise členských států a delegace Unie.

2. Na místě jsou udržovány úzké styky s vedoucími misí členských států a vedoucími delegací Unie. Ti se snaží být zvláštnímu zástupci EU co nejvíce nápomocni při provádění mandátu. Zvláštní zástupce EU rovněž poskytuje poradenství vedoucímu policejní mise Evropské unie v Afghánistánu (EUPOL AFGHANISTAN) v otázkách místní politické situace. Zvláštní zástupce EU a civilní velitel operace se podle potřeby navzájem konzultují. Zvláštní zástupce EU rovněž udržuje vztahy s dalšími mezinárodními a regionálními aktéry působícími na místě.

Článek 13

Pomoc ve vztahu k nárokům

Zvláštní zástupce EU a členové jeho týmu jsou nápomocni při poskytování informací při řešení veškerých nároků a závazků vyplývajících z mandátů předchozích zvláštních zástupců EU v Afghánistánu a poskytují k tomuto účelu administrativní pomoc přístup k relevantním dokumentům.

Článek 14

Přezkum

Provádění tohoto rozhodnutí a jeho soulad s jinými iniciativami Unie v regionu podléhají pravidelnému přezkumu. Zvláštní zástupce EU předloží Radě, vysokému představiteli a Komisi do konce srpna 2015 souhrnnou zprávu o provádění mandátu.

Článek 15

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

Použije se ode dne 1. března 2015.

V Bruselu dne 2. března 2015.

Za Radu
předsedkyně
D. REIZNIECE-OZOLA

ROZHODNUTÍ RADY (SZBP) 2015/332**ze dne 2. března 2015****o prodloužení mandátu zvláštního zástupce Evropské unie pro jižní Kavkaz a krizi v Gruzii**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na článek 33 a čl. 31 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 8. července 2014 přijala Rada rozhodnutí 2014/438/SZBP⁽¹⁾ o jmenování pana Herberta SALBERA zvláštním zástupcem Evropské unie (dále jen „zvláštní zástupce EU“) pro jižní Kavkaz a krizi v Gruzii. Mandát zvláštního zástupce EU má skončit dne 28. února 2015.
- (2) Mandát zvláštního zástupce EU by měl být prodloužen o další období osmi měsíců.
- (3) Zvláštní zástupce EU bude vykonávat svůj mandát za situace, která se může zhoršit a která by mohla bránit v dosažení cílů vnější činnosti Unie stanovených v článku 21 Smlouvy o Evropské unii,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

*Článek 1***Zvláštní zástupce Evropské unie**

Mandát pana Herberta SALBERA jako zvláštního zástupce EU pro jižní Kavkaz a krizi v Gruzii se prodlužuje do 31. října 2015. Rada může po posouzení Politickým a bezpečnostním výborem a na návrh vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku (dále jen „vysoký představitel“) rozhodnout o dřívějším ukončení mandátu zvláštního zástupce EU.

*Článek 2***Cíle politiky**

Mandát zvláštního zástupce EU vychází z cílů politiky Unie pro jižní Kavkaz, včetně cílů stanovených v závěrech z mimořádného zasedání Evropské rady dne 1. září 2008 v Bruselu a v závěrech Rady ze dne 15. září 2008 a ze dne 27. února 2012. Tyto cíle zahrnují:

- a) v souladu se stávajícími mechanismy, včetně Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE) a její Minské skupiny, předcházení konfliktům v regionu, přispívání k mírovému řešení konfliktů v regionu, včetně krize v Gruzii a konfliktu v Náhorním Karabachu, podporou návratu uprchlíků a vnitřně vysídlených osob a dalšími vhodnými prostředky, a podporu při realizaci tohoto řešení v souladu se zásadami mezinárodního práva;
- b) vedení konstruktivních jednání s hlavními zúčastněnými subjekty o záležitostech regionu;
- c) podněcování a podporu další spolupráce mezi Arménií, Ázerbájdžánem a Gruzii a případně zeměmi s nimi sousedícími;
- d) zvyšování účinnosti a viditelnosti působení Unie v oblasti.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2014/438/SZBP ze dne 8. července 2014, kterým se mění a prodlužuje mandát zvláštního zástupce Evropské unie pro jižní Kavkaz a krizi v Gruzii (Úř. věst. L 200, 9.7.2014, s. 11).

Článek 3

Mandát

K dosažení cílů politiky se zvláštnímu zástupci EU uděluje mandát:

- a) rozvíjet kontakty s vládami, parlamenty, dalšími klíčovými politickými aktéry, soudy a občanskou společností v oblasti;
- b) podporovat země v oblasti ve spolupráci na regionálních otázkách společného zájmu, jako jsou společné bezpečnostní hrozby a boj proti terorismu, nedovolenému obchodu a organizované trestné činnosti;
- c) přispívat k mírovému řešení konfliktů v souladu se zásadami mezinárodního práva a napomáhat při realizaci těchto řešení v úzké spolupráci s Organizací spojených národů a s OBSE a její Minskou skupinou;
- d) v souvislosti s krizí v Gruzii:
 - i) napomáhat při přípravě mezinárodních jednání konaných na základě bodu 6 dohody ze dne 12. srpna 2008 („Ženevská mezinárodní jednání“) a prováděcích opatření k ní ze dne 8. září 2008 zahrnujících způsob zajištění bezpečnosti a stability v regionu, otázku uprchlíků a vnitřně vysídlených osob podle mezinárodně uznávaných zásad a všechny ostatní otázky v rámci vzájemné dohody dotčených stran;
 - ii) přispívat k vymezení postoje Unie a zastupovat ji na jednáních uvedených v bodě i) na úrovni zvláštního zástupce EU a
 - iii) napomáhat provádění dohody ze dne 12. srpna 2008 a prováděcích opatření k ní ze dne 8. září 2008;
- e) usnadňovat rozvoj a provádění opatření k budování důvěry;
- f) v případě potřeby napomáhat při přípravě příspěvků Unie k provádění případného řešení konfliktu;
- g) posilovat dialog mezi Uníí a hlavními zúčastněnými subjekty o záležitostech oblasti;
- h) napomáhat Unii při dalším rozvoji souhrnné politiky vůči jižnímu Kavkazu;
- i) v rámci činností uvedených v tomto článku přispívat k provádění politiky Unie v oblasti lidských práv a obecných zásad Unie pro lidská práva, zejména ve vztahu k dětem a ženám v oblastech zasazených konflikty, především sledováním dalšího vývoje a reakcí na něj.

Článek 4

Provádění mandátu

1. Zvláštní zástupce EU provádí svůj mandát pod vedením vysokého představitele.
2. Politický a bezpečnostní výbor udržuje se zvláštním zástupcem EU výsadní spojení a je pro zvláštního zástupce EU hlavním orgánem pro styk s Radou. Politický a bezpečnostní výbor poskytuje zvláštnímu zástupci EU strategické a politické vedení v rámci jeho mandátu, aniž jsou dotčeny pravomoci vysokého představitele.
3. Zvláštní zástupce EU pracuje v úzké koordinaci s Evropskou službou pro vnější činnost (ESVČ) a jejími příslušnými útvary.

Článek 5

Financování

1. Finanční referenční částka určená na krytí výdajů souvisejících s mandátem zvláštního zástupce EU v období od 1. března 2015 do 31. října 2015 činí 1 350 000 EUR.
2. Výdaje jsou spravovány v souladu s postupy a pravidly použitelnými na souhrnný rozpočet Unie.
3. Správa výdajů se řídí smlouvou mezi zvláštním zástupcem EU a Komisí. Za veškeré výdaje je zvláštní zástupce EU odpovědný Komisi.

Článek 6

Sestavení a složení týmu

1. V mezích mandátu a odpovídajících finančních prostředků, které má k dispozici, odpovídá zvláštní zástupce EU za sestavení týmu. Tento tým zahrnuje odborníky na konkrétní politické otázky podle požadavků mandátu. Zvláštní zástupce EU neprodleně informuje o složení týmu Radu a Komisi.
2. Členské státy, orgány Unie a ESVČ mohou navrhnout vyslání personálu ke zvláštnímu zástupci EU. Plat takto vyslaného personálu hradí dotyčný členský stát, dotyčný orgán Unie nebo ESVČ. Ke zvláštnímu zástupci EU mohou být rovněž přiděleni odborníci vyslaní členskými státy do orgánů Unie nebo ESVČ. Mezinárodní smluvní pracovníci musí být státními příslušníky některého členského státu.
3. Veškerý vyslaný personál je i nadále administrativně podřízený vysílajícímu členskému státu, vysílajícímu orgánu Unie nebo ESVČ a vykonává své povinnosti a jedná v zájmu mandátu zvláštního zástupce EU.
4. S cílem zajistit soudržnost a soulad příslušných činností členů týmu zvláštního zástupce EU jsou tito pracovníci zařazeni do příslušných oddělení ESVČ nebo delegací Unie.

Článek 7

Výsady a imunity zvláštního zástupce EU a členů jeho týmu

Výsady, imunity a další záruky nezbytné pro završení a řádné působení mise zvláštního zástupce EU a členů jeho týmu se podle potřeby dohodnou s hostitelskými zeměmi. Členské státy a ESVČ poskytují k tomuto účelu veškerou nezbytnou podporu.

Článek 8

Bezpečnost utajovaných informací EU

Zvláštní zástupce EU a členové jeho týmu dodržují bezpečnostní zásady a minimální bezpečnostní normy zavedené rozhodnutím Rady 2013/488/EU ⁽¹⁾.

Článek 9

Přístup k informacím a logistická podpora

1. Členské státy, Komise a generální sekretariát Rady zajistí, aby měl zvláštní zástupce EU přístup k veškerým důležitým informacím.
2. Logistickou podporu v regionu poskytují podle okolností delegace Unie v regionu nebo členské státy.

Článek 10

Bezpečnost

V souladu s politikou Unie pro bezpečnost personálu vyslaného mimo Unii při provádění operací podle hlavy V Smlouvy přijme zvláštní zástupce EU v souladu s mandátem a s ohledem na bezpečnostní situaci v oblasti své územní působnosti veškerá rozumně proveditelná opatření k zajištění bezpečnosti veškerého personálu, který je mu přímo podřízen, zejména tím, že:

- a) na základě pokynů ESVČ vypracuje bezpečnostní plán pro danou misi, zahrnující fyzická, organizační a procedurální bezpečnostní opatření pro danou misi, řízení bezpečných přesunů personálu do oblasti mise a uvnitř této oblasti, jakož i řízení bezpečnostních událostí, a dále pohotovostní plán a evakuační plán mise;
- b) zajistí, aby byl veškerý personál vyslaný mimo Unii pojištěn pro případ zvýšeného rizika, jak vyžaduje situace v oblasti mise;

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2013/488/EU ze dne 23. září 2013 o bezpečnostních pravidlech na ochranu utajovaných informací EU (Úř. věst. L 274, 15.10.2013, s. 1).

- c) zajistí, aby všichni členové týmu zvláštního zástupce EU, kteří mají být vysláni mimo Unii, včetně najatého místního personálu, prošli před příjezdem nebo bezprostředně po příjezdu do oblasti mise náležitým bezpečnostním školením, a to na základě stupně rizika, který pro oblast mise určí ESVČ;
- d) zajistí, aby byla provedena veškerá schválená doporučení vydaná na základě pravidelných posouzení bezpečnosti, a podává Radě, vysokému představiteli a Komisi písemné zprávy o provádění těchto doporučení a o dalších bezpečnostních otázkách v rámci zprávy o pokroku a zprávy o provádění mandátu.

Článek 11

Podávání zpráv

Zvláštní zástupce EU pravidelně podává ústní a písemné zprávy vysokému představiteli a Politickému a bezpečnostnímu výboru. Zvláštní zástupce EU podává podle potřeby zprávy rovněž pracovním skupinám Rady. Pravidelné zprávy jsou rozesílány prostřednictvím sítě COREU. Zvláštní zástupce EU může podávat zprávy i Radě pro zahraniční věci. V souladu s článkem 36 Smlouvy může být zvláštní zástupce EU zapojen do informování Evropského parlamentu.

Článek 12

Koordinace

1. Zvláštní zástupce EU přispívá k jednotě, konzistentnosti a efektivitě činností Unie a pomáhá zajišťovat, aby všechny nástroje Unie a opatření členských států byly uplatňovány konzistentně v zájmu dosažení cílů politiky Unie. Činnosti zvláštního zástupce EU jsou koordinovány s činnostmi Komise. Zvláštní zástupce EU pravidelně informuje mise členských států a delegace Unie.
2. Na místě jsou udržovány úzké styky s vedoucími delegací Unie a vedoucími misí členských států, kteří se snaží být zvláštnímu zástupci EU co nejvíce nápomocni při provádění mandátu. Zvláštní zástupce EU v úzké spolupráci s vedoucím delegace Unie v Gruzii poskytuje vedoucímu Pozorovatelské mise Evropské unie v Gruzii (EUMM Georgia) vedení v otázkách místní politické situace. Zvláštní zástupce EU a civilní velitel operace EUMM Georgia se podle potřeby navzájem konzultují. Zvláštní zástupce EU rovněž udržuje vztahy s dalšími mezinárodními a regionálními subjekty působícími na místě.

Článek 13

Pomoc ve vztahu k nárokům

Zvláštní zástupce EU a členové jeho týmu jsou nápomocni při poskytování informací při řešení veškerých nároků a závazků vyplývajících z mandátů předchozích zvláštních zástupců EU pro jižní Kavkaz a krizi v Gruzii a poskytují k tomuto účelu administrativní pomoc a přístup k relevantním dokumentům.

Článek 14

Přezkum

Provádění tohoto rozhodnutí a jeho soulad s jinými iniciativami Unie v regionu podléhají pravidelnému přezkumu. Zvláštní zástupce EU předloží Radě, vysokému představiteli a Komisi do konce srpna roku 2015 souhrnnou zprávu o provádění mandátu.

Článek 15

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

Použije se od 1. března 2015.

V Bruselu dne 2. března 2015.

Za Radu
předsedkyně
D. REIZNIECE-OZOLA

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2015/333**ze dne 2. března 2015****o jmenování jedné italské členky Evropského hospodářského a sociálního výboru**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 302 této smlouvy,

s ohledem na návrh italské vlády,

s ohledem na stanovisko Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 13. září 2010 přijala Rada rozhodnutí 2010/570/EU, Euratom o jmenování členů Evropského hospodářského a sociálního výboru na období od 21. září 2010 do 20. září 2015 ⁽¹⁾.
- (2) Po úmrtí pana Corrada ROSSITTA se uvolnilo jedno místo člena Evropského hospodářského a sociálního výboru,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Paní Flora GOLINIOVÁ, *Vicepresidente nonché Membro della Giunta esecutiva confederale della CIU (Confederazione Italiana di Unione delle professioni)*, je jmenována členkou Evropského hospodářského a sociálního výboru na zbytek stávajícího funkčního období, tedy do 20. září 2015.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 2. března 2015.

Za Radu
předsedkyně
D. REIZNIECE-OZOLA

⁽¹⁾ Úř. věst. L 251, 25.9.2010, s. 8.

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2015/334**ze dne 2. března 2015,**

kterým se mění Vnitřní dohoda mezi zástupci vlád členských států Evropské unie zasedajícími v Radě o financování pomoci Evropské unie v rámci víceletého finančního rámce na období 2014–2020 podle dohody o partnerství AKT-EU a o přidělení finanční pomoci zámořským zemím a územím, na které se vztahuje čtvrtá část Smlouvy o fungování Evropské unie

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na Dohodu o partnerství mezi africkými, karibskými a tichomořskými státy na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé, podepsanou v Cotonou dne 23. června 2000,

s ohledem na vnitřní dohodu mezi zástupci vlád členských států Evropské unie zasedajícími v Radě o financování pomoci Evropské unie v rámci víceletého finančního rámce na období 2014–2020 podle dohody o partnerství AKT-EU a o přidělení finanční pomoci zámořským zemím a územím, na které se vztahuje čtvrtá část Smlouvy o fungování Evropské unie ⁽¹⁾ (dále jen „vnitřní dohoda“), a zejména na čl. 1 odst. 7 a čl. 8 odst. 4 uvedené dohody,

s ohledem na akt o přistoupení Chorvatska, a zejména společné prohlášení C o Evropském fondu pro regionální rozvoj,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu se společným prohlášením C připojeným k aktu o přistoupení Chorvatska Chorvatsko v návaznosti na své přistoupení k Unii přistoupí k Evropskému rozvojovému fondu ke dni vstupu nového víceletého finančního rámce spolupráce v platnost a bude do něho přispívat od 1. ledna druhého kalendářního roku po dni přistoupení.
- (2) Chorvatská republika přistoupila k Evropské unii dne 1. července 2013.
- (3) V souladu s čl. 1 odst. 7 vnitřní dohody má být výpočet částky příspěvků podle čl. 1 odst. 2 písm. a) vnitřní dohody, který je v současné době pro Chorvatsko stanoven jen jako odhad, změněn rozhodnutím Rady, přistoupí-li k Unii další stát.
- (4) V souladu s čl. 8 odst. 4 vnitřní dohody se má váha hlasů Chorvatska podle čl. 8 odst. 2 vnitřní dohody, která je v současné době stanovena jen jako odhad, a kvalifikovaná většina podle čl. 8 odst. 3 vnitřní dohody změnit v případě přistoupení dalšího státu k Unii rozhodnutím Rady.
- (5) Uvedená částka příspěvků a váha hlasů by měly být potvrzeny,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Klíč pro výpočet příspěvku a příspěvek Chorvatska do jedenáctého Evropského rozvojového fondu stanovené v čl. 1 odst. 2 písm. a) vnitřní dohody a jeho hlasy ve výboru Evropského rozvojového fondu stanovené v čl. 8 odst. 2 vnitřní dohody se potvrzují.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 210, 6.8.2013, s. 1.

Článek 2

Vnitřní dohoda se mění takto:

- 1) V tabulce obsažené v čl. 1 odst. 2 písm. a), na řádku týkajícím se Chorvatska, se zrušují kulaté závorky a hvězdička za slovem „Chorvatsko“ včetně poznámky na konci tabulky „(*) Odhadovaná částka.“
- 2) V tabulce obsažené v čl. 8 odst. 2 se zrušují:
 - a) na řádku týkajícím se Chorvatska kulaté závorky a hvězdička za slovem „Chorvatsko“ a hranaté závorky v druhém sloupci;
 - b) poznámka pod čarou „(*) Odhadovaná váha hlasů.“;
 - c) řádek týkající se EU 27 („Celkem EU 27: 998“);
 - d) na řádku týkajícím se EU 28 kulaté závorky a hvězdička za slovy „Celkem EU 28“ a hranaté závorky ve druhém sloupci.
- 3) V článku 8 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Výbor ERF rozhoduje kvalifikovanou většinou 721 hlasů z celkového počtu 1 000, vyjadřujících kladný postoj alespoň 15 členských států. Blokační menšinu tvoří 280 hlasů.“

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po přijetí.

V Bruselu dne 2. března 2015.

Za Radu
předsedkyně
D. REIZNIECE-OZOLA

ROZHODNUTÍ RADY (SZBP) 2015/335**ze dne 2. března 2015,****kterým se mění rozhodnutí 2010/231/SZBP o omezujících opatřeních vůči Somálsku**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na článek 29 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 26. dubna 2010 přijala Rada rozhodnutí 2010/231/SZBP ⁽¹⁾.
- (2) Dne 24. října 2014 přijala Rada bezpečnosti Organizace spojených národů rezoluci č. 2182 (2014) o situaci v Somálsku a Eritreji, v níž mimo jiné znovu potvrzuje zbrojní embargo vůči Somálsku.
- (3) Rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 2182 (2014) opravňuje členské státy OSN, aby v somálských teritoriálních vodách a na volném moři u pobřeží Somálska kontrolovaly plavidla směřující do Somálska nebo odplouvající ze Somálska, jestliže existují oprávněné důvody k domněnce, že přepravují dřevěné uhlí v rozporu s embargem na dřevěné uhlí, nebo zbraně či vojenské vybavení v rozporu se zbrojním embargem nebo zbraně či vojenské vybavení určené osobám či subjektům, které jsou uvedeny na seznamu.
- (4) Rozhodnutí 2010/231/SZBP by mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

V rozhodnutí 2010/231/SZBP se vkládá nový článek, který zní:

„Článek 4a

1. Členské státy mohou v souladu s body 15 až 21 rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 2182 (2014) jednotlivě nebo prostřednictvím dobrovolných nadnárodních námořních partnerství, jako jsou „smíšené námořní síly“, kontrolovat ve spolupráci s federální vládou Somálska v somálských teritoriálních vodách a na volném moři u pobřeží Somálska až k Arabskému moři a Perskému zálivu a včetně těchto vod plavidla směřující do Somálska nebo odplouvající ze Somálska, u nichž mají oprávněné důvody se domnívat, že:

- i) přepravují ze Somálska dřevěné uhlí v rozporu s embargem na dřevěné uhlí;
- ii) přepravují do Somálska zbraně či vojenské vybavení, a to přímo či nepřímo, v rozporu se zbrojním embargem vůči Somálsku;
- iii) přiváží zbraně či vojenské vybavení určené osobám či subjektům označeným Výborem pro sankce.

2. Při provádění kontroly uvedené v odstavci 1 členské státy nejprve v dobré víře usilují o to, aby před provedením kontrol získaly souhlas příslušného státu vlajky plavidla.

3. Při provádění kontroly uvedené v odstavci 1 mohou členské státy použít veškerá nezbytná opatření, jež jsou přiměřená okolnostem, při plném dodržování příslušného mezinárodního humanitárního práva nebo příslušných mezinárodních právních předpisů v oblasti lidských práv, přičemž vynakládají maximální úsilí, aby zabránily zbytečnému prodloužení či nepřipustnému zásahu, pokud jde o výkon práva pokojného proplutí či svobodu plavby.

4. Pokud členské státy objeví jakékoli věci, jejichž dodávka, dovoz či vývoz jsou zakázány zbrojním embargem vůči Somálsku či embargem na dřevěné uhlí, zajistí je a odstraní například tím, že je zničí, znehodnotí či učiní nepoužitelnými, uskladní nebo převedou k odstranění do státu, který není státem původu ani určení. Členské státy mohou v průběhu kontroly shromažďovat důkazy, které se přímo týkají přepravy těchto věcí. Členské státy mohou odstranit zajištěné dřevěné uhlí prostřednictvím dalšího prodeje, který je monitorován Monitorovací skupinou pro Somálsko a Eritreu (SEMG). Odstranění by mělo být učiněno způsobem odpovídajícím k životnímu prostředí. Členské státy mohou plavidlům a jejich posádkám povolit odplutí do vhodného přístavu k usnadnění takového odstranění,

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2010/231/SZBP ze dne 26. dubna 2010, o omezujících opatřeních vůči Somálsku a o zrušení společného postoje 2009/138/SZBP (Úř. věst. L 105, 27.4.2010, s. 17).

pokud s tím stát přístavu souhlasí. Členský stát, který spolupracují na odstranění předmětných věcí, předloží Výboru pro sankce nejpozději 30 dnů po vstupu těchto věcí na své území písemnou zprávu o opatřeních přijatých k odstranění či zničení těchto věcí.

5. Členské státy Výboru pro sankce neprodleně oznámí jakékoli kontroly uvedené v odstavci 1, mimo jiné tím, že předloží zprávu o kontrole obsahující veškeré příslušné podrobné informace, včetně odůvodnění kontroly a jejích výsledků a pokud možno i vlajky plavidla, názvu plavidla, jména a identifikačních údajů velitele plavidla, majitele plavidla a původního prodejce nákladu, jakož i popisu úsilí vynaloženého za účelem získání souhlasu státu vlajky dotyčného plavidla.

6. Odstavcem 1 nejsou ve vztahu k jakékoli jiné situaci než té, která je v uvedeném odstavci zmíněna, dotčeny práva a povinnosti nebo odpovědnost členských států podle mezinárodního práva, včetně jakýchkoli práv a povinností podle Úmluvy OSN o mořském právu, včetně obecné zásady výlučné jurisdikce státu vlajky nad svými plavidly na volném moři.“

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 2. března 2015.

Za Radu
předsedkyně
D. REIZNIECE-OZOLA

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ RADY (SZBP) 2015/336**ze dne 2. března 2015,****kterým se provádí rozhodnutí 2013/798/SZBP o omezujících opatřeních vůči Středoafrické republice**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 31 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na rozhodnutí Rady 2013/798/SZBP ze dne 23. prosince 2013 o omezujících opatřeních vůči Středoafrické republice ⁽¹⁾, a zejména na článek 2c uvedeného rozhodnutí,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 23. prosince 2013 přijala Rada rozhodnutí 2013/798/SZBP.
- (2) Dne 31. prosince 2014 vyňal Výbor pro sankce zřízený podle rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 2127 (2013) o Středoafrické republice jednu osobu ze seznamu osob, na něž se vztahují opatření uložená podle bodů 30 a 32 rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 2134 (2014).
- (3) Seznam osob, na něž se vztahují omezující opatření, obsažený v příloze rozhodnutí 2013/798/SZBP by proto měl být odpovídajícím způsobem změněn,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Příloha rozhodnutí 2013/798/SZBP se mění v souladu s přílohou tohoto rozhodnutí.

*Článek 2*Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 2. března 2015.

Za Radu
předsedkyně
D. REIZNIECE-OZOLA

⁽¹⁾ Úř. věst. L 352, 24.12.2013, s. 51.

PŘÍLOHA

V příloze rozhodnutí 2013/798/SZBP se vyjímají údaje týkající se této soby:

Levy YAKETE.

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ RADY (SZBP) 2015/337**ze dne 2. března 2015,****kterým se provádí rozhodnutí 2010/231/SZBP o omezujících opatřeních vůči Somálsku**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 31 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na rozhodnutí Rady 2010/231/SZBP ze dne 26. dubna 2010 o omezujících opatřeních vůči Somálsku a o zrušení společného postoje 2009/138/SZBP ⁽¹⁾, a zejména na článek 7 uvedeného rozhodnutí,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 26. dubna 2010 přijala Rada rozhodnutí 2010/231/SZBP.
- (2) Dne 19. prosince 2014 vyňal výbor Rady bezpečnosti Organizace spojených národů, zřízený na základě rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 751 (1992) a 1907 (2009), jednu osobu ze seznamu osob, na něž se vztahují omezující opatření stanovená v bodech 1, 3 a 7 rezoluce Rady bezpečnosti č. 1844 (2008).
- (3) Příloha I rozhodnutí 2010/231/SZBP by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Příloha I rozhodnutí 2010/231/SZBP se mění v souladu s přílohou tohoto rozhodnutí.

Článek 2Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 2. března 2015.

Za Radu
předsedkyně
D. REIZNIECE-OZOLA

⁽¹⁾ Úř. věst. L 105, 27.4.2010, s. 17.

PŘÍLOHA

Údaje o následující osobě, které jsou obsaženy v příloze I rozhodnutí 2010/231/SZBP, se zrušují:

Mohamed SA'ID.

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2015/338**ze dne 27. února 2015****o určitých dočasných ochranných opatřeních v souvislosti s vysoce patogenní influenzou ptáků podtypu H5N8 v Maďarsku****(Pouze maďarské znění je závazné)****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 89/662/EHS ze dne 11. prosince 1989 o veterinárních kontrolách v obchodu uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu ⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 3 uvedené směrnice,s ohledem na směrnici Rady 90/425/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu ⁽²⁾, a zejména na čl. 10 odst. 3 uvedené směrnice,

vhledem k těmto důvodům:

- (1) Influenza ptáků je infekční virová nákaza ptáků, včetně drůbeže. Infekce viry influenzy ptáků u domácí drůbeže způsobují dvě hlavní formy uvedené nákazy, které se rozlišují podle virulence. Nízkopatogenní forma obecně způsobuje lehké symptomy a vysoce patogenní forma má za následek velmi vysokou úmrtnost u většiny druhů drůbeže. Uvedená nákaza může mít vážný dopad na ziskovost chovu drůbeže.
- (2) Influenza ptáků se vyskytuje převážně u ptáků, avšak za určitých okolností se infekce může objevit i u lidí, ačkoli riziko je obecně velmi nízké.
- (3) V případě ohniska influenzy ptáků hrozí, že by se původce nákazy mohl rozšířit na ostatní hospodářství s chovem drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí. Následně by se mohl prostřednictvím obchodu s živými ptáky nebo jejich produkty rozšířit z jednoho členského státu do jiných členských států nebo do třetích zemí.
- (4) Směrnice Rady 2005/94/ES ⁽³⁾ stanoví určitá preventivní opatření pro dozor nad influenzou ptáků a její včasné odhalení a minimální opatření pro tlumení, která mají být uplatněna v případě ohniska této nákazy u drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí. Uvedená směrnice stanoví vymezení ochranných pásem a pásem dozoru v případě ohniska vysoce patogenní influenzy ptáků.
- (5) Maďarsko oznámilo Komisi ohnisko vysoce patogenní influenzy ptáků podtypu H5 na svém území v jednom hospodářství, kde je chována drůbež nebo jiné ptactvo chované v zajetí, a přijalo okamžité příslušná opatření požadovaná podle směrnice 2005/94/ES, včetně vymezení ochranných pásem a pásem dozoru.
- (6) Komise uvedená opatření ve spolupráci s Maďarskem prozkoumala a přesvědčila se, že hranice ochranných pásem a pásem dozoru, která vymezil příslušný orgán uvedeného členského státu, jsou v dostatečné vzdálenosti od vlastního hospodářství, kde bylo ohnisko potvrzeno.
- (7) Aby se předešlo jakémukoli zbytečnému narušení obchodu uvnitř Unie a kladení neopodstatněných překážek obchodu ze strany třetích zemí, je nutné ve spolupráci s Maďarskem rychle definovat na úrovni Unie ochranná pásma a pásma dozoru vymezená v Maďarsku.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 395, 30.12.1989, s. 13.⁽²⁾ Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 29.⁽³⁾ Směrnice Rady 2005/94/ES ze dne 20. prosince 2005 o opatřeních Společenství pro tlumení influenzy ptáků a o zrušení směrnice 92/40/EHS (Úř. věst. L 10, 14.1.2006, s. 16).

- (8) Do doby, než se uskuteční příští zasedání Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva, by proto měla být v příloze tohoto rozhodnutí definována ochranná pásma a pásma dozoru v Maďarsku, kde jsou uplatňována kontrolní opatření v oblasti zdraví zvířat stanovená ve směrnici 2005/94/ES, jakož i doba trvání takto stanovené regionalizace.
- (9) Toto rozhodnutí bude přezkoumáno na příštím zasedání Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Maďarsko zajistí, aby ochranná pásma a pásma dozoru vymezená v souladu s čl. 16 odst. 1 směrnice 2005/94/ES zahrnovala přinejmenším oblasti uvedené jako ochranná pásma a pásma dozoru v částech A a B přílohy tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Toto rozhodnutí se použije do dne 26. března 2015.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno Maďarsku.

V Bruselu dne 27. února 2015.

Za Komisi
Vytenis ANDRIUKAITIS
člen Komise

PŘÍLOHA

ČÁST A

Ochranné pásmo podle článku 1:

Kód země ISO	Členský stát	Kód (je-li k dispozici)	Název
HU	Maďarsko	PSČ	Oblast zahrnující:
			V župě Békés:
		5525	Füzesgyarmat

ČÁST B

Pásmo dozoru podle článku 1:

Kód země ISO	Členský stát	Kód (je-li k dispozici)	Název
HU	Maďarsko	PSČ	Oblast zahrnující:
			V župě Békés:
		5526	Kertészsziget
		5527	Bucsa
		5520	Szeghalom
		5510	Dévaványa
			V župě Hajdú-Bihar:
		4173	Nagyrábé
		4145	Csökmő
		4144	Darvas
		4171	Sárretudvari
		4172	Biharnagybajom
		4163	Szerep

OPRAVY**Oprava rozhodnutí Rady 2014/401/SZBP ze dne 26. června 2014 o satelitním středisku Evropské unie a o zrušení společné akce 2001/555/SZBP o zřízení satelitního střediska Evropské unie**

(Úřední věstník Evropské unie L 188 ze dne 27. června 2014)

Strana 78, čl. 13 odst. 1:

místo: „... ze dne 15. října 2011 ...“,

má být: „... ze dne 15. října 2001 ...“.

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS